

★
Νεοπαλία

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (56)
4 ΝΟΕΜ. 1939-Δ.

ἡ Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΣΣΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 2. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὁροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΛΗΜΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχ. 5 — 4 Νοεμβρίου 1939
ΤΙΜΗ Δράχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελῶν & μαθητῶν	Μή μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικῶς)	Δρ. 160 —	200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	80 —	100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	40 —	50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀπρ. Ἀγγλίας		1
Ἀμερικῆς Δολ.		6
Αἰγύπτου Ἀπρ.		1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικῶς Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας):
ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἡ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

Διὰ πάντων πληρωμῶν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συναγματοῦ καὶ ἄ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ τῶν
Σχολείων, Δημοτικῶν, Γυμνασίων κ. λ. π. ὅπως
εἰς τὰς ἐπιστολάς των πρὸς τὸ περιοδικὸν κά-
μνωσι διάκρισιν τῶν ἐγγραφομένων μαθητῶν
των ὡς συνδρομητῶν καὶ τῶν ἀγοραζόντων
τοῦτο καθ' ἐβδομάδα.

Ὅταν δηλ. ζητοῦν ὠρισμένον ἀριθμὸν τευ-
χῶν διὰ διάθεσιν λιανικὴν, ν' ἀναγράφουν «Δι'
ἐβδομαδιαίαν διάθεσιν», ὅταν δὲ
πρόκειται περὶ συνδρομητῶν ν' ἀναγράφουν
τὸν χρόνον διαρκείας τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.

Ἐπίσης καθίσταται γνωστὸν ὅτι οἱ συν-
δρομηταὶ ἐγγράφονται ἢ παρὰ τῶν περιοδευ-
όντων ἀντιπροσώπων μας ἢ ἀπ' εὐθείας δι' ἐπι-
στολῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Σχολείου πρέπει νὰ εἶναι
πλήρης, μετὰ τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον, τὴν ἐπαρ-
χίαν καὶ τὸν νομὸν εἰς ὃν ὑπάγεται τοῦτο.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως τῶν Οἰκον.
ὕπηρεσιων τοῦ περιοδικοῦ)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως
οἱ ἀλληλογραφοῦντες μετὰ τὸ
περιοδικὸν μας ἀναγράψωσι
πλήρη τὴν διεύθυνσίν των,
ἥτοι: Πόλιν ἢ χωρίον, ἐπαρ-
χίαν καὶ νομὸν, ὅχι μόνον ἐπὶ
τοῦ φακέλλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦτο εἶναι ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ
διὰ τὴν ταχύτεραν καὶ ἀσφα-
λεστέραν λήψιν τοῦ περιο-
δικοῦ.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΛΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721, 30-601, 30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος. — Βελτίωσις τῆς
ποιότητος Κοινῇ ἐναποθήκευσις τῆς σταφίδος. — Οἰνοποίησις χλωρᾶς σταφίδος. — Διαφήμισις τῆς
σταφίδος εἰς τὸ Ἑξωτερικὸν καὶ τὸ Ἑσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὕγιενός καὶ εὐγευστος ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεωρ-
νικῆς παραγωγῆς. — Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίναν. — Ἐχει μεγίστην θερμαντικὴν
δύναμιν. — Περιέχει μαγνήσιον ἐνδείκνυμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὠφελίμους εἰς
τὸ αἷμα, σίδηρον, ἄλατα κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγείαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν
ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

Ἡ ἀφιέρωσις μιᾶς ἡμέρας ἢ μιᾶς ἐβδομάδος τὸ χρόνο εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἀποταμιεύσεως, ὅπως ἔχει καθιερωθῇ, δὲν ἐπιδίδκει ἀποκλειστικά καὶ στενὰ οικονομικοὺς σκοποὺς μονάχα. Τὸ λέμε αὐτό, ὅχι γιατί ὑποτιμοῦμε τοὺς οικονομικοὺς σκοποὺς. Κάθε ἄλλο. Ξέρομε πολὺ καλὰ τὴν ἀξία καὶ τὴν σημασίαν τοῦ οικονομικοῦ παράγοντος καὶ τὴν ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν πού ἄσκει ἐπὶ τῇ ζωῇ ἀπ' ἀνέκαθεν καὶ περισσότερο ἴσως ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορά ἐπὶ τὴν ἐποχὴν μας. Γνωρίζομεν ὅτι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλαν φοράν εἰς τὴν ἐποχὴν μας, ὁ πλοῦτος εἶναι δύναμις, εἴτε πρόκειται γιὰ τὰ άτομα, εἴτε πρόκειται γιὰ τοὺς λαοὺς. Περισσότερο γιὰ τοὺς λαοὺς παρά γιὰ τὰ άτομα. Γιατί ἂν οἱ αἰῶνες τῆς χριστιανικῆς καλλιέργειας καὶ οἱ νεώτερες κοινωνικὲς ἀντιλήψεις ἔχουν ἀπαλύνει πολὺ τὴν χρῆσιν καὶ τὴν πίεσιν τοῦ ἰδιωτικοῦ πλούτου καὶ τείνουν καθαρά σήμερον εἰς τὸ νὰ τὸν τιθασεύσουν ὅπως τιθασεύει ἡ μηχανικὴ τὸ ὀρμητικὸν ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ στρώνει εὐτακτὸν σὲ μιὰ στρεῖν κοίτην, γιὰ νὰ τὸ ὑποτάξῃ ὀλοκληρωτικὰ σὲ δημιουργικοὺς σκοποὺς, εἰς τὴν διεθνῇ ζωὴν ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπικρατοῦν οἱ ἀμειλίκοι ἐγωιστικοὶ νόμοι. Οἱ πλοῦτοι λαοὶ πιέζουν χωρὶς ἔλεος καὶ κατὰ χίλιους δυὸ τρόπους μὲ τὴν δύναμιν τοῦ πλούτου τοὺς τοὺς φτωχοὺς. Αὕτη ἡ πίεσις τῆς οικονομικῆς δυνάμεως εἰς τὴν σφαῖραν τῶν διεθνῶν σχέσεων, ἔχει γίνοι ἐπὶ τὴν ἐποχὴν μας ὁ ἀποφασιστικώτερος παράγων ἐπικρατήσεως. Πράγματι, σήμερον περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορά, δὲν φτάνει οὔτε ἡ ἀνδρεία, οὔτε τὸ θάρρος, οὔτε οἱ ἄλλες ἠθικὰς ἀρετὰς γιὰ νὰ ὑπερασμῇ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπάρξεώς του ἕνας λαός, ἂν δὲν συνδυάσῃ, μαζί μὲ αὐτά, καὶ τὴν ὕλικήν δύναμιν. Καὶ ἡ ὕλική δύναμις, ὅπως κι' ἂν τὴν ἀναλύσῃ, δὲν εἶναι παρά πλοῦτος. Καὶ ὁ τεχνικὸς ὀπλισμὸς καὶ τὰ μεγάλα τεχνικὰ μέσα—πού ἔχουν ἀλλοιώσει τὴν μορφήν τῶν πολέμων καὶ χωρὶς βέβαια νὰ τὴν ἀχρηστεύουν τελείως, ἔχουν ἐλαττωσά τὴν φοβερὰ τὴν ἀποτελεσματικότητά τοῦ προσωπικοῦ ἡρωϊσμοῦ—εἶναι ὑπόθεσις πλούτου.

Κάθε λαὸς πού θέλει νὰ ζῇ σήμερον, πρέπει νὰ εἶναι δυνατός. Καὶ γιὰ νὰ εἶναι δυνατός πρέπει νὰ εἶναι πλούσιος. Ἡμπορεῖ κάθε ἕνα κράτος, κάθε ἕνας λαός, νὰ ἔχῃ ὅποιες θέλει ἀντιλήψεις γιὰ τὰ δικαιώματα καὶ γιὰ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν πλουσίων. Ἡμπορεῖ εἰς τὰ κοινωνικὰ ζητήματα νὰ ἐφαρμόσῃ πολιτικὴν ἄκρως συντηρητικὴν ἢ ἄκρως ἐπαναστατικὴν. Ὅποια ὅμως καὶ ἂν εἶναι ἡ θέσις πού θὰ πάρῃ ἀπέναντι τῶν φορέων τοῦ πλούτου, ἀπέναντι δηλαδὴ τῶν πλουσίων, θὰ σεβασθῇ καὶ θὰ περιφρουρήσῃ τὸν πλοῦτον. Ὅταν δὲ λέμε πλοῦτον, δὲν ἐννοοῦμε βέβαια τίποτα ἄλλο παρά τὰ ὕλικά ἀγαθὰ πού διαθέτουν τὰ άτομα καὶ μέσθ' αὐτῶν καὶ μαζί μὲ αὐτὰ ὁ τόπος. Τὰ ὕλικά ἀγαθὰ αὐτά εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας ἀποκτίνονται μὲ ἕναν καὶ τὸν ἴδιον πάντοτε τρόπον. Μὲ τὴν ἐργασίαν. Ἡ γῆ, τὸ ὑπέδαφος, ἡ θάλασσα, τὸ ἐργαστήρι τοῦ τεχνίτου, τὸ ἐργοστάσιον τοῦ βιομηχάνου, περιέχουν πλοῦτον εἰς ἀδρανῆ κατάστασιν. Διὰ νὰ κινητοποιηθῇ καὶ ἀξιοποιηθῇ αὐτός ὁ πλοῦτος χρειάζεται νὰ κινηθῇ ὁ ἄνθρωπος. Γιὰ τοῦτο ἡ ἐργασία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ πρῶτος μοχλὸς τῆς ζωῆς καὶ τῆς προόδου. Ἀλλὰ ἡ ἐργασία τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀποδίδει παντοῦ τὸ ἴδιον. Ὅσο καλλίτερον ἐργάζεται εἶναι ὁ νοῦς του κι' ὅσο καλλίτερα εἶναι ὀπλισμένο τὸ χερί του, τόσο αὐξάνει καὶ βελτιώνεται ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐργασίας του. Ἐνα στρέμμα γῆς ἀποδίδει ἄλλοῦ 200, ἄλλοῦ 500, ἄλλοῦ 3.000 καὶ ἄλλοῦ 5.000 δρχ. Ἡ διαφορά δὲ ἀποδόσεως ἀναμεταξύ σ' ἕνα παλὸν ἀργαλεῖο καὶ σ' ἕναν ἴδιον συγχρονισμένου ὕφαντουργεῖο εἶναι ἀκόμα περισσότερη. Ὅμως, οὔτε ἕνας μεμονωμένος γεωργὸς δὲν ἡμπορεῖ—ὅταν μάλιστα ἡ ἀπόδοσις τοῦ κτήματός του εἶναι

πολὺ χαμηλὴ—νὰ ἐξοικονομήσῃ μόνος του τὰ μέσα πού χρειάζονται γιὰ νὰ κάμῃ ποτιστικὸν τὸ χωράφι του, οὔτε κανένας κάτοχος παλαιοῦ ἀργαλεῖο νὰ στήσῃ σύγχρονον ὕφαντουργεῖο. Καὶ ἐδῶ εἶναι ὁ μεγάλος, ὁ κοσμογονικός ρόλος τῆς ἀποταμιεύσεως. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἡ ἀποταμιεύσεως δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἐξοικονομῆσις ἐνός μέρους ἀπὸ τὸ καθημερινὸν κέρδος πού τὸ προώριζεν ὁ προμηθευτὴς γιὰ τὴν ἀπρόβλεπτη δύσκολη μέρα. Ἄν ὅμως αὐτὸ εἶναι γιὰ τὸν καθένα ἀποταμιευτὴ ἡ ἀποταμίευσις, γιὰ τὴν οἰκονομίαν ἐνός τόπου εἶναι τὸ ποτάμι, πού ποτίζει κάμπους καὶ πολιτείας. Ἐνα-ἕνα τὰ ἑκατομύρια τῶν μικρῶν ἰδιωτικῶν ἀποταμιευμάτων εἶναι σάν τις μικρὲς πηγὲς τοῦ νεροῦ. Ἡ ὀργανωμένη ἀποταμίευσις τὰς ἐνώνει μεθοδικὰ αὐτὰς τὰς πηγὰς τῇ μιᾷ μὲ τὴν ἄλλῃ. Ἐτοι σχηματίζονται μικρὰ αὐλάκια. Ὑστερα αὐτὰ τ' αὐλάκια διοχετεύονται καὶ συμβάλλουν ἐπὶ ἐνιαίᾳ κοίτῃ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. Ἀπ' αὐτὸ τὸ ποτάμι ἀντλεῖ καὶ ὁ γεωργὸς γιὰ νὰ ποτίσῃ τὸ κτῆμα του κι' ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ἀργαλεῖο γιὰ νὰ στήσῃ πολλοὺς ἱοτούς καὶ νὰ τοὺς κινήσῃ.

Ἡ πρόνοια τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν κακὴ μέρα, ἡ πρόνοια γιὰ τὰ παιδιά του, γιὰ τὸ γῆρας του, εἶναι παλαιά, ὅσο καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος. Σ' ὅλες τὰς ἐποχὰς ὁ ἄνθρωπος ἀποταμίευε. Φύτευε δένδρα. Ἐχτιζε σπιτία, εἴτε ἄλλα γτίσματα. Καὶ τὸ κομπόδεμα πού τὸ ἔκρυβαν οἱ παλαιότεροι σὲς κασέλλες ἢ στὴ γῆ, ἦταν καὶ κείνο ἀποταμίευσις. Ἡ νεωτέρα ἀποταμίευσις μὲ τὰ Ταμιευτήρια καὶ μὲ τὰς Τράπεζας ἐπρόσθεσε εἰς αὐτοὺς τοὺς τρόπους ἕναν πολὺ τελειότερον. Πῆρε καὶ ὀργάνωσε τὴν φυσικὴν ἔφεσιν πού ἔχει ὁ ἄνθρωπος νὰ προβλέπῃ γιὰ τὴν ἄλλῃ μέρα, τὴν στοργὴν τοῦ πού θέλει τῇ ζωῇ τῶν παιδιῶν ἀνετάκτην καὶ καλλίτερην καὶ ἀφοῦ τὴν ἐμάζεψε καὶ τὴν ἔνωσε, τὴν ἔβαλε νὰ δουλέψῃ καὶ γιὰ τῶν ἀποταμιευτῶν τὸ καλὸ καὶ γιὰ τοῦ συνόλου. Ἐτσι, σὲς ἡμέρας μας τὸ ἀποταμίευμα πού μαζεύεται στὰ Ταμιευτήρια καὶ σὲς Τράπεζας δὲν μένει νεκρό. Γίνεται δημόσιον ἔργο, δρόμος, κτίριο, ὑδρευτικὸ ἢ ἀρδευτικὸ αὐλάκι, γίνεται μῶλος, ἐργοστάσιον ἢ καράβι, καὶ ἐνῶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο δημιουργεῖ νέους πόρους ζωῆς καὶ νέα κέντρα ἐργασίας, φέρνει καὶ εἰς τὸν ἴδιον τὸν ἀποταμιευτὴ ἕνα πρόσθετο εισόδημα.

Αὐτός εἶναι ὁ μηχανισμὸς τῆς ὀργανωμένης ἀποταμιεύσεως, πού χωρὶς αὐτὴν δὲν θὰ μπορούσε νὰ ὑπάρξῃ ὅλη ἡ τεραστία τεχνικὴ καὶ οικονομικὴ πρόοδος τῶν τελευταίων αἰώνων. Ἀλλὰ ἡ ἀποταμίευσις, ὅπως εἴπαμε ἐπὶν ἀρχῇ, δὲν εἶναι μονάχα οἰκονομικὸν φαινόμενον. Εἶναι πρὸ παντός φαινόμενον ἠθικόν. Οἱ πηγὲς τῆς ὑπάρχειν εἰς τὰ ὀραϊότερα καὶ συγκινητικώτερα ἀνθρώπινα αἰσθήματα. Εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν στοργήν, εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν. Ἡ θυσία, ἡ κορυφαία τῶν ἀνθρωπίνων ἀρετῶν, εἶναι ἡ βῆσις τῆς ἀποταμιεύσεως. Ὁ ἄνθρωπος πού κόβει ἀπὸ τὸ καθημερινὸν τοῦ κέρδος γιὰ νὰ φυλάξῃ γιὰ τὰ παιδιά του ἢ γιὰ τὰ ἄλλα πρόσωπα πού ἀγαπᾷ, ὁ ἄνθρωπος πού ἀποταμιεύει στερούμενος, χωρὶς νὰ ἐξετάξῃ ποῖος θὰ τὸν κληρονομήσῃ, ὁ ἄνθρωπος πού στερáται γιὰ νὰ μαζέψῃ ἕνα ποσὸν πού θὰ τὸ διαθέσῃ γιὰ κάποιον κοινωφελῆ σκοπὸν, κάμνει θυσίας καὶ καταβολὰς διὰ τὸ μέλλον. Ἀπλώνει τὴν ζωὴν του εἰς τὴν αὔριον καὶ τίποτε δὲν ἀνυψώνει καὶ δὲν ἐξευγενίζει τὴν ζωὴν δσον αὐτὸ τὸ ἀπλῶμα. Ἐπίσης τίποτε δὲν διαψεύδει κατὰ τόσον περιφανῇ τρόπον ὅλην τὴν φιλοσοφίαν τῆς παρακμῆς καὶ ὅλην τὴν ὕλιστικὴν κοσμοθεωρίαν. Ἀνυψώνει τὴν ζωὴν καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς καὶ τὸν μόχθον καὶ τὴν ἀγωνίαν τῆς. Ἐξευγενίζει τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπάρξεως, ἐνῶ συγχρόνως στήνει σκαλοπάτια γιὰ ν' ἀνεβῇ ὁλοένα καὶ πρὸ ψηλά ἡ ζωὴ τῶν ἐπιγιγνομένων.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΑΣ

Β'

Τώρα πῶς θὰ λυθοῦν τὰ ζητήματα αὐτά; Ποῖαι εἶναι αἱ δυνάμεις μέσα εἰς τὴν κοινωνίαν, αἱ ὁποῖαι δρῶσιν; Δύο εἶναι αἱ δυνάμεις αὐταί: Ἡ Πολιτεία, τὸ Κράτος δηλαδὴ, καὶ ἡ Ἐκκλησία.

Εἰς ἄλλας χώρας ἡ ἐκκλησία εἶναι ὑπὲρ τῆς ἰδέας ὅτι τὸ Κράτος δὲν πρέπει νὰ ἔχη καμμίαν ἀνάμειξιν εἰς τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν, καὶ ὅτι ἡ ἀνατροφή αὐτῶν πρέπει νὰ μείνῃ ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς οἰκογενείας, ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου αἱ Πολιτεῖαι τῶν χωρῶν αὐτῶν ἔχουν τὴν ἰδέαν ὅτι αὐταὶ καὶ μόνον πρέπει νὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν παιδιῶν, ἀποκλείουσαι τὴν οἰκογένειαν μὲν ἐν μέρει, ἀλλὰ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἐκκλησίαν. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι εἰς τὰς χώρας αὐτάς ὑπάρχει ἀντίθεσις μεταξύ ἐκκλησίας καὶ πολιτείας. Ἐκεῖ εἶναι ἄλλοι οἱ σκοποὶ τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον φθάνει πολλάκις νὰ εἶναι καὶ ἐναντίον τῆς θρησκείας. Ἐκεῖ, εἰς αὐτάς τὰς χώρας, ὑπάρχει σύγκρουσις μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν μεγάλων δυνάμεων, τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ κράτους. Ἄν εἰς ὅσα σὰς εἶπα προσθέσῃτε ὅτι εἰς πολλὰς τῶν χωρῶν τούτων ὑφίστανται πολλὰ ἐκκλησία, θὰ ἔχητε τὴν ἐξήγησιν, ἡ ὁποία ἐπέρχεται μόνῃ της.

Ἄλλ' ἐδῶ ἡ Θεία Πρόνοια ἠθέλησε διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὥστε ἐκκλησία καὶ ἔθνος νὰ ἀποτελοῦν ἓνα σύνολον ἀδιάσπαστον, τελειῶς συνυφασμένον μεταξύ των. Ἡ ἐκκλησία ἡ ἐλληνικὴ καὶ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἔχουν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἐφεξῆς. Μαζὶ αἱ εὐτυχίαι, μαζὶ αἱ δυστυχίαι, μαζὶ αἱ καταδιώξεις, μαζὶ τὰ μαρτύρια, μαζὶ τὸ χυνόμενον αἷμα καὶ μαρτύρων καὶ ἡρώων. Τόσον δὲ κοινὰ εἶναι ὅλα αὐτὰ ὥστε ὁ Ἕλλην νὰ μὴ διακρίνῃ ποτὲ εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ τῆς ἐλευθερίας τὴν πίστιν ἀπὸ τὴν πατρίδα. Ἐπομένως εὐρισκόμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εἰς εὐνοϊκοτάτην θέσιν.

Ἐξ ἄλλου τὸ κράτος ἐδῶ δὲν ἐτόλμησε ποτὲ νὰ ἐπιδιώξῃ ἀντιθρησκευτικούς σκοπούς. Καὶ λέγω δὲν ἐτόλμησε, διότι ὤπηξαν κυβερνήσεις εἰς τὸ παρελθόν, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὅλην τὴν δρεξίν νὰ τὸ κάμουν, καὶ αἱ ὁποῖαι

διὰ διαφόρων μεθόδων ἐμμέσως ἐφθασαν εἰς τὰ πρῶτα βήματα, ἔκαμαν μερικάς κρούσεις, ἀλλὰ αἱ κυβερνήσεις αὐταὶ ὑπεχώρησαν. Καὶ ἂν ἦλθον ἄλλαι κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπέδιωξαν τὸ αὐτὸ δι' ἄλλου τρόπου, καὶ αὐταὶ δὲν κατάρθωσαν τίποτε τὸ οὐσιώδες. Δὲν ἐτόλμησε, λοιπόν, καμμία κυβερνήσις ποτὲ νὰ ἀντιταχθῇ ὀρισμένως καὶ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς κατὰ τῆς θρησκείας καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι ἔχει ἀντιθρησκευτικούς σκοπούς. Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ἑθνοσυνέλευσιν τοῦ 1927 δὲν ἐτολμήθη τοῦτο παρ' ὅλον τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δὲν ἐτολμήθη νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ὑπερέχουσα θέσις τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, μολοντί ὤπηρχεν ἡ διάθεσις. Διατί; Διότι ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία ἦτο βαθέως θρησκευτικὴ καὶ προσηλωμένη εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν καὶ κανεὶς δὲν ἐτόλμησε τότε νὰ τὰ βάλλῃ μὲ ὁλόκληρον τὴν κοινωνίαν. Ἄλλ' ἐννοεῖται ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη ἤρχισε νὰ ἐπιδρά κακῶς, διότι αἱ κυβερνήσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους, ἐπειδὴ δὲν ᾔδυναντο νὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, ἔστρεφον τὰς ἐνεργείας των κατὰ τῆς ἱεραρχίας διὰ διαφόρων μέσων καὶ ἐπέτυχον νὰ κλονίσουν μέχρι σημεῖου λίαν ὀδυνηροῦ τὴν θέσιν τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀπόψεως προσώπων.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὀδυνηρόν. Καὶ ἐγὼ τὴν θλιβεράν κατάστασιν ἡ ὁποία εἶχεν ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936 τὴν ἀποδίδω κυρίως εἰς τὴν ἀθρησκείαν, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ ἐπικρατῇ μέσα εἰς τὴν ἐλληνικὴν κοινωνίαν καὶ ἡ ὁποία εἶχε διαδοθῇ εἰς μεγάλον βαθμόν. Ἄλλα ἀπὸ ἐκείνης τῆς στιγμῆς, ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Τὸ Κράτος τὸ σημερινόν, τὸ ἐθνικὸν Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ἐφήμερος οὔτε προσωρινή, ἀλλὰ διαρκής, τὸ Κράτος τὸ σημερινόν ἔθεσε τὰ ἰδανικά ἐκεῖνα ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ἐλληνικὴ φυλὴ καὶ τὰ ὁποῖα τὴν διетήρησαν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, τὴν Πατρίδα, τὴν οἰκογένειαν, τὴν θρησκείαν, ὡς τοὺς στυλοβάτας ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ στηριχθῇ ἡ μέλλουσα ἀναγέννησις τοῦ ἔθνους. Ἐπομένως, Κράτος καὶ ἐκκλησία εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἠθικοπλαστικὴν δρᾶσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ — διότι τὸ ζήτημα τὸ θρησκευτικόν, τὸ δογματικόν δηλαδὴ εἶναι ἄλλο — ἀλλὰ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἠθικοπλαστικὴν δρᾶσιν μέσα εἰς τὴν Κοινωνίαν, Πολιτεία καὶ Ἐκκλησία πηγαίνουν χερί με χερί καὶ ἐργάζονται μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου, μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοπούς, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐθνικοὶ σκοποί, διότι ἡ Ἐκκλησία μας πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοπούς ἀπέβλεπε πάντοτε ὅπως καὶ τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικόν μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι βαδίζουν διὰ τῆς οἰκείας των ὁδοῦ, διὰ τῆς ὁδοῦ ἡ ὁποία εἶναι ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἰδίᾳ εἰς τὸ Κράτος.

Ὅταν ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα εἰς ἡμᾶς, δὲν γεννᾶται ζήτημα κατὰ πόσον ἡ Ἐκκλησία ἔχει δικαίωμα νὰ ἐνδιαφερθῇ καὶ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν. Ἐχει τὸ δικαίωμα καὶ εἶναι τοῦτο ἀναμφισβήτητον. Κυρίως δὲ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Αὐτὸ, ἐπαναλαμβάνω, εἶναι ἀναμφισβήτητον καὶ δι' αὐτὸ ἀσχετῶς μετὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, ἡ ὁποία γίνεται εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα, πλὴν τῶν Πανεπιστημίων. ἔχομεν τὴν ἀμεσον ἐπίδρασιν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τοῦ κηρύγματος, διὰ τῆς κατηχήσεως, διὰ τῶν διδασκάλων, τῶν ἱερέων, δι' ὅλων τῶν μέσων τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ Ἐκκλησία.

Τὸ Κράτος ἀφ' ἐτέρου ἀσχετῶς μετὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας ἔχει εἰς τὰ χέρια του δύο τεραστίους ὁργανισμούς διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδρά ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν.

Τώρα θὰ μοῦ πῇτε σεῖς οἱ γονεῖς: Δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ κάμωμεν ἡμεῖς τὸ παιδί μας ὅ,τι θέλομεν; Ὅχι! Πρῶτον μὲν διότι τὸ παιδί σας θὰ ἀποτελέσῃ μέλος τῆς Κοινωνίας καὶ ἔχει ἐπομένως ἡ Κοινωνία καθήκον νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει αὐτὴ τὸ παιδί σας καὶ νὰ τὸ προετοιμάσῃ διὰ τοὺς σκοπούς τοὺς ἰδικούς της. Ἡ Κοινωνία, ἡ ἐλληνικὴ, δέ, ὅπως σὰς εἶπα ἤδη, εἶναι τὸ ἔθνος τὸ ἐλ-

ληνικόν τό ὅποιον ἐκδηλοῦται ἐν τῇ δυνάμει καί τῇ θελήσει τοῦ δια τοῦ Κράτους τοῦ ἑλληνικοῦ. Ἐπομένως ἔχει τό Κράτος ὅλον τό δικαίωμα νά ἐπέμβῃ εἰς τήν ἀνατροφήν τοῦ παιδιοῦ σας, ἀρκεῖ πάντοτε νά τείνῃ πρὸς τήν ἐπιτέλεσιν ἔθνικῶν σκοπῶν. Διότι ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι παραστρατεῖ ἀπὸ αὐτοῦς τοὺς σκοποὺς καί θελήσῃ νά διαπλάσῃ μίαν γενεάν ἀσχετον πρὸς τοὺς ἔθνικοὺς σκοποὺς, τότε βεβαίως θά προσκρούσῃ εἰς τήν ἔθνικὴν θέλησιν, δὲν θά εἶναι πλέον τό Κράτος ἐκδηλώσις τῆς ἔθνικῆς θελήσεως, ἡ ὁποία θά ἐκδηλωθῇ διὰ τῆς ἀντιθέσεως τῆς κοινῆς γνώμης καί εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς κοινῆς γνώμης οὐδεμία Κυβέρνησις εἶναι δυνατόν νά προχωρήσῃ εἰς τό ἔργον της. Ἐπομένως ἔχομεν ἀνάγκην τῆς συμφωνίας ὅλων δια νά προβῶμεν εἰς κάτι τι.

Ὅταν λέγωμεν ὅτι θέλομεν τὰ παιδιά μας νά τὰ ἀναθρέψωμε διὰ τήν ἐπιτέλεσιν τῶν ἔθνικῶν σκοπῶν, δὲν πιστεύω νά ὑπάρχῃ κανεὶς Ἑλλήν ὁ ὁποῖος νά διαφωνῇ. Καί ἂν εἶναι κανεὶς ὁ ὁποῖος τό σκέπτεται μέσα του ἡ πίστις του εἰς αὐτό ποῦ σκέπτεται δὲν θά εἶναι τόση, διὰ νά τό εἴπῃ δυνατὰ ὥστε νά τό ἀκούσωμεν ὅλοι ἐμεῖς ἐδῶ τώρα. Ἄν εἶναι κανεὶς ὅς σηκωθῇ αὐτὴν τὴν στιγμὴν νά μᾶς εἴπῃ ὅτι νομίζει ὅτι τὰ παιδιά πρέπει νά μὴ ἀνατρέφονται πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτοῦς. Δὲν εἶναι κανεὶς!

Ἐχει ἐπομένως τό δικαίωμα τό Κράτος τὰ παιδιά σας νά σᾶς τὰ ἀνατρέψῃ καί νά σᾶς βοηθήσῃ νά ἀνατραפוῦν πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν! Καί διὰ ποίων μέσων;

Δύο εἶναι τὰ μέσα: Πρῶτον εἶναι τό Σχολεῖον καί δεύτερον εἶναι ἡ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία εἶναι θεσμός νέος, ὁ ὁποῖος ἐγένετο πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν, νά συμπληρώσῃ καί ἐπεκτείνῃ τό σχολεῖον.

Ἐρχομαι εἰς τό σχολεῖον: Δὲν πιστεύω νά ἔχῃ κανεὶς καμμίαν ἀνάγκην νά τοῦ ἐξηγήσῃ τὴν σημασίαν τοῦ σχολείου. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἐδῶ ὁ ὁποῖος νά μὴ αἰσθάνεται τὴν σημασίαν τοῦ σχολείου διὰ τό παιδί του. Ἀλλὰ τό σχολεῖον ἔχει μερικά ἰδιάζοντα χαρακτηριστικά. Εἰς τό σχολεῖον ὁ διδάσκαλος εἶναι Κύριος. Τό παιδί δὲν εἶναι ἐλεύθερο ἀπέναντί του. Θά διαβάσῃ ὅπως θά τοῦ εἴπῃ ὁ διδάσκαλός του. Ἡ θέλησίς του ἐκλείπει. Βέβαια ἡ νέα μορφή τῆς ἐκπαιδεύσεως δίδει μίαν σχετικὴν ἐλευθερίαν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ παιδιοῦ. Ἀλλὰ τό παιδί εἰς τό δημοτικὸν σχολεῖον ὁποχρεωτικῶς πρέπει νά φοιτήσῃ. Δὲν ἔχει τό δικαίωμα νά μὴ φοιτήσῃ διότι ὅλως τιμωρεῖται ὁ γονεὺς. Ἐπομένως τό σχολεῖον ἔχει κάτι τι τό ἐπιτακτικόν, τό κυριαρχικόν ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ. Ἐπομένως τό σχολεῖον εἶναι ἕνας μυχλὸς σπουδαιότατος, τὸν ὅποιον τό Κράτος θά κινήσῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔθνικῶν σκοπῶν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἀλλὰ ἔχει ἐπιτακτικὸν χαρακτήρα. Ἀπὸ αὐτοῦς δὲ τοὺς ἔθνικοὺς σκοποὺς δὲν ἐξαιροῦνται πλέον ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου οὔτε τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα. Δὲν ὁμιλῶ περὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν αἱ ὁποῖαι πάντως συνέβαλον εἰς αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς, μολονότι καί ἐκεῖ παρουσιάσθησαν πολλάκις ἀνωμαλῆαι τινὲς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἂν θά ἦτο ἐπιτετραμμένον νά ἔχουν οἱ διδάσκαλοι ἐλευθερίαν κρίσιν εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα καί διὰ τὴν ἀνατρεπτικὴν τῶν σκοπῶν τοῦ Κράτους. Δὲν ὁμιλῶ διὰ τό Πολυτεχνεῖον τό ὅποιον εἶναι καθαρῶς Τεχνικὴ Σχολή. Ὁμιλῶ δι' ὅλας τὰς σχολὰς τὰς ἄλλας, τὰ Πανεπιστήμια, τὴν Ἀνωτάτην Ἐμπορικὴν Σχολήν, τὴν Πάντειον Σχολήν.

Καί εἰς αὐτάς δὲν εἶναι πλέον ἡ σπουδὴ ἀσύδοτος. Δὲν ἡμπορεῖ εἷς καθηγητὴς οἰσοδῆποτε νά διδάξῃ ἰδέας αἱ ὁποῖαι νά ἀνατρέπουν τὴν κοινωνίαν, εἴτε τό Κράτος, εἴτε, πρὸ παντός, τὸν ἔθνομόν. Δὲν ἐπιτρέπεται σήμερον εἰς τὸν διανοούμενον νά ἔχῃ τό δικαίωμα νά τὰ ρίψῃ ὅλα κάτω. Καί ὅστις θελήσῃ νά τό ἀποτολμήσῃ αὐτό τό πρᾶγμα, εἴτε ἀγράμματος εἶναι εἴτε διανοούμενος, θά εὕρῃ τὴν τιμωρίαν του. Αὐτό εἶναι τό σχολεῖον.

Τώρα ἡ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας εἶναι ἄλλο πρᾶγμα. Ἐκεῖ τό παιδί προσέρχεται μόνο του, οἰκιοθελῶς. Ἐκεῖ διοικεῖται παρὰ τῶν ἰδίων τῶν παιδιῶν, ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του, ἐκτός, ἐννοεῖται αὐτό, τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν εἰς τοὺς ὁποίους μᾶς ἐβοήθησαν στελέχη τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ, τῆς ἀεροπορίας, στελέχη παλαιὰ τοῦ στρατοῦ, ἀπόστρατοι ἢ ἐφεδροί, καί ἰδίως οἱ ἐκπαιδευτικοί. Καί δι' αὐτὸ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους. Αὐτοὶ εἶναι τὰ ἀνώτατα στελέχη. Τὰ μέσα καί τὰ κατώτατα στελέχη εἶναι παιδιά. Ἐπομένως ἡ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας ἔχει δύο χαρακτηριστικά: τὴν

ἐθελουσίαν προσέλευσιν καί τὴν διοίκησιν διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων, τὰ ὁποῖα χαρακτηριστικὰ θεραπεύουν μίαν τάσιν, τὴν ὁποίαν ἔχει τό παιδί! Τό παιδί, πρέπει νά γνωρίζῃ καί τό γνωρίζετε ὅλοι, μαθαίνει καί προοδεύει, δταν αὐτό τό ἴδιο θέλῃ νά τό κάμῃ ἐκεῖνο τό ὅποιον συντελεῖ εἰς τὴν πρόδόν του καί δταν τό κάμῃ παίζοντας. Αὐτὰ εἶναι τὰ δύο χαρακτηριστικὰ τοῦ παιδιοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας ἐδωκε μεγίστην σημασίαν. Λέγει εἰς τό παιδί: «Ἄν θέλῃς εἶλα, ἂν θέλῃς μὴν ἔρχεσαι». Ἐννοεῖται ἔρχονται ὅλα!

Μέχρι τῆς στιγμῆς εἶναι καταγεγραμμένα εἰς τὴν Ὁργάνωσιν τῆς Νεολαίας 750 χιλ. ἀγόρια καί κορίτσια. Δηλ. τὰ 2)3 τῶν ἀγοριῶν καί τῶν κοριτσιῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐντὸς λίαν προσηχοῦς χρόνου, ἐντὸς τοῦ ἔτους αὐτοῦ θά εἶναι καταγεγραμμένα καί τὰ ὑπόλοιπα. Εἶναι ἐθελουσία ἡ προσέλευσις τοῦ παιδιοῦ. Ἐχει τὴν εὐχαρίστησιν τό παιδί νά ἀνήκῃ εἰς ἕνα ὀργανισμόν μετὰ τὴν ἰδίαν του θέλησιν.

Δεύτερον ἐκεῖ ἐργάζεται καί προοδεύει παίζοντας. Εἶναι παιγνίδι διὰ τό παιδί καί δι' αὐτό ἐρχεται μετὰ τὴν εὐχαρίστησιν. Παίζοντας ἀσκεῖται, παίζοντας συλλαμβάνει τὰς ἰδέας, παίζοντας παίρνει τό καλὸ ποῦ ἔχει ὁ συνάδελφός του καί τοῦ διώχνει ὁ ἄλλος τό κακόν, παίζοντας παρελαύνει. Ἀλλὰ τό παιγνίδι εἶναι τό μέσον τῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ. Ὅ,τι διὰ τοὺς μεγάλους εἶναι ἡ διανοητικὴ ἐργασία καί αἱ πάσης φύσεως ἐργασίαι των, διὰ τό παιδί εἶναι τό παιγνίδι, τό τόσον πεοιφρονιμένο αὐτό παιγνίδι ποῦ τόση ζωὴ καί χαρὰ δίδει καί εἰς τὰ παιδιά καί εἰς τοὺς γονεῖς των. Συγχρόνως δὲ τό παιδί ἀποκτᾷ ἐκεῖ μέσα τὴν πεποίθησιν ὅτι εἶναι κάτι. Δὲν εἶναι τό παιδί τό περιφρονιμένο πολλάκις εἰς τό ὅποιον λέγει ὁ γονεὺς — καί θυμηθῆτέ το παρακαλῶ — κάτσε ἐκεῖ μὴ μᾶς σκοτίζεις. Τώρα ἐκεῖ εἰς τὴν Ὁργάνωσιν τῆς Νεολαίας τό παιδί εἶναι κάτι. Εἶναι φολαγγίτης, φολαγγίτισσα, σκαπανεύς, σκαπάνισσα, ἔχει τό δικαίωμα νά παρελάσῃ μπροστὰ στὸν Βασιλέα, μπροστὰ στὸν Διάδοχον. Θέλει νά μετὰ χαιρετᾷ ὅπου μετὰ βρίσκεται καί νά ἀπατηῇ νά τοῦ ἀνταποδώσῃ τὸν χαιρετισμόν καί τοῦ τὸν ἀνταποδίδω. Εἶναι κάτι τι τώρα τό παιδί. Αὐτό τό ὅποιον ἀπέκτα ἄλλοτε πολὺ ἀργὰ τό παιδί, τώρα τό ἀποκτᾷ ἐκεῖ εἰς τὴν Νεολαίαν. Θεραπεύει ἐκεῖ τὴν φιλοτιμίαν του καί τὴν καλῶς ἐννοουμένην φιλαυτίαν του εἰς ἕνα μέγιστον βαθμόν. Ἀρκεῖ πάντοτε νά κατευθύνωνται πρὸς τοὺς σκοποὺς τοὺς ἔθνικοὺς καί ἡ ἔθνικὴ Ὁργάνωσις τῆς Νεολαίας εἶναι πραγματικῶς ἕνας στρατὸς τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποτελέσουν τὸν μέλλοντα μάχιμον στρατὸν αὐτῆς μέσα εἰς τὸν ὅποιον γίνεται ἡ κατεργασία τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων γιὰ νά γίνουν Ἑλληνες καί Ἑλληνίδες.

Σελίδα 1

ΑΙ ΔΥΟ ΟΜΙΛΙΑΙ

ΙΔΙΚΟΝ ΤΩΝ

Τὸ πῶς ξεύρουν οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι τῆς Ὁργανώσεως νὰ εἰσφέρουν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ νεανικοῦ τῶν ἐνθουσιασμοῦ εἰς κάθε ἐθνικὸν ἔργον τὸ εἰδείξαν ἐμπράκτως ὅχι μίαν μόνον φοράν. Διὰ τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀμφισβάλῃ κανεὶς ὅτι δὲν θὰ ἐκπληρώσουν ἀκεραίως τὸ καθήκον των κατὰ τὴν ἀρχομένην φθινοπωρινὴν περίοδον τῆς ἀναδασώσεως. Ἡ ἐκδοθεῖσα σχετικῶς ἐγκύκλιος τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐξηγεῖ θαυμάσια τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ παρασχεθῇ ἡ συμβολὴ τῶν νέων εἰς τὸ ἐθνικώτατον τοῦτο ἔργον. Οἱ νέοι δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν καὶ κάτι ἄλλο, ὅτι ἡ ἀναδάσασις εἶναι ἰδικὸν των ἐξ ὁλοκλήρου ἔργον. Εἶναι καταβολὴ τῆς σημερινῆς γενεᾶς χάριν τῶν ἐπερχομένων. Εἶναι λοιπὸν τοῦτο ἕνας λόγος νὰ τὴν ἀγαπήσουν περισσότερο.

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ

Ὁ Ἑλληνισμὸς μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ἐσημείωσε τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ Κυβερνήτου τῆς Παλαιστίνης ἀναγνώρισιν τοῦ Ὁρθόδοξου Πατριάρχου τῆς Ἀγίας Πόλεως. Ὁ τύπος τῆς ἀναγνώρισεως ταύτης, ἡ ὁποία δὲν προσθέτει μὲν εἰς τὸ πνευματικὸν κύρος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἀλλ' εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν νομιμοποίησιν τῶν διοικητικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Πατριαρχείου, εἶχε καθυστερήσει πολὺ. Εἶναι εὐτύχημα ὅτι ἐγένετο τοῦτο ἀντιληπτόν. Εἰς μίαν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ δυνάμεις τῆς δημιουργικῆς συντηρήσεως ἀγωνίζονται ἀγῶνα σκληρότατον διὰ τὴν κατασφάλειαν τῶν πανανθρωπίνων ἀξιών καὶ τῆς ἠθικῆς τάξεως ἐν τῷ Κόσμῳ, πᾶσα ἐπὶ πλέον παρέλκυσις τῆς ἐκπληρώσεως ἐνὸς τύπου ἀναγκαίου διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν ἐνὸς αἰωνοβίου ἰδρύματος, τοῦ ὁποίου μεγίστη παρέμεινεν ἡ ἐπιρροὴ ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, θὰ ἦτο κάτι πραγματικῶς ἀντίνομον.

Διὰ δευτέραν φοράν ὁ Ἀρχηγὸς ὠμίλησε προχθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ἐκεῖ γονεῖς καὶ διδασκάλους. Τόσον ἡ πρώτη του, πρὸς τὸν σύλλογον τῶν γονέων, ὁμιλία εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος τεύχους ἤρχισαμεν δημοσιεύοντες, ὅσον καὶ ἡ τελευταία, τῆς ὁποίας ἡ δημοσίευσις ἐπίσης ὁλοκλήρος θὰ ἐπακολουθήσῃ, ἀποτελοῦν ἱστορικὸν μνημεῖον. Διὰ πρῶτην φοράν Κυβερνήτης τοῦ Τόπου αὐτοῦ ἔρχεται κατὰ τόσον πανηγυρικὸν καὶ ἐπίσημον τρόπον νὰ ἀπονείμῃ τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν πᾶσα πολιτεία ὀφείλει εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἐκ τοῦ φυτωρίου τῆς ὁποίας προέρχονται αἱ νέαι γενεαί. Καὶ ὅχι μόνον αὐτὸ ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀκολουθῇ διὰ τὴν ἀνατροφὴν καὶ νὰ τὴν βοηθήσῃ καὶ νὰ τὴν συμβουλευσῇ καὶ νὰ συνεννοηθῇ μαζί της. Ἔτσι, Κράτος καὶ Οἰκογένεια ἀπὸ κοινοῦ, θὰ κατευθύνουν τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἀγωγὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν αὐριανῶν πολιτῶν καὶ μαχητῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ὁδὸν τῶν νέων καθηκόντων, τὰ ὁποία τὸ Νέον Κράτος καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῶν ὁρῶν τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ αἱ βαρεῖαι ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλουν. Νὰ συνεχίσουν τοῦτέστι καλύτερον τῆς παρερχομένης γενεᾶς τὸ ἔργον τῆς ἐξελιξέως καὶ τῆς προόδου εἰς ὅλα τὰ πεδία, κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικὰ καὶ παραγωγικὰ πρὸς δημιουργίαν νέων τελειότερων μορφῶν βίου καὶ νέου πολιτισμοῦ.

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν ἀμφοτέρων τῶν ὁμιλιῶν τούτων ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀναγνώστας μας, ἰδιαιτέρως ὅμως ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς διδασκάλους, διότι μέσα εἰς αὐτάς θὰ εὕρουν τοὺς νέους δρόμους τῆς ἀνατροφῆς ὅπως καθορίζονται καὶ ἀπὸ Αὐτόν, ὅχι μόνον ὡς Ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους ἀλλὰ καὶ ὡς ἕνα ἐξοχὸν πράγματι παιδαγωγὸν καὶ γονέα μαζί, ὁ ὁποῖος πάλλεται μαζί τὸν ἀπὸ τὴν πιὸ θερμῇ ἀγάπῃ καὶ στοργικῇ φροντίδᾳ γιὰ τὸ παιδί.

Ἀπὸ τὴν τελετὴν τοῦ Τατοῦ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐκφωνῶν τὸν λόγον Του κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν νέων Ἀνθυποσημαγῶν.

Σελίδα 2

Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἡ μεταδοθεῖσα ἀπὸ ραδιοφώνου Ἐκκλησίας τῆς κ. Λέλας Μεταξᾶ πρὸς τὰς Ἑλληνίδας μητέρας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν μαθητικῶν συσσιτίων, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην σελίδα, ματυρεῖ τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τῆς σεβαστῆς δεοπολίνης διὰ τὰ πτωχὰ παιδάκια.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἡ Κεντρικὴ διοίκησις τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως τῆς Νεολαίας ἐξέδωσεν εἰς σειρὰν τευχῶν ἐγκυκλίους διαταγὰς ἀφορώσας τὰς γενικὰς ἀρχὰς περὶ τῆς ἐκπαίδευσως ἐν τῇ Ε. Ο. Ν.

Ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐκδόσεως θὰ δώσῃ εἰς τὴν Ὁργάνωσιν ἕνα ὁλοκληρωμένον ἔργον συντονισμοῦ καὶ μεθόδων ἐκπαίδευσως, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ ἀποτελέσῃ τοὺς ἀκρογωνιαίους λίθους τοῦ οἰκοδομήματος τὸ ὁποῖον ὠνευρέθη ὁ ἀρχηγός, ὅταν ἱδρυσεν τὴν Ὁργάνωσιν. Ἡ συντελεσθεῖσα ἐπιτελικὴ μελέτη θὰ καταστῇ μνημειώδης καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη θὰ εἶναι ἡ βάσις τῆς ἐκπαίδευσως τῶν νέων τῆς χώρας. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ ἐξέλιξις θὰ ἐπιβάλλῃ μετατροπὰς, καὶ πάλιν θὰ ἀποτελῇ τὸν σκελετὸν πάσης νέας ἐπιτελικῆς τροποποιητικῆς μελέτης. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ εἶναι καλὴ ἡ γενομένη ἐργασία. Πρέπει καὶ οἱ ἡγήτορες νὰ τὴν προσέξουν ἰδιαιτέρως, νὰ τὴν μελετήσουν ἐπιστημονικῶς καὶ νὰ τὴν ἐφαρμόσουν ἐπακριβῶς. Ἔτσι μόνον ὁ σκοπὸς θὰ ἐπιτευχθῇ...

Ἡ ὕπηρεσία συντονισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐφέρει εἰς πέρας τὴν ἐργασίαν αὐτήν, τὴν ἀξίαν πάσης ἐξάρσεως. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Νεολαίας κ. Κανελλόπουλος, διευθύνων προσωπικῶς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτήν καὶ ἐργασθεὶς ἀόκνως διὰ νὰ φθάσῃ εἰς αἰσίον πέρας ἡ ὅλη ἐργασία, δικαιούται νὰ εἶναι υπερῆφανος διὰ τὸ ἔργον του, ὅπως εἶναι υπερῆφανοι δι' αὐτόν ὅλοι οἱ συναγωνισταὶ καὶ αἱ συναγωνίστριαι τῆς Χώρας.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

Επειτα από λίγας ημέρας θα αρχίσουν να λειτουργούν τα μαθητικά συσσίτια, δια να εξασφαλίσουν εις τα άπορα και άσθενικά παιδιά των σχολείων την ζεστή και υγιεινή τροφή, πού τόσο χρειάζεται ο οργανισμός των. Θα καταβληθῇ ἐφεξῆς κάθε προσπάθεια δια να οργανωθῶν μαθητικά συσσίτια καὶ όπου δὲν λειτουργοῦν ἔως τώρα, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξουν μελλοντικά εἰς τὸν τόπον μας παιδιά πεινασμένα. Διὰ τὸ μεγάλο, τὸ Ἐθνικὸ αὐτὸ ἔργον, μετὰ τὴν προχθεσινὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἔρχομαι νὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ λίγας λέξεις. Ἰδιαίτερος δὲ θέλω νὰ τὰς ἀπευθύνω πρὸς τὰς Ἑλληνίδας μητέρας, πού νοιώθουν καλὰ τὸν πόνο, τὸν ψυχικὸ σπαραγμὸ τῆς μητέρας, πού ἀτενίζει τὸ παιδί ἢ τὰ παιδιά της νηστικά καὶ δὲν ἔμπορεῖ νὰ τὰ βοηθήσῃ. Ζητῶ ἀπὸ ὅλες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλους νὰ βοηθήσουν, διὰ νὰ δώσωμε εἰς τὰ ἔστερημένα παιδιά τὴν μεγάλη χαρὰ τῆς τροφῆς καὶ εἰς τὰ ἀδύνατα καὶ ἀσθενικά τὴν υγεία τους. Εἶναι ἀνάγκη δὲ νὰ βοηθῶμε ὅλοι, διότι τὸ ἔργον αὐτὸ δὲν εἶναι ἔργον ὀλίγων ἀνθρώπων, οὔτε ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Κρατικῆς μερίμνης. Ἀνήκει εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἢ ὁποία εὐτυχῶς εἰς τὸν τόπον μας ἔκαμε καὶ κάμνει θαύματα καὶ ἰδίᾳ εἰς ἔργα φιλανθρωπίας. Δὲν βλέπω δὲ ὠραιότερον σκοπὸν ἀπὸ τὴν διατροφήν τοῦ ἀπόρου καὶ ἀναξιοπαθούντος παιδιοῦ, διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. Ἡ σημερινὴ μάλιστα κατὰστάσις, πού κατ' ἀνάγκην ἐπηρεάζει καὶ τὸν τόπον μας καὶ θὰ δημιουργήσῃ περισσότερα ἀπορα παιδιά, παρέχει εἰς ὅλους τὴν εὐκαιρίαν νὰ δείξουν τὰ αἰσθήματά των.

Ἐάν ὑπολογίσωμεν, ἀναγκαστικῶς ἐφέτος, εἰς 20 % τὸ ποσοστὸν τῶν ὑποσιτιζομένων μαθητῶν, πρέπει μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ νὰ διαθρέψωμεν 20.000 περίπου, εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι εἶναι πολὺ περισσότεροι. Κάθε παιδί γιὰ νὰ τραφῇ 200 ἡμέρας χρειάζεται 800 δραχμάς μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Θὰ ἔμπορεύσε εὐκόλῃ νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα τῆς διατροφῆς των ἔάν ἀνελάμβαναν, ὅσοι ἔμπορουν νὰ τὸ κάμουν, τὴν μικρὰν δαπάνην, πού ἀνέφερα, δι' ἓνα ἢ περισσότερα παιδιά, καταθέτοντες ἐπὶ ὀνομαστικῇ ἀποδείξει τὸ ποσὸν εἰς τὴν θυρίδα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, πού δέχεται τὰ χρήματα τῶν μαθητικῶν συσσιτίων, καὶ ὑπὲρ ὠρισμένων συσσιτούντων μαθητῶν, πού ἔμπορουν νὰ παρακολουθῶσιν κατόπιν εἰς τὰ συσσίτια οἱ καταθέσαντες.

Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν θὰ παρακαλέσω τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἐκδηλωθῇ, μετὰ τὴν δῆλωσιν ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐγὼ ἀναλαμβάνομεν τὴν διατροφήν τεσσάρων μαθητῶν κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος. Καὶ δὲν ἀμφισβῶ δὲ ἡ ἐκκλησίᾳ μου θὰ εὐρὴ ἀπήχησιν εἰς τὴν ψυχὴν ὅλων καὶ ἰδίᾳ τῶν εὐπορωτέρων τάξεων, πού ἔχουν πλήρη συναισθησὶν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, γνωρίζουσα ὅτι ἤδη κατετέθησαν ἀρκετὰ ποσὰ πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν.

Ἑλληνες καὶ Ἑλληνίδες,

Ἀπαντήσατε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος.

Ενισχύσατε τὰ μαθητικά συσσίτια.

Βοηθήσατε τὸ ἔργον. Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν μαθηταὶ νηστικοί.

Αὐτὸ ἐπιβάλλει τὸ συμφέρον τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους.

ΛΕΛΑ Ι. ΜΕΤΑΞΑ

ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΟΥ ΑΡΚΑΔΙΟΥ

8 Νοεμβρίου 1866.

Μέσα εις την ατελείωτη σειρά των δειγμάτων της 'Ελληνικής αυτοθυσίας και της αγάπης του 'Ελληνος προς την 'Εθνικήν του ελευθερίαν, γιά την οποίαν γνωρίζει νά πεθάνη σάν άντρας, είναι και τοῦ 'Αρκαδίου τὸ ολοκαύτωμα!...

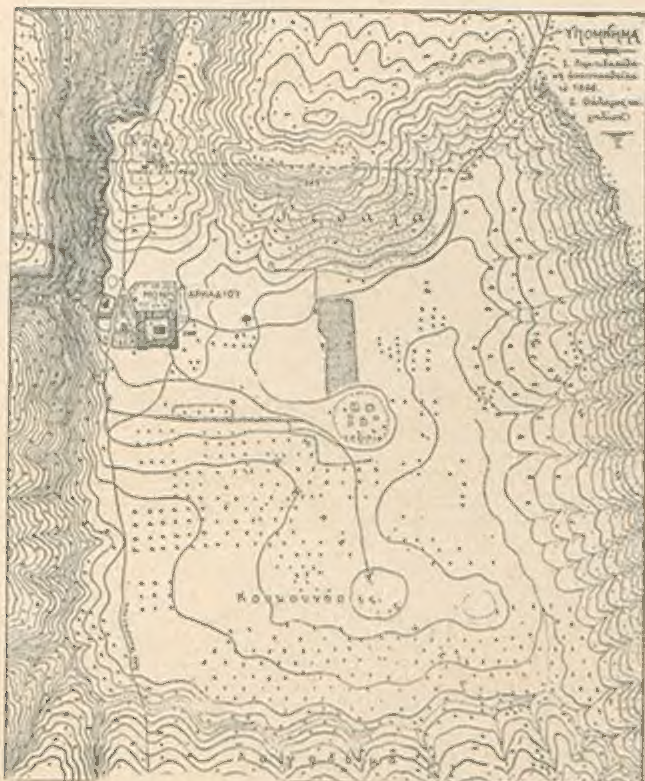
*Ήταν και εἶναι μεγάλη και ιστορική ἡ μονή τοῦ 'Αρκαδίου! Ἡ ιστορία της χάνεται στὰ περασμένα και κανείς δέν ξέρει πότε ἀκριβῶς κτίσθηκε!... Πολλοί ὅμως πιστεύουν πὼς κτίσθηκε στὰ 395 μ. Χ., ὅπως ἄλλωστε σημειώνεται και στοῦ μοναστηριοῦ τὰ βιβλία!...

Ποῖος ξέρε; Μπορεῖ νά εἶναι και νεώτερη ἢ και πιὸ παλιά!... Μά ὅτι και νά εἶναι, εἶναι ἐπίσης γνωστὸ πὼς στὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς ἦταν τὸ 'Εθνικὸ Κέντρο μέσα στοῦ ὁποῖον ἐπαίρνοντο ὅλες οἱ μεγάλες ἀποφάσεις γιά τὴν 'Εθνική ἀνεξαρτησία και ἰδιαίτερα γιά τοὺς μεγάλους και ἡρωϊκοὺς Κρητικούς ἀγῶνες!...

*Εκεῖ βρῆκε καταφύγιο και ἡ ἐπαναστατικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ρεθύμνου πού ξεσήκωσε τὸ λαὸ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1866!... Ὁ Μουσταφὰ πασᾶς πού ἐπνίξε στὸ αἷμα τὴν ἐπανάσταση, ζήτησε ἀπὸ τὸν Γαβριήλ, τὸν ἡγούμενο τοῦ 'Αρκαδίου, νά τοῦ παραδώσῃ τοὺς ἐπαναστάτας. Μά ἡ ἀξίωσις τοῦ πασᾶ μένει ἀναπάντητη!... Καὶ ὅταν τὴν ἐπαναλαμβάνῃ ἐπὶ ἀπειλῇ καταστροφῆς ἐκ θεμελίων τῆς Μονῆς, ὁ Γαβριήλ δίνει τὴν ἀπάντησι:

«Ὁ ὄρκος και τὸ σύνθημά μας εἶναι ἡ ἑνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς 'Ελλάδος ἢ ὁ θάνατος και πλέον τούτου δέν θέλομεν νά ἀκούσωμεν τίποτε ἄλλο!».

*Ἔτσι ὁ Μουσταφὰ πασᾶς πολιορκεῖ τὸ 'Αρκαδι, μέσα στοῦ ὁποῖον ἔχουν καταφύγει γυναικόπαιδα και πολεμιστές!... Ζητεῖ νά παροδοθοῦν. Μά τοῦ δίδεται ἡ ἀπάντη-

Τοπογραφικὸς χάρτης τῆς Μονῆς τοῦ 'Αρκαδίου.

σις μετὰ τὸ ντουφέκι!... 'Αντιστέκονται μέρες!... Μά στὸ τέλος ἡ Πύλη τῆς μονῆς ὑποχωρεῖ!... Καὶ οἱ ἐχθροὶ βεηλώνουν τὸν ἱερὸν χώρον της!... Ὁ 'Ηγούμενος ὅμως βάζει φωτιά στὴν μαρτυροποθήκη και ὅλοι πεθαίνουν!... Πεθαίνουν ἡρωϊκά!...

*Ὅλοι συγκινοῦνται ἀπὸ τὸ ἡρωϊκὸ ὀλοκαύτωμα!...

Καὶ ὁ δραματοῦργος τῆς ἐποχῆς, ὁ Τιμολέων 'Αμπελάς, συγγράφει δράμα μετὰ τὸν τίτλον «Οἱ ἥρωες τοῦ 'Αρκαδίου» και τὸ ἀνεβάζει ἐπὶ σκηνῆς εἰς Σύρον τὴν 31 'Ιανουαρίου τοῦ 1867. Εἰς τὴν νῆσον εἶχον φθάσει ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου Κρήτες πρόσφυγες, πολλοὶ τῶν ὁποῖων ἦσαν θύματα τῶν διωγμῶν πού ἐπικολοῦθησαν τὴν πῶσιν τοῦ 'Αρκαδίου!...

*Ἰσως-ἰσως και πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους πού εὐρέθησαν εἰς τὴν μονὴν και διεσώθησαν!... Οἱ Κρήτες λοιπὸν αὐτοὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν παράστασιν! *Ἐπαιξαν ἐκ τοῦ φυσικοῦ τοὺς ρόλους τῶν γυναικοπαίδων!... Καὶ ἀκριβῶς γιὰ τὴν ἐπαιχμένην ἐκ τοῦ φυσικοῦ τὸ δράμα, στὸ ρόλο τοὺς ἦταν ἀφθαστοὶ! *Ἐκκλίων διαρκῶς, και ἔσπειρον μεταξὺ τῶν θεατῶν ῥίγη συγκινήσεως!...

Θὰ ἀκολουθήσωμεν τώρα τὴν ἀφήγησιν τοῦ δράματος τὸ ὁποῖον ἀφήκε πραγματικὰ ἐποχὴν!...

*Ἡ μονὴ εἶναι πλέον ὠχυρωμένη ἀπὸ τὸν φρούραρχον Δημακόπουλον και εἶναι ἑτοιμὴ νά δεχθῇ τὴν ἐπίθεσιν *Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Μουσταφὰς προετοιμάζει τὴν καταστροφὴν τῆς μονῆς, ἐκεῖ δὲ ἡ ἡρωϊκὴ Κρήσσα *Ἐλένη Δασκαλάκη προσφέρεται νά πολεμήσῃ και αὐτὴ, γιὰ τὴν ὁποίαν λέγει ἡ ἴδια:

Τὰ στήθη μου δέν φλέγει πόθος τις δέν με κινεῖ εἰς ἄλλο ἢ καρδιά μου παρὰ εἰς τὴν ἐκδίκησιν και ὀλεθρον τῶν φαύλων λυμεῶνων τῆς πατρίδος μου!...

Εἰς τὸ ἱερὸν τῆς μονῆς ὅλοι ὀρκίζονται νά πολεμήσουν!... Καὶ ὁ φρούραρχος τῆς μονῆς Δημακόπουλος ὁ ὁποῖος βροντοφωνεῖ:

*Ἀπέναντι τοῦ ἱεροῦ αἰσθημάτων πάντα τὰ ἄλλα θύουσιν οἱ *Ἕλληνες και πρὸς σκοπὸν και πόθον ἕνα τείνουσι μετὰ τὴν θυσίαν — τοῦ νά ἰδῶσι μεγάλην και ἐλευθέραν τὴν πατρίδα των!...

Και ἡ μάχη ἀρχίζει:

*Ὁ Γαβριήλ εἰς μάτην ζητεῖ νά φυγαδευθοῦν τὰ γυναικόπαιδα:

Γαβριήλ: Τὰ γυναικόπαιδα ἂς πειραθῶμεν κάπου ν' ἀποστείλωμεν κρυφίως πρὸς τὴν σωτηρίαν των.

Τὰ γυναικόπαιδα ὅμως ἀπαντοῦν:

*Ἡμεῖς τὸν θάνατον ἐπιθυμοῦμεν μετ' ὅμων.

Γαβριήλ: Συλλογισθῆτέ το καλῶς. Εἰς τὴν μονὴν διηνεκῶς θὰ πολεμῶμεν μέχρις οὗ ἐξαντληθοῦν αἱ σφαῖραι και ἡ πυρίτις μας. Σεῖς ζήσετε!...

Χορός: Ὁ τάφος εἶναι προτιμότερος.

Γαβριήλ (λαμβάνων τὸν σταυρόν):
Λοιπὸν ὁμολογεῖτε ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι ὀλοθύμωμεν τὸ αἷμα σας.

*Ὅλοι: Ὁμνύομεν!...

Και η μάχη συνεχίζεται λυσσώδης... Είς μίαν στιγμήν προσέρχεται ο άπεισταλμένος του Μουσταφά ο όποιος προτείνει παράδοσιν με τιμὰς και χρυσίον!... 'Αλλ' έκδικείται....

Και ο άγών συντριπτικός εξακολουθεϊ. 'Αλλά πλέον η πύλη είναι έτοιμη να υποχωρήσῃ. Τὴν υπερασπίζεται ο Διμακόπουλος μετά της 'Ελένης Δασκαλάκη, αλλά δέν έχουν ακόμη έλπίδας. Και ο Γαβριήλ λαμβάνει τὴν όριστικήν απόφασιν. Θά άνατιναχθῇ εἰς τόν αέρα με μόνον του παράπον:

Θά άναδῶμεν εἰς τὰ ύψη έχοντες
βεβαίως λύπην ότι τὴν πατρίδα μας
δέν εἶδομεν ακόμη ανεξάρτητον
και βασιλευομένην υπό "Ελληνας.

Ο 'Ηγοούμενος μετά τῶν μοναχῶν σπεύδει πρὸς τὴν πύλην διά νά βοηθήσῃ τόν φρούραρχον. Ο Διμακόπουλος όμως τόν άποτρέπει:

...Ω σεβαστέ,
ἡ θέσις επικίνδυνος. 'Η πύλη μας
δέν θ' άνθῆξῃ πλέον εἰς τὴν θέσιν της,
θά κρημινισθῇ και πρώτοι θ' άποθάνωσι
έκεἱνοι όσοι εύρεθοῦν έμπρὸς αὐτῆς.

Γαβριήλ: Τό ν' άποθάνῃ τις ύπὲρ πατρίδος του
και ποσοφύλῃς τε θεωρεῖται και γλυκύ!

Μετ' όλιγον ἡ πύλη ύποκύπτει. Και όλοι σπεύδουν νά όχυρωθοῦν εἰς τόν ναόν.... Όχυροῦνται. Και ενώ οί Τουρκοί τρέχουν πρὸς αὐτοὺς γίνεται ἡ άνατίναξις τῆς Μονῆς. Ο Μουσταφάς τρέχει έντρομος. Τοῦ φέρνουν τόν Σουλεϊμάν, τόν ύπασπιστήν του, πληγωμένον!

- Μ. Σουλεϊμάν άγαπητέ τί έπαθες;
Σ. Μ' έπλήγωσαν καιρίως.
Μ. "Αί Σουλεϊμάν,
όμιλεῖ πῶς συνέβῃ! Τί άπέγινε,
πρὸς τί τοσοῦτον έδειλῃσαν αὐτοί!....
Σ. Διακηρύξατε εἰς πάντας τοὺς λαοὺς
ότι άνδρεῖοι άληθῶς οί "Ελληνες
και άξιοί όνόματος ἡρώων....
Μ. Τί;
τί λέγεις ὦ Σουλεϊμάν; Δέν όμιλεῖς;
Σ. Περί 'Ελλήνων ἤκουσα και άνέγνωσα
και τὰ θαύματα εἶδον τοῦ ἡρωϊσμοῦ
άλλ' ὅ,τι εἶδον σήμερον εἰς τὴν Μονὴν
οὐδέποτε οὐτ' εἶδον οὐτ' ἤκουσα!....

Και όταν πλέον οί Τουρκοί γίνονται κυρίαρχοί τῶν έρειπίων και τῶν πτωμάτων, ο Τουρκός άρχιστράτηγος άναφωνεῖ:

'Ηρωϊσμός τῷ όντι υπεράνθρωπος!
Πραγματικά οί "Ελληνες έδείχθησαν
άνώτεροι τῆς φήμης τῆς μεγίστης των!
Φοβοῦμαι δέ μή άκριβὰ πληρώσωμεν
έκεἶνα όσα ἤδη διεπράξαμεν...

Και τό δράμα τελειώνει!...

Μά ἡ Ιστορία τοῦ 'Αρκαδίου και τοῦ ἡρωϊκοῦ όλοκαυτώματος ἥρα άποτελεῖ πάντοτε, δίπλα στοὺς τόσους έλληνικοὺς ἡρωϊσμούς, ἕνα δίδαγμα γιά τοὺς "Ελληνες:
Νά πεθαίνουν γιά τὴν έθνική τους έλευθερία!...

"Αγγ. Μεταξάς

«'Η Ε.Ο.Ν. έπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ συναισθηματικῶς πρὸς ανάπτυξιν τοῦ χαρακτήρος του, τοῦ θάρρους του, τῆς αποφασιστικότητός του και λοιπῶν ιδιοτήτων του διά τῆς άσκήσεως και όχι διά τοῦ πνεύματος ἡ τῆς διανοίας.....
'Η Ε.Ο.Ν. δέν διδάσκει τὴν άρετὴν αλλά άσκει τὴν άρετήν».

'Εκ τῆς όμιλίας τοῦ 'Αρχηγοῦ
εἰς τόν «Παρνασσόν».

ΑΜΥΝΤΙΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΣΙΑΙ

Εἰς τὰ προηγούμενα σημειώματα εἶδομεν ότι λέγοντες όχωρωμένη γραμμὴ έννοοῦμεν μίαν ζώνην τοῦ έδάφους ἐπὶ τῆς όποιας έχει κατασκευασθῇ μία άλυσις φρουριακῶν συγκροτημάτων. 'Η όχωρωμένη αὐτὴ ζώνη άποτελεῖ τὴν λεγομένην τοποθεσίαν άντιστάσεως, τὴν τοποθεσίαν δηλαδή ἐπὶ τῆς όποιας τὰ στρατεύματα τῆς άμύνης πρέπει νά άντιστοῦν μέχρις έσχάτων και ἐπὶ τῆς όποιας πρέπει νά συντριβῇ κάθε προσπάθεια περαιτέρω προελάσεως τοῦ έχθρου.

Εἰς τὴν τοποθεσίαν αὐτὴν τό κύριον άμυντικὸν σύστημα άποτελοῦν τὰ ἐκ μονίμων έργων φρουριακά συγκροτήματα, τὰ όποία ὡς ἐκ τῆς Ισχυρᾶς κατασκευῆς των παρουσιάζουν μεγάλην δύναμιν άντιστάσεως. Παρέχουν δηλαδή Ικανὴν προστασίαν εἰς τοὺς άμυνομένους, ὥστε τὰ όργανα πυρὸς (πυροβόλα και αὐτόματα όπλα) αὐτῶν νά ὑπόκεινται δυσκολώτερον εἰς τὴν καταστροφὴν ἐκ μέρους τοῦ πυρὸς τοῦ έχθρου και νά ἡμποροῦν νά λειτουργοῦν καλῶς μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Υπόγειοι συγκοινωνίαί έξασφαλίζουν τὴν μεταξὺ τῶν όχυρῶν κυκλοφορίαν πρὸς έξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν των (άναχορηγία πυρομαχικῶν, κίνησις συνδέσμων, διακομιδὴ τραυματιῶν κλπ.), χωρίς νά παρεμποδίζεται αὐτὴ ἀπὸ τό πῦρ τοῦ έχθρου. Τέλος τό άποτέλεσμα τοῦ πυρὸς τῶν όχυρῶν ένισχύεται διά τῶν πρὸ αὐτῶν κατασκευαζομένων τεχνικῶν έμποδίων (συρματοπλεγμάτων, πασσάλων, παγίδων κλπ.), τὰ όποία έχουν σκοπὸν νά καταστήσουν δύσκολον ἢ νά άπαγορεύσουν τὴν προσέγγισιν τῶν έρπυστριοφόρων μηχανῶν τοῦ έχθρου (άρμάτων μάχης) και νά κρατήσουν αὐτὸν ὅσον τό δυνατόν περισσότερο χρόνον ὅπὸ τό πῦρ τῆς άμύνης.

'Η μόνημος αὐτὴ όχύρωσις συμπληροῦται και δι' άλλων ἡμιμονίμων ἢ προχείρων έργων προοριζομένων διά τὰ στρατεύματα έλιγμῶν, τὰ όποία ἀφ' ενός μὲν διά τοῦ πυρὸς τῶν όπλων των, Ιδία τοῦ πυροβολικοῦ των, ένισχύουν πρὸ τῆς τοποθεσίας άντιστάσεως (συνήθως 2-5 χιλμ.) άνακοπή ἢ προέλασις τοῦ έχθρου ἐκ τοῦ πυρὸς τῶν όχυρῶν και κλονισθῇ ὁδός ἐκ τῶν άπωλειῶν ἃς ὑπέστη νά αναλάβουν άντεπιθεοῖν και νά τὸν άπωθήσουν πρὸς τὰς γραμμάς του ἀπὸ τὰς όποιας έξώρμησεν. 'Η και ακόμη, ἂν παρουσιάζωνται εύνοϊκοί όροι, νά αναλάβουν εύρύτεραν έπιθετικήν ένέργειαν.

'Αλλά διά νά ἡμπορέσουν νά άρχίσουν έγκαίρως λειτουργοῦντα τὰ όργανα τῆς άμύνης πρέπει έγκαίρως ἐπίσης νά έυρεθοῦν οί μαχηταί εἰς τὰς θέσεις των και αἱ διάφοροι όπηρεσίαι έτοιμοί πρὸς δράσιν. Πρέπει λοιπόν οί άμυνόμενοι νά εἰδοποιηθοῦν περὶ τῆς έμφανίσεως τοῦ έχθρου και νά μὴ προκαταληφθοῦν άπροόπτως — νά μὴ αἰφνιδιασθοῦν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰς μικράν άπόστασιν πρὸ τῆς τοποθεσίας άντιστάσεως (συνήθως 2-5 χιλμ.) κατασκευάζεται μία άλλη έλαφρά γραμμὴ, καλουμένη γραμμὴ έπιτηρήσεως. Αὕτη άποτελεῖται ἀπὸ πρόχειρα έργα και κατέχεται ἀπὸ έλαφρά τμήματα τῶν όποιων προορισμός είναι νά εἰδοποιήσουν τὰ στρατεύματα τῆς κυρίας τοποθεσίας περὶ τῆς έμφανίσεως τοῦ έχθρου και νά άντιτάξουν μίαν πρώτην άντίστασιν με σκοπόν: α) νά κερδίσουν χρόνον, β) νά βεβαιωθοῦν δι' τὴν προέλασιν περὶ πραγματικῆς έπιθέσεως σοβαρῶν δυνάμεων και οὐχι περὶ άπλῆς τινος έπιθετικῆς άναγνωρίσεως, γ) νά έξαναγκάσουν τὸν έχθρὸν νά άναπτύχῃ και νά δείξῃ οὕτως εἰπεῖν τὰς δυνάμεις του (πρᾶγμα πού έχει σημασίαν διά τὴν Διοίκησιν). Ἀμα τὰ τμήματα αὐτὰ προκαλύψεως έκτελέσουν τὸν ὡς άνω προορισμὸν των, ὑποχωροῦν μαγόμενα πρὸς τὴν τοποθεσίαν άντιστάσεως δι' ὁδεύσεων ἐκ τῶν προτέρων καθωρισένων και εύρισκομένων πρὸς τὰ πλευρά τῶν όχυρῶν συγκροτημάτων, εἰς τρόπον ὥστε νά άποκαλύπτουν τό πρὸ τῶν όχυρῶν μέτωπον και νά μὴ παρεμποδίζουν διά τῆς παρουσίας των τό νά τεθοῦν άμέσως εἰς ένέργειαν τὰ όργανα πυρὸς τῆς άμύνης.

Σ. Ρς.

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑμῶς : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κάθε τόσο οἱ δοῦλοι ἔφερναν σὲ κινητὰ μικρὰ τραπέζια, πού κυλοῦσαν ἀθόρυθα πάνω στὰ πλακόστρωτα τοῦ τρικλίνου, μεγάλες ἀσημένιες πιατέλλες, ὅπου μέσα σὲ μυρωδάτες σάλτσες φτιαγμένες μαστορικά ἀπὸ μπαχαρικά τῆς Ἀνατολῆς, πιπέρι, μοσχοκάρυδο καὶ κανέλλα, ξεχώριζαν πουλιά ροδοκοκκινισμένα καὶ ψάρια διαλεχτά, λογιῆς λογιῆς θρεχτικά, ὅπως γαδιάρι καὶ φρέσκα θαλασσινά, καραβιδίτσες, ἀστακοί, μεγάλα παγούρια καὶ στρείδια πού μύριζαν ἀκόμη θάλασσα. Δὲν ἔλειπε βέβαια καὶ ἡ δξυνόγλυκος μαγειρεία, πού τραγουδοῦ ἕνας κακότυχος ποιητῆς, ὁ Πτωχοπρόδρομος, λίγο ἀργότερα μέσα στὴν πείνα πού τὸν ἔδερνε...

... καὶ κέφαλος τρισιπίθαμος αὐγᾶτος καὶ συναγριδα πεπανή, ὦ θέ μου, μαγειρεία!...

Τὰ γλυκὰ τ' ἀγαποῦσαν ἰδιαίτερα οἱ βυζαντινοί· κομπούστες ἀπὸ τὰ μυροδόλα κίτρα τῆς Ἀνατολῆς καὶ ζυμαρικά μὲ μέλι καὶ φυστίκια καὶ κουκουνάρια κ' ἀμύγδαλα.

Οἱ ἀρχόντοι βουτοῦσαν τὰ δάχτυλά τους στὶς μεγάλες πιατέλλες κ' ἔπαιρναν στὰ πιάτα τους ὅτι τραβοῦσε ἡ δρεξή τους διαλέγοντας μ' ἔμπειρο μάτι ἀνάμεσα στὰ τόσα φαγητὰ πού ἀδιάκοπα κουβαλοῦσαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Πρωτοσπαθάρη...

Τὰ μεγάλα παράθυρα τοῦ τρικλίνου πού ἔδιναν πρὸς τὸ περιβόλι ἦσαν ἀνοιχτά... Ὁ καιρὸς ὑπὸ τρεῖς μέρες τώρα πῆγαινε νὰ βρέξῃ μὰ δὲν τ' ἀποφάσιζε... Μία κουφόθραση πλάκωνε τὸ στήθος κ' ἔκανε δύσκολη τὴν ἀναπνοή.

Ὁ Λέων Φωκάς ἦταν στὰ κέφια του. Ἐτρώγε κ' ἔπινε καὶ κάπου κάπου ἔρριχνε καὶ κανένα πειραχτικό λόγο στὸν Ἐπαρχο πού καθόταν πλάι του· τοῦτος εἶχε ρουφήξει κάμποσο Σαμιώτικο πού τ' ἀγαποῦσε, καθὼς λέγανε οἱ κακὲς γλώσσες, ἐξαιρετικά, καὶ τώρα ἔπλεγε σὰ φελλὸς σὲ κύματα μακαριότητος. Σιγομουρμούριζε μάλιστα κάποιο τροπάρι μὲ φωνὴ βαθεία καὶ παράτονη...

— Γνωρίζω κάποιον ἅγιον ἄνθρωπο, ἔσκυψε καὶ τοῦ ψιθύρισε ὁ Λέων στ' αὐτό, πού ὑποστηρίζεῖ πῶς ὁ διάβολος, γιὰ νὰ πετύχῃ τὸ σκοπὸ του, πιότερο ἀπ' ὅλα μεταχειρίζεται τὸ κρασί.

— Καὶ γιὰ τὸ κρασί; ρώτησε σοβαρά ὁ Ἐπαρχος. Ἀφοῦ καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν δὲν τὸ καταφρόνησε ὅταν βρισκόταν στὸν κόσμο τοῦτο... Εἶναι εὐλογημένο λοιπόν... Λευτερώνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τίς μάταιες ἔγνοιες καὶ τὸν φέρνει κοντύτερα στὸ Θεό... Ὁ

ταν πίνω καταφέρνω ν' ἀγαπῶ καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου!

Λέγοντας τοῦτα σήκωσε τὸ γεμᾶτο ποτήρι του:

— Προπίνω σοι, Μαρίας τῆς Θεοτόκου! πρόσθεσε καὶ τὸ ἀδείασε χωρὶς ἀναπνοή.

Ὁ Λέων γέλασε δυνατὰ. Ὅλοι γύρισαν καὶ κοίταξαν πρὸς τὸ μέρος του.

— Θαυμάζω, ἀρχόντοι, εἶπε ὁ Φωκάς, τὴν πονηριά του ἀνθρώπου... Βρίσκει πάντα ἀφορμὴ νὰ ἱκανοποιῇ τὴν δρεξή του... Ἡ πρόποση πού ἔκανε ὁ Ἐπαρχος μᾶς ὑποχρεώνει νὰ πιούμε καὶ γιὰ χάρι τοῦ Δημητρίου τοῦ Μυροδλήτου καὶ Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου... κ' ἂν πάρουμε ἀρᾶ τὸ ἀγιολόγι πρέπει ὁ φίλος μου, ὁ κύρ Γρηγοράς, νὰ μᾶς κρατήσῃ ἐδῶ καμμιὰ βδομάδα, ἀλλοιωτικά κινδυνεύει νὰ στενωχωρῇ ὅχι πιά ἐμᾶς, μὰ τοὺς ἁγίους... πού θὰ ἀναγκαστοῦμε νὰ παραλείψουμε.

— Μὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς μου δὲν τῶς σκοποῦ νὰ στενωχωρῶ κανένα ἄγιο, φώναξε ὁ Πρωτοσπαθάρης γελώντας. Ὅλη μου ἡ ἀποθήκη εἶναι στὴ διάθεσή σας.

Ὡς τότε τὴν ἴδια στιγμή σκέφτηκε: «Κατὰ τὸ δρόμο πού πῆρε ἡ συνάντησή μου νὰ χάσῃ τὴ σημασία πού ἤθελα νὰ τῆς δώσω, γιατί ἂν ὅλοι τοῦτοι ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἐπαρχοῦ καμμιὰ σοβαρὴ συζήτηση δὲ θὰ μπορέσῃ νὰ γίνῃ ὕστερα ἀπὸ λίγο. Πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ γυρίσω σὲ ἄλλο θέμα τὴν προσοχὴ τοῦ Φωκά...».

Καὶ δὲν τοῦλειπε ἀλήθεια ἡ τέχνη νὰ τὸ κάμῃ. Ἀφορμὴ τοῦδωσαν κατὶ μεγάλα λουλούδια πού εἶχαν γιὰ στολίδι τοῦ τραπέζιου βαλμένα κατὰ μέσης. Στάλες ἀπὸ δροσοῦλα ἔλαμπαν πάνω στὰ πολύχρωμα φύλλα τους κ'

Προπίνω σοι, Μαρίας τῆς Θεοτόκου!...

ἡ μυρουδιά τους μέσα στὸν ὑγρὸ ἀκίνητο ἀέρα τῆς Ὀχτωβριανῆς νύχτας σ' ἔκανε θέλοντας καὶ μὴ νὰ τὰ προσέξῃς... Ὁ Λέων μιά στιγμή ἀφαιρέθηκε κοιτάζοντας τα μὲ μισόκλειστα τοῖνoura, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἔβλεπε πάντα κατὶ πού τοῦ τραβοῦσε τὴν προσοχή... Ποτὲ δὲν εἶχε δι παρόμοια, οὔτε στὴ Βασιλεύουσα, κ' ἦταν φυσικὸ νὰ τοῦ κάμουν ἐξαιρετικὴ ἐντύπωση...

— Εἶναι λουλούδια τῆς Ἀνατολῆς, εἶπε ὁ Πρωτοσπαθάρης... Μοῦφεραν τὸ σπόρο πραγματευτᾶδες ἀπὸ τὴν Περσία κ' αὐτοὶ πάλι τὰ πήρανε ἀπὸ ἄλλους ποῦρχονταν ἀπὸ τὴ χώρα τοῦ Γάγγη κ' ἀνατολικώτερα ἀκόμη... Πιάνουν εὐκόλα, κ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ πού εἶναι σπάνια καὶ λουλούδια εἶναι τὸ μοναδικὸ στολίδι τοῦ κήπου μου... Ὅταν ὁ τρισιπύσστος ἦρθε στὴ Θεσσαλονίκη ἔμεινε νὰ τὰ κοιτάξῃ καὶ φανότανε γοητευμένος ἀπὸ τὴν ὁμορφιά τους.

Στὴ λέξη «τρισιπύσστος» ὅλοι σώπασαν μονομιάς. Ὡς τὴ στιγμή ἐκείνη μ' ὅλο πού ἡ πολιτικὴ κατάσταση ἦταν πολὺ κρίσιμη ἐξ αἰτίας τῆς ἀρρώστειας τοῦ Βασιλέα κ' ἀκόμα γιατί κυκλοφοροῦσαν φοβεροὲς διαδόσεις, καθὼς ξέρομε, πού κρατοῦσαν σὲ ἀνησυχία καὶ τοὺς ἀρχόντους καὶ τὸ λαό, μιά καὶ δὲν ἦταν μπορετὸ νὰ ξεκαθαρίσουν ποιά ἦταν ἡ ἀλήθεια ἀνάμεσα σ' ὅλα τοῦτα καὶ ποῖο τὸ ψέμα, ὥς τὴ στιγμή ἐκείνη, λέω, κανένας δὲν ἔπαιρνε τὸ θάρρος νὰ πῇ κἀν αὐτὸ τὸ δνομα. σὰ νᾶταν ἡ ἀνοιχτὴ πληγὴ πού ἀπόφευγε ν' ἀγγίξῃ. Κί' ὥς τότε ὁ ἀναπάντεχος ἐρχομὸς τοῦ Δομέστικου, πού συντρόφευε, καθὼς ἔμαθαν τὸ ἴδιο βράδυ, ἕνας παράξενος καλόγερος λιγνός καὶ ψηλὸς σὰ σκιαχτρο, ἔδωσε ἀφορμὴ νὰ πληθύνουν τὰ λόγια κ' ὅλοι εὗρισκαν πῶς εἶχε κάποια σχέση μὲ τὴν πολιτικὴ... Μάλιστα μερικοί, πού πάντα σὲ τέτοιες περιστάσεις εἶναι καλὰ πληροφορημένοι, ὑποστηρίζανε πῶς τάχα ὁ καλόγερος ἦταν ξακουστός γιὰ τὴ δύναμη πού εἶχε νὰ λύνῃ τὰ μάγια καὶ τίς βασκανίες καὶ πῶς ἐπὶ τοῦτο τὸν θέλανε στὴ Βασιλεύουσα, γιὰ νὰ λευτερώσῃ δηλ. τὸ Βασιλεῖα ἀπὸ τὸ κακὸ πού πῆγαινε νὰ τὸν κατεβάσῃ πρὶν τῆς ὥρας του στὸν Ἄδη.

Καὶ νὰ πού ὁ Πρωτοσπαθάρης ἔριξε τὴν πέτρα, κατὰ πού λέει ὁ λόγος, στὰ στεκάμενα νερά.

Ὦλων τὰ μάτια στράφηκαν στὸν Φωκά· δὲν εἶχε σημασία τόση τὸ τί θάλεγε, γιατί μποροῦσε νὰ ξεγλιστρήσῃ καὶ νὰ μὴν πῇ τίποτα, μὰ πιότερο τὸ πῶς θὰ φερόταν...

Ἐκεῖνος ἄπλωσε τὸ χέρι σιγά, ἔκοψε ἕνα λουλούδι ἀπὸ τὸ κοτσάνι του καὶ μὲ ἀργὸ κίνημα τῶφερε μπρὸς στὰ μάτια του, τὸ περιεργάστηκε προσεχτικά κ' ὕστερα τὸ μύρισε. Δὲν ἀνοίξε κἀν τὸ στόμα του, σὰ νὰ μὴν ἀκούσε.

Ὁ Πρωτοσπαθάρης ἐξακολούθησε:

Εἶπεν ὁ Κύριος, *Ἦτο κάποιος ἀνθρώπος πλούσιος καὶ θύζε ἐν δόξῃ ἐνδύματα πολυτελῆ καὶ βαζὴ κατ' ἡμέραν μεγαλοπρεπέστατα.

Ἦτο δὲ καὶ κάποι-
ος πτωχός, ὁ ὁποῖος
ὠιομαζέτο Λάζαρος
καὶ γεμάτος ἀπὸ
πληγὰς ἔσπεκε πλη-
σίον τῆς μεγάλης
θύρας τοῦ πλουσίου
καὶ προσπαθοῦσε νὰ
χορτάσῃ ἀπὸ τὰ ψι-
λάκια τῆς θύρας.

Ἐπὶ τὸν δὲ Κύριος
πλούσιος, καὶ ἐ-
ραν καὶ βύσσον
ἡμέραν λαμπρὸς
ὠομαζέτο Λάζαρος
τοῖς πτωχοῖς αὐτοῦ
τῶνδε ἡμερῶν χορτά-
σιον τῶν πτωχῶν
τῆς τῆς τοῦ πλου-
κίτης τῶν πλου-
κίτης ἐρχομένων.

Ἄνθρωπος τις ἦν διδύσκωτο πορεύεσθαι ἀποκρίνας καθ' ἑαυτὸν Πτωχὸς δὲ τις ἦν ὃς ἐβέβηκεν πρὸς ἡλκωμένους καὶ ἐνίκα ἀπὸ τῶν πτωχῶν ἀπὸ τῆς τραυλίας· ἄλλα καὶ οἱ ἐπέλειχον τὰ ἔλκη διὰ σποναίαν τοὺς χυλῶνας αὐτὸν ὑπὸ τὸν κόλπον Ἀβραὰμ ὁ πλουσιότες καὶ ὁ ἀφ' ἐπαιρὰς τοῖς ἰσχυρίων ἐν βασιλείᾳ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρῶν ἐν τοῖς κόλποις φωνήσας εἶπε· πάτερ μου καὶ ἐμπλάστην ἐν τῷ ἄρτον σου ὕδατος καὶ κασάν μου, ὅτι ὀδυρῶν γι' ταύτην· εἶπε δὲ μνησθήτην ὅτι ἀπέθανόν σου ἐν τῇ ζωῇ ὁμοίως καὶ κακὰ καλεῖται, οὐ δὲ ὁ

Ὡς ὁὖν καὶ τῶν προφητῶν, δὲν θά πει-
σθοῦν καὶ ἐὰν μεταβῇ πρὸς αὐτοὺς
κατεῖς ἀπὸ τοῦ νεκροῦ ἀναστη-
θεῖς.

Τὸ παραδειγμα τοῦ αὐριανοῦ Εὐαγγε-
λίου περὶ τῆς ἐπιγείου ζωῆς καὶ τοῦ
ἁγίου Λαζάρου μᾶς παρουσιάζει τὴν
ἐκπόλυν ματαιότητα τῶν ἀνθρωπίνων
πραγμάτων. Στερήσεις, κακουχίαι καὶ
πείνα ἡ ζωὴ τοῦ Λαζάρου, ἡ πολυτέ-
λεια καὶ ἡ παντοειδὴς ἀπολαύ-
σεις ἡ ζωὴ τοῦ πλουσίου. Καὶ τέλος
θάνατος καὶ τῶν δύο, ὁ ὁποῖος ἔπαυσε
τὰς βάσανα τοῦ πτωχοῦ καὶ διέκοψε
τὰς ἀπολαύσεις τοῦ πλουσίου. Ὁ θά-
νατος λοιπὸν τερματίζει τὴν ἐπίγειον
ζωὴν καὶ ὅλας τὰς ματαιότητάς της.
Διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν
ὅτι εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν εἴμεθα πε-
ραστικοί, ἀπλοὶ διαθάται. Καὶ ἐπομέ-
ως δὲν πρέπει νὰ προσέχωμεν πῶς θὰ
ἀπολαύσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν περισ-
σότερα ἐπίγεια ἀγαθὰ, ὥς νὰ ἐξού-
σασιν ἐπὶ τῆς γῆς αἰωνίως, παραμε-
λοῦντες καὶ ὁδοῦν τὴν αἰώνιον ἐπι-
μέλλουσαν καὶ αἰώνιον ζωὴν, ὅπου
προσνίσταται αἱ ἀπολαύσεις καὶ αἱ στε-

ἡ αὐτῆς: Βασιλεὺς ἡμεῶν, δὲ τὸ
τὸ αὐριανὸν Εὐαγγέλιον. Ὅπως ἡ ἐ-
πίγειος ζῆτι ἔχει τὰς διαβαθμίσεις
της, ἔτοι καὶ ἡ μετὰ θάνατον αἰώνιος
τοῦ αὐτοῦ ὁλοσσιαίας διαφοράς.

[illegible]

Ὁ Φωκᾶς μύρισε πάλι με κίνημα
ἀργὸ τὸ λουλούδι βαθεία, σὰ νὰ τὸ
ἀπασχολοῦσε δόλτελα ἡ γλυκεῖα μυ-
ρουδιά του, καὶ ὕστερα γυρίζοντας
μὴ ματιά κουρασμένη στὰ πρόσωπα
τῶν ἀρχόντων ἀπ' τὴν μιάν ἄκρη τοῦ
τραπέζιου ὥς τὴν ἄλλη πρόφερε τὰ
λόγια τοῦτα:

Οι άρχόντοι κοιτάχτηκαν άπογοητευμένοι. Ο Δομέστικός με μιά φράση του Έκκλησιαστική ξέφυγε από την κακοτοπιά.

Ὁ Πρωτοσπαθάρης ἔκανε νόημα σὲ κάποιον ἀφηνιὰ δοῦλο πού στεκόταν μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια μπροστὰ σὸ βαρὺ βυσινί βῆλο πού χωρίζε τὸ τρίκλινον ἀπὸ τὸν μεγάλο προθάλαμον. Αὐτὸς μὲ μιὰ μεγαλόπρεπη χειρωνακία παραμέρισε τότε τὸ πολυτύχο γινουδιὸ ὕψαιμα καὶ ὠδήγησε μέσα ἕνα τυφλὸ γέρον, πού κρατοῦσε στὴν ἀγκυάλια τὸ ἕνα μουσικὸ ὄργανο, ἕνα λαοῦτο, μὲ τόση στοργή, ὥς νὰ πᾶν θαρρεῖς μονακριβὸ τοῦ παιδι. Οἱ ἀρχόντοι τὸν ὑποδέχτηκαν μὲ χαρούμενα ξεφωνητά. Ὁ ἄερος τοῦτος ἦταν γνωστός σ' ὅλη τὴ Θεσσαλονίκη γιὰ τὴ γλυκερία φωνή καὶ τὴν πιτῆδεια τέχνη του κ' ὅπου γινόταν γάμος καὶ χαρὰ τὸ θαρροῦσαν ἀπαραίτητο νὰ τὸν καλέσουν, γιὰτὶ ἔφερε κάθε λογῆς τραγούδια γιὰ κάθε περίσταση.

137

—

ΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

Στις αρχές του 1823, τον τρίτο χρόνο της Έλληνικής Επανάστασης, οι Έλληνες αντίκρουσαν δυσκολίες για τη συντήρησι του ναυτικού των. Έμπαιναν τώρα στον τρίτο χρόνο του αγώνα και δεν είχαν χρήμα να συντηρήσουν ένα σπουδαίο παράγοντα, το Ναυτικό, που μέχρι της στιγμής τους είχε προσφέρει τόσες πολυτίμες υπηρεσίες!

Όλα αυτά τα άσπροφτέρουγα καράβια του Έλληνικού Στόλου που είχαν σκοπό να δώσουν την ελευθερία και τη χαρά στον Έλληνικό Λαό, ξάφνου σταμάτησαν σαν τὰ πουλιά που τους έκωφαν τὰ φτερά.

Λιγοστές πλώρες των καραβιών μας έσκιαζαν τὰ γαλάνα νερά της θάλασσας.

Όλα είχαν άράξει στις βάσεις των και μόνο κάθε φορά που τὰ βαρειά σκάφη του τυράννου έβγαιναν από τὰ καταφύγια τους, τότε μονάχα και αυτά ώρμούσαν με θάρρος απάραμύλλο με τὸ σκοπὸ νὰ συντρίβουν και νὰ ξεουδετερώσουν την έχθρική επίθεσι.

Όταν πάλι γύριζαν τὰ έχθρικά πλεύμενα μέσα στὰ Δαρδανέλια, τότε γύριζαν και τὰ δικά μας πίσω με λύπη μέσα στις καρδιές των πληρωμάτων τους γιατί δεν μπορούσαν νὰ μειούν άκούη στο πέλαγος και νὰ συνεχίσουν τὸ άπελευθερωτικό τους έργο.

Πολύ λίγα μόνο έμεναν, κι' αυτά αν ήταν άπαραίτητα, τὰ άλλα γύριζαν στις φωλιές τους.

Οι πρόκριτοι των νησιών, οι οποίοι περισσότερο από τους άλλους χρηματοδοτούσαν τὰ καράβια μας, άρχισαν νὰ υποχωρούν γιατί τὸ χρήμα που χρειαζότανε τώρα ὁ άγώνας στη θάλασσα ήταν πιδό πολύ και τὰ χρηματικά μέσα πιδό λίγα. Οι χρηματικοί αυτοί πόροι δεν στάθηκαν ίκανοί ν' άντεπεξέλθουν στὰ έξοδα.

Γιὰ νὰ συντηρηθῇ και νὰ κινηθῇ ὁ στόλος έχρειαζόνταν πολλά χρήματα. Έξήντα καράβια ήθελαν την ήμέρα 25.000 χρυσές δραχμές.

Κατὰ την διάρκεια π. χ. του 1822 έδόθησαν στην Κοινότητα της Ύδρας, για νὰ συντήρησι τὸ Στόλο της, ἔκ του δημοσίου Ταμείου, των εισφορών και των λειών τὰ παρακάτω ποσά, που αν και φαίνονται οεδαστά δεν μπορούσαν νὰ έπαρκέσουν.

Κατὰ τὸ πρώτο και δεύτερο έξάμηνο του 1822 για την συντήρησι του κυρίου στόλου, για τὴ μοίρα της Δ. Ελλάδος και τὸν αποκλεισμό του Ναυπλίου διετέθησαν ἔκ του Δημοσίου Ταμείου, ἔξ εισφορών των Νήων του Αιγαίου, του Αγίου Όρους και ἔκ της μερίδος λείας της Τριπόλεως και του Ναυπλίου 994.106 γρόσια.

Η τότε λοιπόν Κυβέρνησις που είχε την ἔδρα της στο Άστρος, άπεφάσισε νὰ δώση τὴ μορφή φόρων στις εισφορές, με σκοπὸ νὰ αὐξήση τις εισπράξεις, για τὸ λόγο δὲ αὐτὸ εξέδωσε

την ιστορική αὐτὴ διαταγή ἐπερὶ εισπράξεως φόρων των νήσων.

Διαταγή της εισπράξεως των φόρων ἔκ των νήσων

«Συιθήματα ἡ ἄρθρα του ἑκλαμπροτάτου πρίγγιπος Δημητρίου Ὑψηλάντη, πληρεξουσίου Ἐπιτρόπου του σεβαστοῦ του αὐταδέλφου πρίγγιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη γενικοῦ Ἐπιτρόπου του γένους.

Ἐν ταῖς νήσοις του Αἰγαίου Πελάγους.

Α'. Ὁ εὐγενέστατος ἄρχων Ισπραῦνικος Δημήτριος Θέμελης και κύριος καπετάν Εὐαγγέλης Ματζαράκης θέγουσι διέλθει ὅλα τὰ ἐλεύθερα νησιά του Αἰγαίου πελάγους συστήνοντες ἑφορίας συστηματικάς, δυνάμει του πληρεξουσίου γράμματος ἔχουσι, ἔξ ὧν αἱ νήσοι ἅπασαι πρέπει νὰ διοικῶνται.

Β'. Αἱ ἑφορίαὶ πρέπει νὰ συστηθῶσι κατὰ τὸν ἑφεξῆς τρόπον.

(Ἀκολουθῶς ὑπάρχει μιὰ περιγραφὴ του τρόπου της ἑκλογῆς των ἑφορῶν).

Ἄρθρα της διοικήσεως των νήσων

α'. Οι Ἐφοροὶ νὰ ὀρκισθῶσιν, ὅτι θέλουν φυλάξει πίστιν εἰς τὴν πατρίδα, ὑποταγῇ εἰς τοὺς νόμους και πεποιθῆσιν εἰς τὸν γενικὸν Ἐπίτροπον του γένους και πληρεξουσίου αὐτοῦ.

β'. Θέλουσιν ἔχει τὴν φροντίδα νὰ συνάξωσι τὰ νόμιμα εισοδήματα εἰς συνηθισμένα δοσίματα διὰ τὴν παροῦσαν περιστάσιν της ανάγκης του γένους ὑπὲρ της ελευθερίας του, τὰ ὁποῖα ἔδιδοντο ἀπ' ἀρχῆς των τυράννων, ἄνευ της παραμικρᾶς ἀντιλογίας ἡ ἐναντιότητός των.

γ'. Οι Ἐφοροὶ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ σημειώνωσι τὰ δεινὰ τὰ ὅσα συνεισφερόντων, δσον και ἐκείνων οἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ συνεισφέρωσι, διὰ νὰ μοῦ γίνῃ γνωστός ὁ ζήλος και ὁ πα-

τριωτισμὸς ἑκάστου, διὰ νὰ τοὺς παραστήσω ἑγκαίρως εἰς τὴν ἀρετὴν.

δ'. Ἐπειδὴ αἱ τρεῖς νήσοι Ὑδρα, Σπέτζιες και Ψαρά ἔχουσι τὴν ναυτικὴν δύναμιν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἑξαρτᾶται ἡ ελευθερία ὧν των ἑλληνικῶν νήσων, της Πελοποννήσου και ὧν των ἑλληνικῶν παραθαλασσίων τόπων, ἔχουσι τὴν γενικὴν ἑφορίαν και εἶναι κεφαλὴ ὧν των ἄλλων ἑφοριῶν των λοιπῶν νήσων, ὁποῦ ὑπείκνυντο εἰς τὸν τύραννον.

Διορίζεται δὲ

α'. Ἐπειδὴ ἡ ναυτικὴ αὐτὴ δύναμις χρειάζεται μεγάλη ἑξοδα διὰ νὰ εὐρίσκειται τακτικῶς εἰς ἐνέργειαν, διὰ τοῦτο εἰς τὸ ἔξῃς ὅλα τὰ ἄνω ρηθέντα νόμιμα δοσίματα και συνεισφοραὶ νὰ συνάξωνται και νὰ παρακατατίθενται εἰς τὴν γενικὴν κάσσαν της Ὑδρας.

β'. Ἡ σύναξις θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

1. Τρεῖς ἐκλεγμένοι ἄνθρωποι με ἑγγραφον ἀπόδειξιν ἀπὸ τὰς τρεῖς προειρημένας ἑφορίας, δηλονότι εἰς ἀπὸ Ὑδραν, εἰς ἀπὸ Σπέτζιες και εἰς ἀπὸ Ψαρά νὰ στέλλωνται διὰ νὰ παραλαμβάνωσι παρὰ των Ἐφορῶν ἑ-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 160)

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

«Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΟΥ»

«Ήμεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν θὰ ἐξετάσωμεν ἐὰν ἡ οἰκογένεια εἶναι θεσμός ἀπολύτως ἀναγκαῖος διὰ τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, διότι ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας μᾶς ἀρκεῖ ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖος δι' ἡμᾶς καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἀμφισβητεῖ κανεὶς».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Ἡ οἰκογένεια ἦταν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων τὸ πρῶτο κύτταρο τῆς κοινωνίας. Στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα ἡ οἰκογενειακὴ ἐστία πῆρε χαρακτῆρα ἱερό. Τὸ συμβολικὸ δεδεμένο πῦρ καὶ ἡ προστάτις Ἑστίαδα ἦταν ὁ συνδετικὸς κρίκος τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Οἱ ψυχές τῶν προγόνων παρακάθονταν ἀόρατες καὶ στοργικὲς πλάϊ στὸ ἱερὸ ἐκεῖνο τζάκι.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ μας πολιτισμοῦ ἡ οἰκογένεια ἀπετέλεσε τὸ φρούριο καὶ τὴν κοιτίδα τῆς βιολογικῆς διατηρήσεως καὶ ἐξελίξεως τοῦ λαοῦ μας.

Ὅπως τότε ἡ οἰκογενειακὴ ἐστία ἦταν τὸ καταφύγιο ἀπὸ τὴ χειμῶνιά καὶ τοὺς θυμοὺς τῆς φύσεως, ἔτσι καὶ σήμερα ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τὸ λιμάνι ἀπὸ τὴν καθημερινὴ βιοπάλη μὲ τὶς πίκρες καὶ τὶς χαρὲς τῆς. Ἐκεῖ ἡ χαρὰ πολλαπλασιάζεται ἀνάμεσά στὰ μέλη τῆς καὶ ἡ λύπη μοιράζεται καὶ μικραίνει. Πόσα δυστυχήματα, πὺ μᾶς πλήξαν βαρεῖά, δὲν ξεχάστηκαν καὶ δὲν ἐξατιμίστηκαν αἰνὰ μέσα στὸ στοργικὸ τῆς οἰκογενείας περιβάλλον.

Νέο κορίτσι,

Γιὰ νὰ γίνῃ ὅμως ἡ οἰκογένεια ἀληθινὰ τὸ στοργικὸ καταφύγιο τῶν μελῶν τῆς χρειάζεται ἐσένα, πὺ θὰ σταθῇς βασίλισσα τοῦ σπιτιοῦ μὲ τὴν ψυχικὴ σου καλωσύνη

καὶ τὴν ἀδιάκοπη φροντίδα σου. Στὸ σπίτι σου πρέπει νὰ δώσῃς ὅλα τὰ πνευματικά, τὰ ψυχικὰ ἀκόμα καὶ τὰ ὕλικά σου δῶρα. Μὲ τὰ χεράκια σου θὰ διορθώσῃς, θὰ καθαρίσῃς, θὰ κατατάξῃς. Κάθε γωνιά, κάθε δωμάτιο θὰ τὸ μεταβάλλῃς σὲ δάσι. Μὲ τὴ σκέψι σου καὶ τὴ γνῶσι σου θὰ ἐξισώσῃς κάθε ἀναποδιά, θὰ βοηθήσῃς κάθε ἀνάγκη. Μὲ τὴν ψυχὴ σου θὰ φωτίσῃς, θὰ θεραπεύσῃς, θὰ νανουρίσῃς.

Τὸ σπιτάκι σου, ὅσο μικρὸ καὶ νᾶναι, θὰ πλατύνῃ μὲ τὴν καλωσύνη σου καὶ ν' ἀνοίξῃ γιὰ νὰ δεχθῇ μέσα τοῦ τὸν ἥλιο καὶ τὸν οὐρανό. Θὰ γίνῃ ἓνα παλάτι τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας. Ἐκεῖ μέσα θ' ἀντιλαλή ἡ χαρούμενη καὶ εὐχαριστημένη φωνὴ τοῦ συζύγου καὶ τὰ κρουσταλλένια γέλια τοῦ παιδιοῦ. Καὶ σὺ τότε θὰ εἶσαι τρισευτυχισμένη, γιὰτὶ θὰ ξέρῃς πὺς ὅλα αὐτὰ εἶναι φκιαγμένα ἀπὸ τὰ χεράκια σου κι' ἀπὸ τὴν ψυχὴ σου. Θέλεις μεγαλύτερη ἱκανοποίησι ἀπὸ τοῦ νὰ κάνῃς τὸ μικρὸ σου σπιτάκι παλάτι τῆς χαρᾶς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας σου βασιληᾶδες καὶ βασιλόπουλα τῆς εὐτυχίας;

Γιατὶ μὴ νομίσῃς ποτὲ πὺς ἡ εὐτυχία μπορεῖ νὰ μετρηθῇ μόνο μὲ τὰ ὕλικά μέσα. Ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δυστυχία κεῖνται μέσα μας. Στὴν ψυχὴ μας ἔχουν τὴν πηγὴν τους. Ἡ γαλήνη αἰσθητικῆς καὶ νοερῆς καὶ νευρικῆς, μὴ μητέρα ἀνόητη, χωρὶς γνῶσι τοῦ προορισμοῦ τῆς, μεταβάλλει ἀμέσως τὸ σπίτι τῆς σὲ κόλασι. Οἱ ἀνάγκες καὶ οἱ δυστυχίες γίνονται ἀνυπόφορες καὶ οἱ χαρὲς δὲν τὸ πλησιάζουν. Θέλεις ν' ἀκούσῃς τί λέγει ὁ Ξενοφῶν στὸν «Οἰκονομικόν» τοῦ βάζοντάς το στόμα τοῦ Ἰσομάχου; «Ὁ ἀνθρωπος σ' αὐτὸν τὸν κόσμο δὲν μπορεῖ νὰ ζητᾷ μεγαλύτερον πλοῦτον μετὰ τὴν ὑγεία παρὰ νὰ ἔχῃ σύζυγο ἀγαθὴ, λογικὴ καὶ καλὴ νοικοκυρά. Ἀπὸ τὴν πιδὸ μεγάλῃ κυρία ὡς τὴν πιδὸ ἀπλῇ γυναικοῦλα, σ' ὅλες ἡ ἀρετὴ τῆς οἰκοδόποινας ἀκτινοβολεῖ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη. Μιὰ καλὴ οἰκοδόποινα ὅταν μπῇ σὲ φτωχικὸ σπίτι τὸ πλουταίνει. Μιὰ σπάταλη καταστρέφει καὶ ρημάζει καὶ τὸ πιδὸ πλούσιο».

Ἐοὺ λοιπὸν κρατᾷς στὰ χέρια σου τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐημερίαν τῆς οἰκογενείας σου. Ξέρε πὺς αὐτὸ εἶναι μεγάλη τιμὴ, ἀλλὰ καὶ μεγάλο καθήκον. Συνήθιζε ἀπὸ τώρα στὸ πατρικὸ σου σπίτι νὰ καθαίνῃς καὶ νὰ ἀσκῇς αὐτὲς τὶς ἀρετὲς πὺ χρειάζονται γιὰ ἓνα τέτοιο μεγάλο ἔργο. Κύτταξε καὶ νοιώσε βαθεῖά τὴν ὁμορφίαν τοῦ ρόλου πὺ σοὺ ἐμπιστεύεται ἡ φύσι καὶ ἡ κοινωνία. Θέσε σὲ ἐνέργεια ὅλη σου τὴ δραστηριότητα, τὴν ἀγάπην, τὴν ἀφοσίωσι στὴν ὑπηρεσία τοῦ πιδὸ εὐγενικοῦ στὸν κόσμο καθήκοντος, νὰ κάνῃς τὴν οἰκογένειά σου εὐτυχισμένη καὶ νὰ τὴν κρατήσῃς ἱερὴ ὅπως τὴ θέλει ἡ ἑλληνικὴ παράδοσι. Θέλησε ἀπὸ τώρα νὰ σκεφθῇς πάνω στὸ ζήτημα αὐτὸ κι' ἀνοίξε τὴν ψυχὴ σου στὰ λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ, πὺ εἶπε τίς προ- ἄλλες μπροστά σ' ἑκατοντάδες γονεῖς. Ὁ θεσμός τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας ἄς φθάσῃ μ' ὅλη του τὴν ἱερότητα ὡς τὴν τελευταία ἵνα τῆς ὑπάρξῃς σου καὶ ἄς σοὺ ἀσπάλωσῃ τὴ θέλησι νὰ τὸν κρατήσῃς ὕψηλὰ καὶ ἀμόλυντα μεταδίδοντάς τον στὰ παιδιά σου καὶ στ' ἀγγόνια σου.

Σ. Καρ.

ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΜΑΣ

Η ΚΟΥΖΙΝΑ ΜΑΣ

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΣΚΕΥΗ

Μιλήσαμε άλλοτε για την κουζίνα. Σήμερα θα πούμε μερικά για ό,τι καθαρίζουμε μέσα στην κουζίνα. Το θέμα είναι πολύπο-
κυλο και πολυσύνθετο. Γιατί τι δεν καθαρίζεται μέσα στην κουζίνα; "Ας αρχίσουμε από τα πιο συνηθισμένα, τα επιτραπέζια σκεύη. Πρέπει να έχουμε γι' αυτά πολύ ζεστό νερό γιατί αλλιώς δεν διαλύονται τα ζαχαρώδη υλικά, που χρησιμοποιούνται πάνω στα σκεύη καθώς και τα παγωμένα λίπη. Μέσα στο ζεστό νερό μπορούμε να βάλουμε λίγο καρμινάκι, ντε σόντ δηλ. ανθρώπινου νάτριου, που απομακρύνει τα λίπη και δι-
σολύνει τη βρωμιά τους.

"Ας μη ξεχνούμε όμως, ότι πρέ-
πει να αποφεύγουμε τη χρησιμο-
ποίηση του νερού με αλάτι για τα από αλουμίνιο σκεύη. Ούτε νε-
ρό με ανθρακικό νάτριο, ούτε σάπυ ξύλων, που βλαβερόνουν το αλουμίνιο.

"Ας προσέχουμε, να μη βου-
τούμε τα χέρια μας στο νερό που
αφήνουμε τα σκεύη, που ή κακή
δομή του διαποτίζει το δέρμα με
έπιμολογό τρόπο. Χρησιμοποιούμε

γι' αυτό ένα σφουγγάρι διπμένο σε
ξύλο ή κι ένα μεγάλο κουρέλι
άντι σφουγγάρι για τα πιάτα και
τις τιατέλλες. Για τις κατοσρόλες
μεταχειριζόμεθα μιά βούρτσα
στρογγυλή έκσης με λαβή.

Όταν πλύνουμε καλά τα σκεύη
τα ξεπλύνουμε καλύτερα πάλι με
ζεστό νερό, που κάνει γυαλιστερό το
πίατο. "Αφήνουμε τα σκεύη να
στραγγίσουν κι έπειτα τα σφου-
γγίζουμε με πετσέτες της κουζίνας
μαλακές για να απορροφούν καλά
την υγρασία. "Αι τα ξεπλύνουμε
με πολύ ζεστό νερό δεν είναι ά-
νάγκη να τα σκουρίζουμε.

Όταν οι κατοσρόλες είναι κα-
μένες πρέπει να επιμενουμε με τη
βούρτσα και με άρκετο σαπούνι
ή βίμ — πωλείται στα μεγάλα ε-
ξωδομωτικά και στα καταστή-
ματα ειδών οικιακής. Δεν
πρέπει να ξύνουμε τις κατοσρόλες
ή τις χύτες με μαχαίρι γιατί χα-
ράσσει το σμάλτο, το σίδερο ή
το αλουμίνιο και βγάζουν της α-
λοιφή από τα κεραμικά σκεύη και
προξενούν γλήγορη φθορά.

Μαχαίρια

Τα μαχαίρια πρέπει να αποτε-
λούν το αντικείμενο ιδιαίτερον

μας φροντίδων. Πρέπει κρατώ-
τας τα από τη
μόνο με τη λαβή στο νερό για να
αποφεύγουμε να μα-
στο σημείο της ένωσης. Τις λαβές
τις πλένουμε μ' ένα βρεγμένο πα-
νί. Πρέπει να τα πέρνουμε κάθε
μέρα σ' ένα σαπιδάκι τυλιγμένο

με υγρό σαπούνι ή λίθο ή
πολύ άμμο να καθαρίζουμε τα
τοίμα το μαχαίρι με τρόπο, ώστε
να καθαρίζουμε με το σα-
πιδάκι. "Ετοι τα καθαρίζουμε, τα
στυφώνουμε και τα στεγνώνουμε
συχρότως.

Μαχαίρια, που χρησιμοποιούμε
εξαιρετικά σε ένα δείπνο και που
θα τα φυλάξουμε πάλι για πολύ
καιρό πρέπει να τα αλείψουμε μ'
λίγο λάδι ή να τα στεγνώσουμε
για ν' αποφεύγουμε το σκουρσμά-
το από αλάτι.

Τα μαχαίρια που δεν βερνίζου-
νται δεν έχουν ανάγκη από τέτοια
προσοχή. Καθαρίζονται μόνο
με ζεστή σαπούνιδα.

Τα ποτήρια πλύνονται με χλια-
ρό νερό μέσα στο οποίο ρίξαμε
λίγη σκόνη τερζύ. Τα σφουγγί-
ζουμε με λινή πετσέτα για να

μη μένουν κλωστές πάνω στο γυα-
λί. Με τοιγαροχάρτο σκουρίζου-
με στο τέλος παίρνουν μία λάμ-

"Όλα τα επιτραπέζια σκεύη ά-
μέσως μετά τον καθαρισμό πρέπει
να μετακινούνται στη θέση τους στο
μπουφέ. Οι κατοσρόλες κρεμούνται
έκσης, οι πετσέτες στρώνονται ά-
μεσ. Ξεπλύνουν σε ζεστό νερό.
Αποξηλώνονται με καθαρή πετσέτα και γί-
νουμε ζεστό αλλά πολύ ζεστό νε-
ρό με σόδα. "Ετοι δεν βρωιά πο-
τε του.

Τα βράδυ μετά το φαγητό και
το πλύσιμο των πιάτων σφουγγα-
ρίζουμε τα πιάτα της καζί-
νας με ζεστό νερό και σαπούνι.
Τα νάτριο με σαπούνι λειάει και
έχει στην άκρη ένα σαπιδάκι καρ-
φαμένο πάνω από το οποίο απλώ-
νουμε το σφουγγαρότατο.

Το πρωί σάν σηκωθούμε να έτοι-
μάσουμε το πρόγευμα βιαστικά για
να φύγουν όσοι εργάζονται στη
εργασία των θα νομίσουμε τον
αυτό μας εύτυχισμένο γιατί όλα
στέκουν στη θέση τους κι όλα λάμ-
πουν από καθαριότητα.

Ε Ν Α

ΠΑΙΔΙΚΟ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ

Σιγά σιγά αλλά βέβαια αφήνουμε
το καλοκαίρι και τραβούμε προς το
χινόπωρο. "Ας μη μάς γελᾷ πιά το
μεσημεριανό λιοπύρι. Τό βραδάκι ή
ψύχρα είναι αισθητή. Δεν μπορούμε
να βγούμε χωρίς χοντρό ρούχο, ζα-
κέτα ή επανωφόρι. Και πρέπει να το
προσέχουμε πάντα και στον εαυτό
μας και στα παιδιά μας γιατί ή α-
νεπαίσθητη αυτή ψύχρα μάς χαρίζει
τα περιώνυμα φθινοπωρινά συνάχια
και νενικά τα κρυολογήματα.

Είναι καιρός να ψάξουμε τα χει-
μωνιάτικα μας για να δοούμε πώς θα
τα καταφέρουμε με τα περσινά μας,
τι θα αλλάξουμε, τι θα σιάσουμε.

Για κοιτάξτε το μάλλινον αυτό πλε-
χτό σακκάκι της εικόνας. Δεν είναι πιά
σε καλή κατάσταση για να φορεθῇ,
δμως και δεν μπορεί να άχρηστευθῇ.
Θά ήταν κακή και σπάταλη νοικο-
κυρά εκείνη που θά το πετούσε.

Μπορούμε άριστα να φτιάσουμε ένα
ώραιότατο φορεματάκι για το μικρό
μας αδελφάκι ή για το παιδί μας.
Πρώτα πρώτα θά το πλύνουμε χλιαρά
με περζύ, πράγμα που ίσως έχει γί-
νει στο τέλος του χειμώνα, όταν το
βάλαμε στην ναφθαλίνη (κι έτσι πρέ-
πει να γίνεται). Θά το στεγνώσουμε
ρουλιασμένο μέσα σε χοντρή πετσέτα.

Κατόπιν θά άρχίσουμε την κυρία
δουλειά μας. Θά ξηλώσουμε από τη

μπλοδᾶ το κολάρό και
θα γυρίσουμε τη μπλουζα
μπρός πίσω δηλαδή ό,τι
ήτανε μπρός στο μπλου-
ζάκι θά γίνη το πίσω στο
παιδικό φορεματάκι. Θά
πιάσουμε με χοντρή κλω-
στή ή με μαλλί (μπορεί
να είναι και σ' ένα άλλο
άρμονικό όμως χρώμα)
αυτές τις τετράγωνες σφη-
κοφωλίτσες για να κάνου-

με τον ώμη και να το στενέψουμε
έτσι προς το λαιμό.

Τό λάστιχο των μανικιών θά το γυ-
ρίσουμε προς τα κάτω και αφού ξε-
λώσουμε προσεχτικά τό κολάρό θά
μπλέξουμε νέα λαστιχάκια για τό
παιδικό φορεματάκι.

Μ' αυτόν τον τρόπο και με λίγη
καλή θέληση θά έχουμε ένα ζεστό μά-
λλινο φορεματάκι για τό παιδί μας από
κάτι παλιό δικό μας. "Ετοι άλαφρώ-
νουμε και την οικονομία του σπιτιού
μας από ένα έξοδο.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ HECTOR MALOT

Χωρίς Οικογένεια

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τύχη πού την είχαμε! Καί δεν ήταν μόνο ή μικρή περιουσία πού μαζέψαμε. Μας προσκάλεσαν ακόμη νά φάμε στήν κουζίνα καί μās έβαλαν νά κοιμηθούμε στὸν ἀγερῶνα. Τό πρωί, όταν ἀφήσαμε

τό φιλόξενο ἐκεῖνο οπίτι, εἶχαμε στό πουγγύι μας εἰκοσιοκτὼ φράγκα.

— Σὲ σένα τὰ χρωστᾶμε αὐτά, καλέ μου Ματτία, εἶπα σὸ σύντροφό μου· γιατί μονάχος μου δὲν θά μπορούσα νά σχηματίσω ὀρχήστρα.

Καί τότε θυμήθηκα ἕνα λόγο πού μοῦ εἶχε πῇ ὁ Πέτρος Ἀγκνὲν τὸν καιρὸ πού ἀρχισα νά κάνω μάθημα τῆς Λίζας, καί τὸν ξανάπα κι' ἐγὼ στὸν Ματτία:

«Κάτι ἤξερα ἐγὼ πού σκέφθηκα νά σὲ πάρω σὸ θιασὸ μου!».

Ἔτσι ἔβλεπα πὼς ἀνταμειβεται πάντα ὁποιος κάνει τὸ καλό.

Μὲ εἰκοσιοκτὼ φράγκα στήν τσέπη εἴμαστε πλούσιοι κι' ἅμα φθάσαμε σὸ Κορμπέιγ, μπόρεσα ν' ἀγοράσω μερικά πράγματα πού μοῦ φαίνονταν ἀπαραίτητα. Καί πρώτα· πρῶτα ἕνα κορνέτο, πού μοῦ τὸ ἔφθε γιὰ τρία φράγκα ἕνας παλαιοπώλης. Δὲν ἦτανε βέβαια οὔτε δημοφιλὲς οὔτε καινούργιο· μ' ἂν τὸ διωρθῶναμε λιγάκι καί τὸ περιποιήμαστέ θάκανε τὴ δουλειά του. Ὑστερ' ἀγόρασα κόκκινες κορδέλλες γιὰ τὶς κάλτσες μας καί τέλος ἕνα παλὸ στρατιωτικὸ σάκκο γιὰ τὸ Ματτία, γιατί λιγώτερο κουραστικὸ εἶναι νάχη κανεῖς πάντα στοὺς ὤμους του ἕνα σάκκο ἑλαφρὸ, παρά ἕνα βαρὺ κάθε τόσο. Θά μοιραζόμαστε ἔτσι ὅ,τι κουβαλοῦσαμε μαζὶ μας καί θάυαστε πὺ εὐκίνητοι κι' οἱ δύο.

Ὅταν οὐνᾶμε ἀπὸ τὸ Κορμπέιγ, εἴμαστε ἀλήθεια σὲ καλὴ κατάστασι. Μ' ὅλα τὰ ψώνια πού κάναμε, εἶχαμε σὸ πουγγύι μας τριάντα φράγκα, γιατί οἱ παραστάσεις μας ἐκεῖ πῆγαν λαμπρά. Τὸ «δραματολόγιό» μας εἶχε καλονισθῇ σὲ τρόπο ὥστε νά μπορούμε νά μένουμε σὸ κάθε μέρος πολλές ἡμέρες, χωρὶς νά ἐπαναλαμβάνουμε τὰ ἴδια. Καί τέλος συνεννοοῦμεθα τόσο καλά, ὁ Ματτίας κι' ἐγὼ, ὥστε εἴμαστε ἀπὸ τώρα σάν ἀδελφία.

— Ἐάνεις, μοῦ ἔλεγε κάποτε γελῶντας· θιασάρχης πού νά μὴ δέρνη, σάν καί σένα, εἶναι σπάνιο πράμα!

— Εἶσαι λοιπὸν εὐχαριστημένος;

— Εὐχαριστημένος λέει; Μά εἶναι ἡ πρώτη μου φορά, ἀφ' ὅτου ἔφυγα ἀπὸ τὴ Λούκκα, πού δὲν ποθῶ τὸ Νοσοκομείο!

Ἡ εὐημερία αὐτὴ μοῦδωσε τὸ θάρρος νά σκεφθῶ καί κάτι πὺ τολμηρό. Φεύγοντας ἀπὸ τὸ Κορμπέιγ, πήραμε τὸ δρόμο τοῦ Μονταρζί, γιὰ νά πάμε στῆς μάνας· Μπαρμπερίνας.

Μ' αὐτὴ τὴν ἐπίσκεψι εἶχα σκεφθῇ νά ἐξοφλήσω τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης πού εἶχα στήν καλὴ μου παραμάννα. Τώρα ὁμως μοῦ φαίνονταν πὼς δὲν θά τὸ ἐξοφλοῦσα ἀρκετά, ἂν πῆγαίνα νά τὴ φιλήσω μόνο, μὲ τὰ χέρια ἀδειανά.

Ἄν τῆς πῆγαίνα κάτι τι, ἕνα δῶρο; Βέβαια, τώρα πού ἤμουν πλούσιος, ἔπρεπε.

Μά τί δῶρο νά τῆς ἔκανα;

Δὲν ἀργησα νά τὸ βρῶ: Ἦταν ἕνα πού περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο θά τὴν ἔκανε εὐτυχισμένη, κι' ὅχι μόνο γιὰ τώρα, παρά γιὰ πάντα: Μιά ἀγελάδα, πού νά μὴ στὸν τόπο τῆς Κ ο κ κ ἰ ν ὡ ς.

Ἡ κυρά Μπαρμπερίνα, ὅποτε φέρει τὴν ἀγελάδα.

Ὡ, τί χαρὰ γιὰ τὴ μάνα· Μπαρμπερίνα, ἂν μπορούσα νά τῆς χάριζα μιὰν ἀγελάδα γιὰ τὰ γηραιά της· μά καί τί χαρὰ γιὰ μένα!...

Πρὶν φθάσουμε σὸ Σιαθανό, θ' ἀγόραζα μιὰν ἀγελάδα. Ὁ Ματτίας, σέριοντάς τιν ἀπὸ τὸ σχοινί, θά τὴν ἐμπάζε στήν αὐλὴ τῆς μάνας· Μπαρμπερίνας. Ὁ Μπαρμπερῆς, ἐννοεῖται, θά ἔλεπε. «Κυρά Μπαρμπερίνα, θάλεγε ὁ Ματτίας, ὅριστε, σὰς ἔφερα μιὰν ἀγελάδα. — Ἀγελάδα; ὅχι, παιδί μου, κάτι λάθος κάνεις. (Καί θ' ἀναστέναζε). — Μά ναί, σὰς λέω! Δὲν εἶσαι ἡ κυρά Μπαρμπερίνα, ἀπὸ τὸ Σιαθανό; Λοιπὸν στῆς κυρά· Μπαρμπερίνας μοῦ εἶπε τὸ Βασιλόπουλο (ὅπως στὰ παραμύθια) νά φέρω αὐτὴ τὴν ἀγελάδα πού σοῦ χαρίζει. — Ποιὸ Βασιλόπουλο, καλέ μου;». — Τότε θά παρουσιαζόμουν ἐγὼ, θάπεφτα στήν ἀγκαλιά της καί, ἀφοῦ φιλιώμαστε καλὰ· καλὰ, θά κάναμε οὐλίγγους καί τηγανίτες καί θά τίς τρώγαμε οἱ τρεῖς μας, χωρὶς τὸν Μπαρμπερῆ τὸν κακὸ, πού γύρισ' ἐκείνη τὴν Ἀποκρὴ γιὰ νά μās πάρῃ τὸ βούτυρο καί νά τὸ ρίξῃ στήν κρομμυδόσουπά του!...

Τί ὄραϊο ὄνειρο! Μόνο, πού γιὰ νά πραγματοποιηθῇ ἔπρεπε νά μπορέσω ν' ἀγοράσω μιὰν ἀγελάδα. Καί πόσο νά στοίχιζε μιὰ ἀγελάδα; Δὲν εἶχα ἰδέα. Ἀκριβὰ βέβαια, πολὺ ακριβὰ, μὰ ὥς πόσο;

Δὲν θάπαιρνα καμμιὰ πολὺ μεγάλῃ, πολὺ παχειὰ ἀγελάδα. Πρῶτο, γιατί ὅσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ ἀγελάδα τόσο πὺ ακριβὰ στοίχιζει. Ἔπειτα, γιατί ὅσο μεγαλύτερη εἶναι τόσο περισσότερη τροφὴ θέλει καί δὲν ἐπιθυμοῦσα νά γίνῃ τὸ δῶρο μου αἰτία νά στενοχωρηθῇ ἡ μάνα· Μπαρμπερίνα.

Τὸ κυριώτερο λοιπὸν, γιὰ τὴν ὥρα, ἦταν νά μάθω τὴν τιμὴ τῶν ἀγελάδων ἢ, καλύτερα, μιᾶς ἀγελάδας ὅπως τὴν ἤθελα.

Εὐτυχῶς πού αὐτὸ δὲν ἦταν δύσκολο. Τὴν ἡμέρα, σὸν ἐξοχικὸ δρόμο, τὸ βράδυ, στὰ χάνια, ἀπαντοῦσαμε συχνὰ βοσκούς, γελαδάρηδες ἢ ζωεμπόρους. Μποροῦσα λοιπὸν ἐξαίρετα νά ρωτήσω κανέν' ἀπ' αὐτούς.

Τὴν πρώτη φορά ὁμως πού ρώτησα κάποιον γελαδάρη, πού μοῦ φάνηκε καλὸς ἀνθρωπος, πόσο θά εἶχε μιὰ τέτοια καί τέτοια ἀγελάδα, αὐτὸς μὲ περιγέλασε κατὰμουτρα. Κι' ἀφοῦ ξεκαρδίστηκε ἀπὸ τὰ γέλια, δίνοντας κάθε τόσο καί φοβερές γροθιὲς σὸ τραπέζι, ἐφώνησε τὸν ἐξοδόχο:

— Ἄν τὸ βρῆς, τοῦ εἶπε, τί μὲ ρωτᾷ ὁ μικρὸς αὐτὸς μουζικάντης; Πόσο κοστίζει μιὰ ἀγελάδα, ὅχι πολὺ μεγάλη, οὔτε πολὺ παχειά. Ἐ, μὴν τὴ θέλει νά εἶναι καί γυμνασμένη σάν τὸ σκύλο του;

Καί δῶς' του πάλι γέλια.

Ἐγὼ ὁμως δὲν τὰ ἔκανα.

— Τὴ θέλω, εἶπα, νά κάνῃ καλὸ γάλα καί νά μὴν τρώῃ πολὺ.

— Καί νά μὴ χορεύῃ σὸ σκοινί, σάν τῆς παίξεις τὴν ἀρπα;

Κι' ἐξακολούθησε τίς ἀστειότητες. Ὑστερ' ὁμως, ἀφοῦ τελείωσε, φαίνεται, ὅσοι μπορούσε νά κατεβάσῃ τὸ μυαλό του, εὐδόκησε νά μοῦ ἀποκριθῇ καί σοβαρά:

Εἶχε, μοῦ εἶπε, μιὰν ἀγελάδα, πού θά μοῦ ἔκανε. Ἡμερὴ σάν τὸ ἀρνάκι κι' ὅχι τόσο μεγάλη... Ἐδῖνε γάλα πολὺ, καί τί γάλα; σωστὴ κρέμα!... Καί δὲν ἔτρωγε σχεδὸν καθόλου. Ἄν εἶχα λοιπὸν νά τοῦ ἀραδιάσω δεκαπέντε πιστόλες σὸ τραπέζι, μὲ ἄλλους λόγους ἑκατὸν πενήντα φράγκα, ἡ ἀγελάδα θάταν δική μου.

Κι' ἔλεγε, ἔλεγε. Ὅσο δυσκολεύθη-

κα νά τόν κάμω νά μιλήσῃ στήν ἀρχή, ἄλλο τόσο καί νά τόν κάμω νά σωπῶσῃ ἅμα πῆρε φόρα.

Τέλος πάντων μπορέσαμε νά πᾶμε νά πλαγιαίσουμε. Ἐγὼ ὅμως δέν κοιμήθηκα ἀμέσως. Συλλογιζόμουν ὅσα μοῦ εἶχε μάθει ἡ συνουσία μὲ τὸν γελαδάρη.

Ἐκατὸν πενήντα φράγκα! Ἦμουν μακριὰ ἀκόμα γιὰ νάχω τόσο μεγάλο ποσό. Ἦταν ὅμως ἀδύνατο νά τὸ ἀποκτήσω; Ὅχι βέβαια. Ἀν ἡ καλοτυχία τῶν πρώτων ἡμερῶν ἐξακολουθοῦσε, μπορούσα σιγά-σιγά νά μαζέψω ἑκατὸν πενήντα φράγκα. Μόνο ποῦ θά χρειάζονταν καιρός.

Τότε μιὰ καινούργια ἰδέα βλάστησε στὸ νοῦ μου. Ἀν, ἀντὶ νά πᾶμε τὴν ἄμεσως στὸ Σιαθανό, πηγαίναμε πρώτα στὴ Βάρση, θά κερδίζαμε καιρὸ καί, φυσικά, στὸν καιρὸ αὐτὸν θά κερδίζαμε καί χρήματα.

Ναί, στὴ Βάρση πρώτα θά πηγαίναμε καί δέν θάδλεπα τὴ μάνα - Μπαρμπερίνα παρὰ τὸ γυρισμό. Κι' ὥς τότε σίγουρα θά εἶχα τὰ ἑκατὸν πενήντα φράγκα ποῦ χρειάζονταν, γιὰ νά παιχθῇ στὸ Σιαθανό ἡ φαντασμαγορία ἐκείνη ποῦ εἶχα σχεδιάσει: «Ἡ ἀγελάδα τοῦ Βασιλόπουλου».

Τὸ πρῶτ' ἀνακοίνωσα τὴν ἰδέα μου στὸ Ματτία ποῦ δέν ἔφερε καμμία ἀντίρρηση.

— Ἀς πᾶμε στὴ Βάρση, μοῦ εἶπε. Τ' ἀνθρακωρυχεῖα μπορεῖ νά εἶναι περίεργο θέαμα κι' ἤθελα νάδλεπα κανένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Ἡ μαῦρη πόλι.

Ὁ δρόμος εἶναι μακρὸς ἀπὸ τὸ Μονταρζὶ στὴ Βάρση, ποῦ βρίσκεται σὲ μιὰ πλαγιά τοῦ μεγάλου βουνοῦ τῆς Καθένας γυρμένη κατὰ τὴ Μεσόγειο. Πεντακόσια ὡς ἑξακόσια χιλιόμετρα κατ' εὐθείαν, ἀπάνω ἀπὸ χίλια μὲ τὰ στριφογυρίσματα ποῦ εἰμαστε ὑποχρεωμένοι νά κάνουμε. Γιατὶ ἔπρεπε νά γυρεύουμε στὸ δρόμο μας χώρες καί χωριά, γιὰ νά δίνουμε καρποφόρες παραστάσεις.

Μᾶς χρειάσθηκαν λοιπὸν τρεῖς ὁλόκαιροι μῆνες γιὰ νά κάμουμε τὰ χίλια αὐτὰ χιλιόμετρα. Μὰ ὅταν θάσασαμε στὰ περίχωρα τῆς Βάρσης, εἶδα πῶς δέν πῆγε ἀδίκαιος ὁ αὐτὸς ὁ καιρὸς στὸ πέτσινο πουγγὶ μου εἶχα φυλαγμένα ἑκατὸν εἰκοσιοκτὼ φράγκα. Δέν μοῦ ἔλειπαν παρὰ εἰκοσιδύο, γιὰ ν' ἀγοράσω τὴν ἀγελάδα τῆς μάνας - Μπαρμπερίνας.

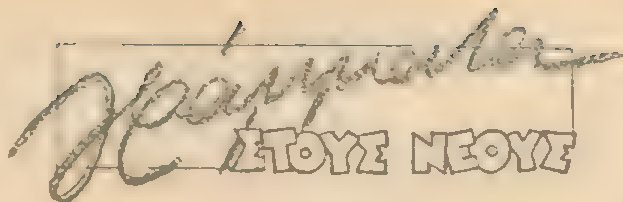
Ὁ Ματτίας ἦταν ὅσο κι' ἐγὼ εὐχαριστημένος κι' ὄχι λιγώτερο περήφανος ποῦ ἐδοῦντο καί αὐτὸς νά κερδίσουνε τόσα χρήματα. Καὶ βέβαια ποῦ ἡ βοήθειά του ἦταν σημαντική, γιατί χωρὶς αὐτὸν καί τὸ κορνέτο του δέν θά μπορούσαμε ποτέ, ὁ Κάπης κι' ἐγὼ, νά μαζέψουμε ἑκατὸν εἰκοσιοκτὼ φράγκα!

Ἀπὸ τὴ Βάρση ὡς τὸ Σιαθανό, θά μαζεῦαμε χωρὶς ἄλλο καί τὰ εἰκοσιδύο ποῦ μᾶς ἔλειπαν.

Ἡ Βάρση, πρὸ ἑκατοῦ ἀποκλίνων, δέν ἦταν παρὰ ἓνα μικρὸ, φτωχὸ χωριό, χαμένο μέσα στὰ βουνά. Ἀλλὰ τὸ 1750 ἕνας γέρος εὐπατρίδης, ποῦ εἶχε τὴ μαγία τῶν ἀνασκαφῶν, ἀνακάλυψε στὴ Βάρση στρωμάτα γιὰ ἀνθρώπους. Στὴν ἀρχή, ὅλοι τὸν περιγελοῦσαν. Ὅταν μάλιστα ἐφάνη σὲ μὲν τὸν γέροντα χωρὶς τὰ βιβλίσματα, οἱ φίλοι ἔκαμαν σοβαρὰ διαδήματα νά κλεισθῇ στὸ φρενοκομεῖο σὰν τρελλός, γιὰ νά μὴ κατασπαταλήσῃ ὅλη του τὴν περιουσία στὶς μάταιες ἐκείνες ἀνασκαφές. Ὁ γέρος ὅμως δέν ἀκούγε τίποτα γιὰ νά γλυτώσῃ ἀπὸ τὴ φαγωμάρα τοῦ κόσμου, ἔγκαταστάθηκε στὸ πηγὰδι του καί δέν ἐξανθῆκε πιά. Ἐκεῖ μέσα ἔτρωγε, ἐκεῖ μέσα κοιμοῦνταν. Οἱ ἐργάτες του, σὲ κάθε ἀξινιά, σήκωναν τοὺς ὤμους· ἡ πεποίθησι ὅμως τοῦ κυρίου τους τοὺς ἐγκαρδίωνε πάλι, ἐξακολουθοῦσαν νά σκάφουν καί τὸ πηγάδι κατέβαινε. Σὲ βάθος 200 μέτρων βρῆκαν τέλος ἐκεῖνο ποῦ γύρευαν. Τότε, διὰ μίαν, ὁ γέρος εὐπατρίδης, ἀπὸ τρελλὸς γιὰ δέσιμο, ἀνακηρύχθηκε μεγαλοφυής. Ἀπὸ μιὰ μέρα σ' ἄλλη ἡ μεταμόρφωσις του ἐγίνε τέλεια. Ἔτσι εἶν' ὁ κόσμος...

Σήμερα ἡ Βάρση εἶναι πόλι μὲ 12.000 κατοίκους καί μὲ μέλλον. Μὰ ὅ,τι κάνει τὸν πλοῦτὸ της δέν εἶναι βέβαια κεῖνο ποῦ βρίσκεται ἀπάνω στὸ ἔδαφός της, παρ' ἀπὸ κάτω. Στὴν ἐπιφάνεια, πραγματικῶς, δέν βλέπει κανεὶς παρὰ ἐδῶ κι' ἐκεῖ λίγα δένδρα καχεκτικά, μουριές, ἐλνές καὶ καστανιές. Οὔτε δάση, οὔτε λειβάδια, οὔτε χωράφια, οὔτε περιβόλια. Παντοῦ σχεδὸν πέτρα, σταχτιά ἢ ἀσπρη.

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ἀγαπητοὶ μου φίλοι,

Λένε πῶς κάποτε ἕνας πρεσβευτὴς, περιμένοντας στὴν αἴθουσα ἀναμνηστῆς τοῦ παλατιοῦ, γιὰ νὰ τοῦ ἀπαχθῇ ὁ Βασιλεὺς, ἀκούσε χαρούμενες φωνές, γέλια, θόρυβο στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Ἡ περιέργεια — ποῦ εἶναι μάλιστα ἰδιαιτέρως ἀνταρτυμένη στὰς διπλωματικές τὸν ἔκαμε νά ρίψῃ μιὰ ματιά στὸ δωμάτιο. Ὁ Βασιλεὺς, γονατισμένος στὸ πάτωμα, μὲ τὰ ρούχα ἀκατάστατα καί τὰ μαλλιά ἀνακατωμένα, εἶχε καθάλλικευμένο στὸν ὦμο του τὸ μικρὸ του παιδί κι' ἐπαιζε μαζί του, νελῶντας καί φωιάζοντας:

— ὦ, συγγνώμην, Μεγαλειότατε, ἐτραύλισε ταραγμένος ὁ πρεσβευτὴς.

— Ὁ Βασιλεὺς τὸν κύτταξε μὲ ἡρεμία.

— Ἐχετε παιδιά, κύριε πρεσβευτά;

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε.

— Τότε μὲ καταλαβαίνετε.

Καὶ βέβαια πῶς νά μὴν τὸν καταλάβῃ ἕνας πατέρας; Ποιὸς φοβὴς θά ἔχη καὶ αὐτὸς τὴν κοίτη παρὰ τὴν διαμὲ τὸ παιδί του! Ποιὸς νὰ μὴ νύσση τὴν κόμη του, τὴν ἴδια σημασία καί τὴν ἀξία τῆς ἀμεσης καί βαθείας ψυχικῆς ἐπαφῆς τοῦ γονιῶν μὲ τὸ πρῶτό του;

Αὐτὴ τὴ χαριτωμένη καί χαρακτηρηστικὴ σκηνὴ μοῖ ἐφάνη στὴ μνήμη ἡ δαδλία τῆς Ἀρχηγῆς στὸν ὅμιλον συγκαταρκτοῦ Σιαθανὸς τοῦ Γενικοῦ Μνηστεύου καὶ ἐκπαιδευτοῦ, μίλησε ὡς παιδαγωγός, ἀλλὰ μίλησε πρὸς πάντων ὡς Πατέρα. Ὅταν πᾶσαι τὲς ἐπιστὸς ἐκείνου ὤμον πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν, ἐνωίωθες καθάρᾳ στὰ λόγια του τὸν παλμὸ τῆς καρδιάς ἐνὸς πατέρα. Κι' ὅταν ἔδινε τίς ὑψηλές του συμβουλές στοὺς γονεῖς καί στοὺς δασκάλους, καταλάβαινες πῶς δέν ἐξυπνῶναι μόνοι αὐτοὶ μιὰ φετιμὴ κρίσι, καί μὴ σὲ πείρα, ἀλλὰ κι' ἀπὸ μιὰ ζεστή καί τρυφερὴ στοργή, τὴ στοργὴ ἐνὸς πατέρα.

Στὴ δική μας ψυχὴ καί στὴ σκεψί, ποὺ πολὺ κι' ἀπὸ τὸν κρεμνιτὴ κι' ἀπὸ τὸν παιδαγωγὸ, βέβαια τὴ στιγμή ἐκείνη τὸν πατέρα. Βλέπαμε τὸ Βασιλεῖα ποῦ παίζετο μὲ τὸ παιδί του στὸ πάτωμα· βλέπαμε τὸν οἰκογενεϊαρχὴ, ποῦ ἀνάμεσα στὴ γυναῖκά του καί στὰ παιδιά του χαίρειται τὸ τραπέζι τοῦ γάμου ἢ τὴ θάλαττῃ τοῦ τζακιῶν· βλέπαμε τὸ γονεῖ, ποῦ σκυμμένος δίπλα στὸ παιδί του, τάμει στὸ σχολικὸ βιβλίο ἢ τὸ τετράδιο, παρακολουθεῖ καί βοηθεῖ τὴ μελέτη του.

Τὰ βλέπαμε αὐτὰ καί νοιώθαμε καλύτερα ἀπὸ καθὲς ἄλλον τὸ νόημα καί τὸν παλμὸ τῆς ὁμιλίας τοῦ Ἀρχηγῶν. Νοιώθαμε ὅτι δέν ὑπάρχουν πιδ γλυκοὶ καί τρυφεροὶ δεσμοὶ ἀπὸ τοὺς δεσμούς τῆς ἀγάπης ποῦ δημιουργεῖ ἡ οἰκογένεια· ὅτι δέν ἐπάρχει ἐξηλεκτικὴ ἱκανοποίηση γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἐξωστισμό καί τὴ δημοτικὴ τάσι τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴ συναίσθησι ποῦ χαρίζει ἡ οἰκογένεια, ὅτι ἀπλῶνεται καί ἀσταίνεται τὸ ἔγχεί μας ὅχι μόνο γύρω μας, ἀλλὰ καί μέσα στὸ ἀγνωστὸ μέλλον· ὅτι δέν ὑπάρχει πολυτιμότερη καί ἀποστολικότερη πηγὴ γὰρᾶς, γαλήνης, θάρρους καί δυνάμειος ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς στοργῆς, τῆς ἐνώσεως καί τῆς ἀλλήλων γένεος ποῦ ἀποτελεῖ ἡ οἰκογένεια· ὅτι καί μέσα στὶς δυσκολίες καί μέσα στὶς στενοχώριες, τίς ἀπογοητεύσεις καί τίς θλίψεις τῆς ζωῆς, καί κάποτε καί τῆς ἰστίας τῆς οἰκογενείας, δέν ὑπάρχει καλύτερο καί ἀσφατέστερο καταφύγιο ἀπὸ τὴν συναίσθησι τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος.

Δὲν ἐπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καί σεῖς, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, τὰ νοιώθετε βαθειὰ ὅλα αὐτὰ. Μελετήσατε τα, ἐνστερνισθῆτε τα ἀκόμη πιδ βαθειά. Ἐχετε κι' ἓνα λογιὸ περισσότερο ἐσεις· γιὰτὶ ἐσεῖς, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ σας οἰκογένεια, ἔχετε καί μιὰν ἄλλη μεγαλύτερη καί πλατύτερη οἰκογένεια, τὴν Ὁργάνωσί σας.

Μὲ ὅλη μου τὴν ἀγάπην
Μελῆς Νικολαΐδης

Γιὰ τὴ θεολογία καὶ τὴ νεοελληνική φιλολογία ὁ Ἄθως εἶναι ὅ,τι ἡ Ὀλυμπία γιὰ τὴν ἀρχαιολογία. Στὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸ Βατικανὸ αὐτὸ τῆς ὀρθοδόξου, ζοῦν καὶ διατηροῦνται ἀθικτοὶ αἱ ἱεραὶ παραδόσεις, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχῃ καὶ νὰ κτυπᾷ ἡ καρδιά τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. «Πασὼν τῶν ἀρετῶν καταγώνιον» εἶχεν ὀνομάσει ὁ αὐτοκράτωρ Ἀνδρόνικος Β' ὁ Παλαιολόγος τὸν τόπον τῆς ταπεινότητος, ὅπου καλλιεργεῖται ἡ ἀρετὴ. Σὲ μίαν ἐποχὴ ποὺ ἰσχυρὸς ἦεν ὁ ἐθνικὸ πνεῦματος πνέει παντοῦ ὁ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς συγκεντροῦνται περὶ ἑαυτὰ γιὰ νὰ διεκδικήσουν τὸ δικαίωμα τῆς ὑπάρξεως ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ παύρουν τὸνωτικά λουτρὰ στὰ καθάρὰ νερά τῶν ἰδίων τῶν παραδόσεων» σὲ μίαν ἐποχὴ ποὺ τὰς ἀνακαινίσεως παρατηρεῖται χρυσὰ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον, μίαν ἔντονος κίνησιν περὶ τὸν Ἄθω, τὸ κέντρον καὶ τὴν κατὶδα τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, δὲν θά ἦτο χωρὶς σκοπὸν.

Διότι ὁ Ἄθως εἶναι τὸ μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον μουσεῖον τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Μπαίνοντας στὸ σκευοφυλάκιο τῆς μονῆς Μεγίστης Λαύρας, μὲ τὴν πρώτη ματιά ποὺ θά ριζέτε, βλέπετε πόσο ζωντανὴ διετήρησε τὸ ράσο τὴν ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ παράδοσι. Ἐδῶ ὑπάρχει ὁ πολυθρόνητος σάκκος τοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου Φωκά, ποὺ τὸν ἐδῶρθε ὁ ἴδιος στὸ μοναστήρι, μαζί μὲ τὴν αὐτοκρατορικὴ μίτρα καὶ μ' ἕνα χειρόγραφο εὐαγγέλιο, πλουμισμένον στὸ μάλαμα καὶ στὸ διαμαντικόν. Ὁ πατὴρ Ἀθανάσιος, ὁ ἱατρός καὶ συγγραφεὺς ποὺ εἶναι ἡ ἱερωτέρα καὶ λογιωτέρα μορφή τοῦ Ἄθω, μᾶς ἀφηγήθη μὲ δακρυμέναι μάτια μίαν σκηνὴν ποὺ τὴν ἔζησεν ὁ ἴδιος πρὸ σαράντα χρόνων, ὅταν πρωτόγινε καλὸν ἄνθρωπος. Ἐμόναζε τότε στὴ Λαύρα ἐξόριστος ὁ ἔθνομάρτυς πατριάρχης Ἰωάννης ὁ Γ' ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ κάθε Πάσχα καὶ Χριστούγεννα χοροστατοῦσε στὴ λειτουργίαν φορῶντας τὸ σάκκο καὶ τὴν μίτρα τοῦ αὐτοκράτορος. Θυμᾶται ἀκόμη στὰ 1912, ὅταν τὸ θωρηκτόν μας «Ἀθέρωφ», μὲ ὠψωμένο τὸ σῆμα τοῦ διαδόχου στρατηλάτου Κωνσταντίνου περνοῦσε πλάι στὸ ἀκρωτήρι τοῦ Ἀκράθω, πηγαίνοντας στὴν Καβάλλα. Οἱ καλὸν ἄνθρωποι τῆς ἀρχαιότερας τῶν μονῶν ἐνόμισαν τότε ὅτι τὸ πολεμικὸ θά προσήγγιζε στὸν ὀρμίσκο τοῦ μοναστηρίου καὶ ἐτοίμασαν τὸ σάκκο καὶ τὴν μίτρα γιὰ νὰ στέφουν τὸν ἀλησμόνητο στρατηλάτη αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου καὶ διάδοχον τῶν Παλαιολόγων στὸν Καθολικὸ Ναὸ τῆς Μονῆς. Θὰ τοῦ προσέφεραν μάλιστα νὰ ὑπογράψῃ καὶ ἐπικυρώσῃ μὲ κιννάβαρι τὰ χρυσόβουλλα τῶν Παλαιολόγων, κάτω ἀπὸ τὴν ὑπογραφήν των καὶ ὡς διάδοχος αὐτῶν. «Οἱμοί!, τίς δώσει μοι δακρύων ὀρετοὺς ἵνα θρηνησῶ τὴν διάφυσιν τῶν ὀνείρων μας»; συνεπέρανε μὲ δάκρυα στὰ μάτια ὁ πατὴρ Ἀθανάσιος.

Ὁ αὐτοκρατορικὸς σάκκος τοῦ Νικηφόρου Φωκά εἶναι χρυσοκέντητος καὶ παριστᾷ ρόδα καὶ κρίνα μὲ περι-

πλοκάδες. Ἐχει μῆκος ἕνα μέτρο καὶ 22 ἑκατοστὰ καὶ ζυγίζει δεκατέσσαρα κιλά, ὅλο καθαρὸ χρυσάφι. Πλάι στὸ σάκκο φυλάσσεται ἡ χρυσὴ μίτρα τοῦ ἰδίου, διακοσμημένη μὲ πολυτίμους λίθους, ἀδάμαντας, σασφείρους, ἀμεθύστους, μαργαρίτας, ἀμυθῆτον ἀξίας. Τὸ εὐαγγέλιο ἐπίσης ποὺ ἀφιέρωσεν ὁ αὐτοκράτωρ, γραμμένον μὲ τὸ χέρι πάνω σὲ περγαμνὴ καὶ μὲ ξωφύλλα στολισμένα μὲ βαρύτιμα διαμαντικά, εἶναι ἀθικτὸ στὸ μουσεῖο τῆς μονῆς. Στὸν ἐπειδύτῃ τοῦ εὐαγγελίου αὐτοῦ, χρυσάφι εἰργασμένον μὲ τὸ χέρι, ἐκονίζεται ὁ Χριστὸς εὐλογῶν, ἔχοντας ἀριστερὰ τοῦ τὸν Ἅγιο Βασίλειον καὶ δεξιὰ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον. Στὶς τέσσαρες γωνίες τοῦ εἶναι κολλημένοι τέσσαρες μεγάλοι ἀμέθυστοι μὲ τὰ γράμματα «Ι Σ Χ Σ ΝΙΚΑ».

Ὑπάρχει ἐκεῖ ἀκόμη, στὸ μουσεῖο τῆς Μεγίστης Λαύρας, ὁ χρυσὸς δίσκος τοῦ αὐτοκράτορος Θωμᾶ τοῦ Κομνηνοῦ, μὲ πολυτίμους λίθους, ἔχοντας σκαλισμένη στῇ μέσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ Παντοκράτορος. Ἐπίσης μίαν κιβωτὸς τοῦ θυμιάματος, στολισμένη μὲ μίλτους, ποὺ τὴν ἀφιέρωσαν στὰ 1644 ὁ Ἰωάννης Ματθαῖος, αὐθέντης τῆς Βλαχίας καὶ ἡ Δόμνα Ἑλένη. Ὑπάρχει ἀκόμη κι ἕνα Εὐαγγέλιο σλαβικόν, σὲ μεμβράνῃ, ποὺ ζυγίζει πάνω ἀπὸ σαράντα χιλιόγραμμα. Τὸ Εὐαγγέλιο αὐτό, ποὺ τὸ κρατοῦν δύο διάκονοι στὶς μεγάλες λειτουργίες τοῦ μοναστηρίου, τὸ δῶρθε στὰ 1778 ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας Ἐλισάβετ Πέτροβιτς. Ὀλόκληρα ἐρμάρια κλείνουν ἀμφία πολυτίμα μὲ χρυσοκέντους ἀγίους, ποιμαντορικὰς ράβδους καὶ ἄλλα κειμήλια. Μιὰ ράβδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Διονυσίου τοῦ Βάρδαλη, ἐξαιρετικῆς ἐργασίας,

τοῦ Ἰωάννη τοῦ Γ' μίτρες πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων, πετραχίλια, ὠράρια βυζαντινὰ μὲ εἰκόνας τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, μίαν πολυτίμους εἰκόνα τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου, βυζαντινῆς ἐποχῆς, ἡ σέλα τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ καὶ κατόπιν τοῦ σουλτάνου Μαχμούτ, παλαιότατα πινάκια τῆς Κιουτάχειας, τῆς Ρόδου καὶ τῆς Κίνας.

Ὑπάρχει ἀκόμη ἐκεῖ καὶ ἕνα πολὺ περίεργον κειμήλιον, ποὺ θεωρεῖται πρόδρομος τῆς νεωτέρας θεωρίας τοῦ Παστέρ, διὰ τῆς ὁποίας θεραπεύονται τὰ δαγκώματα τῶν φιδίων μὲ ὄρους ἀπὸ τοὺς ἀδένας τῶν ἰδίων. Εἶναι ἡ λεγομένη «γλῶσσα τῆς ἀσπίδος». Εἶναι μίαν πριονιστὴ γλῶσσα τοῦ γνωστοῦ Ἀφρικανικοῦ φιδιοῦ «ἀσπίς», ποὺ φυλάσσεται σὲ μίαν ἀσημέννῃ θήκῃ, μεγάλη ὅσο μίαν παλάμη σὲ σχῆμα ψαριοῦ. Τὸ κειμήλιον αὐτὸ τὸ ἔσπειλε ὁ αὐτοκράτωρ Νικηφόρος Φωκάς στὸν πρῶτον ἀσκητὴν τοῦ Ἄθω Ἅγιον Ἀθανάσιον, γιὰ νὰ θεραπεύωνται οἱ μοναχοὶ ἀπὸ τὰ δαγκώματα τῶν φιδίων, ποὺ, καθὼς θέλει ἡ παράδοσις, ἀφθονοῦσαν τότε ἐκεῖ. Στὸ ἴδιον κουτάκι βρισκονται καὶ ἀδένες τοῦ τρομεροῦ φιδιοῦ. Ὅταν τοὺς βαπτίσῃς στὸ νερὸ μίαν φορὰ, γίνεται τοῦτο ἀσφαλὲς ἀντίδοτο γιὰ τὰ δηλητήρια τῶν φιδίων καὶ διατηρεῖται ἀσηπτοχρόνια πολλά. Πολλοὶ καλὸν ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ μοναστήρια καὶ τίς σκῆτες τοῦ Ἄθω πηγαίνουν τακτικά, ὅταν ἔχουν ἀνάγκη καὶ θεραπεύονται μὲ τὴ «γλῶσσα τῆς ἀσπίδος».

Εἶναι, αὐτὰ ποὺ οἶς εἶπαμε, τὸ ἕνα χιλιόστο καὶ λιγώτερον ἀπὸ τὰ σπουδαῖα κειμήλια τοῦ Βυζαντίου ποὺ σώζονται στὸν Ἄθω, ὅπου ἡ ζωὴ, ἀπὸ χίλια χρόνια, δὲν ἔχει ἀλλάξει διόλου καὶ ὅπου πάλαι ἀκόμη ἡ καρδιά τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Εἶναι πράγματα ἡ περιήγησις τοῦ Ἄθω μίαν ἐπάνοδοσιν στὴν ἐποχὴ ποὺ τὰ δυὸ σύμβολα «Θρησκεία - Πατρίς» ἀρρήκτως ἐνωμένα ἐθαυματούργησαν σὲ ὅλα τὰ πεδία τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Ἀπ' ἐδῶ, ἀπὸ τὴν ἔρημν γωνίαν τῆς γῆς ποὺ λέγεται Λαύρα, ἐξεκίνησε, χίλια χρόνια πρὶν, τὸ σκελετωμένο χέρι ἐνὸς ἀγιασμένου ἀσκητῆ καὶ ἔσεισε τὰ θεμέλια μιᾶς ἰσχυρᾶς περιόδου τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, γιὰ νὰ τὴν κρατήσῃ μέσα στὰ σύνορα τῆς ἡθικῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ ἀσκητοῦ - αὐτοκράτορος Νικηφόρου Φωκά καὶ τοῦ Τσιμισκῆ, τὴν ὁποία, μὲ τὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα ποὺ παρέχουν οἱ Λαυριῶτες μοναχοί, θά σὰς ἀφηγηθῶμε μὲ λίγα λόγια σ' ἄλλο φύλλον.

† Ι. Καζαντζάκης

Ἡ μίτρα τοῦ Νικηφόρου Φωκά

«Ἡ καλλιέργεια τῆς Ἑλληνικῆς γῆς στὸν ἀνώτατο βαθμὸ ἀποτελεῖ γιὰ τὸν καθέναν καὶ τὴν καθὴν μίαν ἀπὸ τῶν ἑθνικῶν καθηκόντων, ὁμοίον μὲ τὸ καθῆκον τοῦ Στρατιώτου».

Ι. Μεταξᾶς

Ὁ Σχηματισμὸς Ε. Ο. Ν. Θηλέων Τριπόλεως προπορευόμενος τῆς λειτανίας κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πολιούχου τῆς πόλεως Νεομάρτυρος Παύλου.

Φαλαγγίται Γαϊδάρη.

1) 'Από την έορτα
τά σχολεία 'Αθηνών
κόν Ζεῦχος και ὁ
Λέσχην τοῦ 'Εργαζ
3) και 7) 'Από
Ε. Ο. Ν. ἐν Κομοτι
τῆς καλλιεργητικῆς
Ε. Ο. Ν. Γιαννιτοῶν
φυγίων. 5) Φαλαγγ
τὴν κατάθεσιν στεφ
σόντας. 6) 'Ορκωμ
Τρικκάλων 8) 'Ο
κῆς παρακολουθ
βαμβακος γινομέν
'Εθνικῆς 'Οργανῶν

της Σημαίας εις
2) Τό Διαδοχι-
"Αρχηγός εις την
ομένου Κοριτσιού.
τάς έορτάς της
νή επί τη ένάρξει
έξομήσεως. 4)
Διάνοιξις κατα-
ταί Αέσου κατά
άνου διά τούς πε-
οσία Φαλαγγιτών
Π. Δ Θεσσαλονί-
ων καλλιέργειαν
ην υπό μελών της
σεως Νεολαίας.

Φαλαγγτίσσαι Κατερίνης.

Φαλαγγίται και Σκαπανείς 'Ιθάκης

Η ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ ΚΑΙ Η ΦΕΙΔΩ

Οι μεγαλύτερες αλήθειες ειπώθηκαν, χωρίς αμφιβολία, από τον Λαό. Και γιατί είναι αλήθειες πραγματικές δεν ξεθώριασαν από τα χρόνια, μά απεναντίας ζούν και θα επαναλαμβάνονται πάντα έφ' όσον ζούν άνθρωποι σ' αυτόν τον πλανήτη...

Έτσι, ποιος ξέρει πρίν από πόσα χρόνια, ο άνθρωπος βρέθηκε στην ανάγκη να ξεστομίσει εκείνο, το πολύ γνωστό, «φασούλι το φασούλι γεμίζει το σακκούλι», και αυτό όχι με τη στενή του σημασία αλλά με μία πλατύτερη έννοια, που έχει ως μεγάλη της βάση την «φειδώ».

Φειδώ, όχι μόνον στο χρήμα, αλλά σε κάθε τι πολύτιμο και απαραίτητο στοιχείο για να καταπολεμήσουμε τις δυσκολίες της ζωής, για κάθε τι που θα μας δώσει την δύναμη για τη νίκη της βιοπάλης, επομένως την επιτυχία στη ζωή, που είναι ή χαρά και ή εύτυχία.

Πόσα σκαλοπάτια πρέπει ν' ανεβούμε για να φθάσουμε στην ευτυχία; Όσα και να είναι θα φθάσουμε κάνοντας φειδώ, στα πρώτα και απαραίτητα όπλα μας, στην υγεία και στο χρόνο. 'Υγεία όχι μόνον σωματική, αλλά υγεία καθολική: σώματος, πνεύματος και ψυχής. Δεν έχει καμμία αξία ένα θαυμάσιο αθλητικό και καλοδεμένο κορμί, ένα σώμα ακόμα που δεν άρρώστησε ποτέ του, αν κρύβει μία μαραζωμένη, γηρασμένη ψυχή κι ένα νοσηρό και κουρασμένο πνεύμα.

Είναι το ίδιο άνωφελο με το να έχη κανείς υγιέστατο πνεύμα και ζωντανή ψυχή, μα άρρωστημένο σώμα τέτοιον, που δεν τον βοηθάει να εκδηλώση τον εσωτερικό του πλούτο.

Για ν' άγωνισθῇ, λοιπόν, κανείς στη ζωή, για να δημιουργήσῃ, χρειάζεται να έχη πάντα υπ' όψιν του το περίφημο «νούς υγιής εν σώματι υγιεί» ια το τηρή, να κάνει όσο το δυνατόν αποταμίευσις δυνάμεων και υγείας. Θέλω να πω μ' αυτό, να μη κάνουμε σπατάλη και κακήν χρῆσιν τῶν αγαθῶν που μας έδωσε ή φύσις.

Ένα γερό κορμί είναι κρίμα να χάνη τις δυνάμεις του άσκοπα, όπως ένα γερό μυαλό και μία δυνατή ψυχή δεν πρέπει να σπαταλώνται σε πράξεις δίχως αξία, δίχως γενικότερη ωφέλεια, σε πράξεις κοινές και τετριμμένες... Μπορούμε να τα περιμένουμε όλα από τη ζωή, μά όχι σταυρώνοντες μοιρολατρικά τα χέρια. Μπορούμε τα πάντα να κατακτήσουμε... Μά κατακτώντας πρέπει και μεις να δίδουμε. Και θα ήταν έγκληματικός έγωισμός να τα κρατάμε για τον εαυτό μας και όχι για το σύνολο. 'Οφείλουμε να δίνουμε συνεχώς, από τον ψυχικό και πνευματικό μας πλούτο, για να είναι κοινή ή ωφέλεια.

Και όχι μόνον ή σκέψις πώς δίνον-

τας μπορούμε να αποκτήσουμε αλλά και ή βεβαιότης ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη ικανοποίησις και αγαλλίασις από αυτήν που νιώθει εκείνος που προσφέρει... Και αυτό ακόμα πρέπει να μάς αναγκάσῃ να δίνουμε, να δίνουμε συνεχώς...

Αλλά για να επιτευχθούν όλα αυτά πρέπει να κάνουμε φειδώ τῶν δυνάμεων μας.

Η φειδώ είναι απαραίτητη για κάθε τι αγαθό που έχει αξία στη ζωή μας,

και ακόμα περισσότερο προκειμένου για αγαθά άνεκτίμητα, όπως είναι της υγείας και του χρόνου.

Είναι αφάνταστη ή αξία και ο ρόλος που παίζει στη ζωή μας ο χρόνος.

Είναι τόσο ταχύς στο διάβα του ο πολύτιμος αυτός συνοδοιπόρος μας, που πρέπει να έχουμε πάντοτε συγκεντρωμένο τον εαυτό μας, για να προσέχουμε μήπως περάσῃ χωρίς να προβθάζουμε να κάμουμε κάτι. Μήπως ο χρόνος αυτός πάῃ χαμένος!

Και θα είναι τραγική ή στιγμή, όταν, αντί τρελανάς τα χρόνια του πέρασαι τότε μόνον αντιληφθῶμε ότι δεν γάλασε τίποτα, νομίζοντας πως πάντα έχουμε καιρό...

Κάθε τι που έχουμε σήμερα, δεν είμαστε βέβαιοι αν θα το έχουμε αύριο, κάθε τι που μπορούμε να κάνουμε τώρα, γιατί να το αφήνουμε για αύριο, αφού το αύριο δεν ξέρουμε τι μάς επιφυλάσσει; Ο χρόνος που φεύγει σήμερα, δεν θα είναι ίδιος με τον αύριονό. 'Ας τὸν ἐκμεταλλευθῶμε, όχι άσκοπα και επιπόλαια, αλλά με τη σκέψι πάντα μήπως αύριον είναι πολύ άργά.

Γι' αυτό και οι σοφοί διεκήρυξαν... «Ο χρόνος είναι χρήμα». «Χρόνου φειδου».

Σήμερα με τον έορτασμό της «αποταμίευσως» μάς δίνεται ακόμα μία φορά ή εύκαιρία να σκεφθῶμε την μεγάλη αξία της φειδῶς στη ζωή μας. Αποταμιεύοντας τις οικονομίες μας, δεν εξυπηρετούμε μόνον τον εαυτό μας σε μία δύσκολη στιγμή της ζωής μας, δεν εξασφαλίζουμε μόνον ένα θετικό και άνετο αύριον, αλλά είμαστε εις το κοινωνικόν σύνολον μία μονάς υπολογίσιμος, συμβάλλουσα εις την πρόδοον της οικονομικής ζωής του Έθνους.

Η αποταμίευσις, ή φειδώ, εφαρμοζομένη σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής μας, φέρει τεράστια αποτελέσματα και ωφέλειες, όχι μόνον ατομικές, αλλά γενικωτέρας φύσεως και σε πλατύτερο τομέα.

Χριστίνα Τζαθά

Ο Ούρανός κατά τὸν Νοέμβριον

Κατά τὸν μήνα Νοέμβριον οί φίλοι τοῦ ἐνάστρου οὐρανοῦ δύνανται νὰ παρακολουθήσουν τὰ ἀκόλουθα φαινόμενα:

Ότις τοῦ οὐρανοῦ

Περὶ τὴν 7ην νυκτερινὴν ὥραν ὁ ἐνάστρως οὐρανὸς ἐμφανίζεται μὲ ὀλην τοῦ τὴν μεγάλου ἀρκτὸς. Γεν ἀρκτὸς ἔχει ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τοῦ ὀριζήσαντος εὐρίσκονται οἱ ἀστερισμοὶ τοῦ Πηγᾶσου, ποὺ διακρίνεται ἀπὸ τὸ τετράπλευρον ποὺ σχηματίζεται, τῆς Ἀνδρομέδας καὶ ἡ συνεχὴς, πρὸς τὸ ΒΑ. μέρος ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Περσέως. Ἀπὸ τὸν ἰσημερινὸν ἐκτείνεται ὁ ἀστερισμὸς τῆς Κασσιόπης καὶ κάτωθεν αὐτοῦ ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Ἡνίοχου μὲ τὸν λαμπρὸν ἐρυθρὸν ἀστὲρα πρώτου μεγέθους, τὴν Ἀλφα, εἶναι εὐκόλως παρατηρήσιμος.

Ἡ Μεγάλῃ Ἀρκτος εἶναι πρὸς τὴν δύσιν τῆς ἡμέρας εἶναι ἐκτεταμένη ἐπὶ τοῦ ὀριζήσαντος, ἡ δὲ Ἀλφα μὲ τὸν λαμπρὸν ἐρυθρὸν ἀστὲρα πρὸς τὸ ΒΔ. μέρος τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ τοῦ Γαλαξίου

διακρίνεται τεκνολως, περὶ τὴν 11ην, ὁ ἀστερισμὸς τοῦ Κασσέως καὶ πρὸς τὸ ΝΔ. μέρος τοῦ Γαλαξίου λάμπει ὁ Ἀέτωρ μὲ τὸν λαμπρὸν Ἀλτάιρ. Ὁ μεγάλου πρῶτος Ὄριων ἀντιτίλλει περὶ τὴν 10ην νυκτερινὴν ὥραν καὶ ὀλίγον πρὸ αὐτοῦ ὁ Ταῦρος μὲ τὸν λαμπρᾶν.

Πλανήται

Μὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ λυκόφωτος πρὸς ἀνατολὰς λαμπρὸν ὡς ὁ Ζεὺς, ὁ ὁποῖος κυριαρχεῖ ὁ λακλῆρου τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ Ἄρης ἐξακολουθεῖ νὰ χάνη φῶς καὶ ἀνεύρσκεται εἰς τὸ ΝΔ. μέρος τοῦ οὐρανοῦ, δὲ περὶ τὴν 11ην νυκτερινήν.

Πρὸς ἀνατολὰς, περὶ τὴν 6ην ἑσπρινὴν ἀντιτίλλει καὶ ὁ Κρόνος, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ πηλοκότιον παρουσιάζει ἐκτακτὸν ὠραιότητα μὲ τὸ σφαιροειδὲς ποὺ τὸν περιβάλλει. Ὁ Ἑρμῆς, ἀσπερινὸς ἀστὴρ, εἶναι ἀόρατος.

Λόγω τῆς μικρᾶς τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἥλιου ἀπόχης Ἀντιθῆτις ἡ Ἀφροδίτη μᾶς παρουσιάζεται ἤδη ὡς ἑσπρινὸς (Ἑσπερίος) ἀστὴρ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ Ἥλιου, πρὸς ἀνατολὰς. Ὁ Οὐρανὸς τὴν 13ην τοῦ μηνὸς εὐρίσκειται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Ἥλιον καὶ ὅταν ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι διαυγής, ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ τοῦ διὰ μὲ τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν. Ὁ Ποσειδῶν δὲ περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἀλλ' εἶναι ἀρατος μόνον μὲ τὴν βοηθητικὴν ἀστρονομικὴν ὀργανῶν.

Θάσις τῆς Σελήνης

Τελ. Τέταρτον Νοεμβ. 4, 13.12' Νέα Σελήνη = 11, 7.54' Πρῶτ. Τέτ. = 18, 23.21' Πανσέληνος = 25, 21.54'

Ὁ Ἥλιος τὴν 23ην τοῦ μηνὸς καὶ περὶ ὅραν 5ην, ἐκ τοῦ ζωδίου τοῦ Σκορπιῶος μεταβαίνει εἰς τὸ ζωδιὸν τοῦ Τοξότου.

Ο ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Σκύλοι μέ... ραδιόφωνο!

Η άστυνομία της Αυστραλίας έχει εφοδιάσει καθένα απ'τους άστυνομικούς της σκύλους μ' ένα μικρό μηχανήμα ραδιοφώνου! Αυτή η συσκευή, δεμένη με λουρί στη ράχη του σκύλου, περιλαμβάνει ένα δέκτη, ένα μεγάφωνο και μία μικρή κεραία! Το βάρος είναι ελάχιστο και δεν εμποδίζει το ζώο στις κινήσεις του.

Έχει παρατηρηθεί σχετικώς ότι ο σκύλος συνηθίζει γρήγορα να καθοδηγείται από τις εντολές που παίρνει απ' το ραδιόφωνο. Στην άργη τραμάζει λίγο, όταν ακούει να πάλλεται η φωνή στο μεγάφωνο. Αλλά αυτό δεν βαστάει πολύ. Και σε λίγο το ζώο είναι σε θέση να ξεχωρίζει τη φωνή του κυρίου του που άνω.

Μ' αυτόν τον τρόπο η άστυνομία έχει την εύχρηστη να έπικειρή έρευνες σε έκτακτη ανάγκη και να διακαλύπτει τον άστυνομικό σκύλο απ' την άποστολή που του άνέθεσε όταν βέλη.

Δεν είναι κι αυτό δείγμα της έξαιρετικής αντίληψης και της ευφυίας του σκύλου;

Λαστιχένια τζάμια!

Τα παιδιά δεν παίζουν πάντα με την τάξη που θα ήθελαν οι γονείς τους. Και πρέπει να διαλογιστώμε ότι επάνω στη ζέση του παιχνιδιού είναι φυσικό να γίνουν μερικές άταξιες με θλιβερά παρεπόμενα. Η υπόλλα ή το τόπι θά πάη να πέση επάνω σ' ένα τζάμι, το τζάμι θά σπάση και η νοικοκυρά θά βγίη στην πόρτα για να κυνηγήση τα παιδιά που έκαμαν τη ζημιά...

Τα παιδιά όμως του μέλλοντος θά γλυτώσουν από αυτούς τους υπελάδες. Έτσι τοδύλαχιστον ισχυρίζονται οι Άμερικανοί έπιστήμονες που άνεκάψαν τα ελαστικά τζάμια.

Τα τζάμια αυτά, έτιαγμένα από ειδική ελαστική ουσία και επεξεργασμένα ώστε να γίνουν διαφανή, δεν σπάζουν. Όταν η πίεση ή η υπάλλα το κτυπήση, το τζάμι θά κάνει μία κοιλότητα, η όποια χάρις στην ελαστικότητα της δια-

φανούς ύλης θά επανέλθη άμέσως στην πρώτη της κατάσταση! Και όπως δεν σπάει το λαστιχένιο τόπι, όταν το κάνουμε να άναπηδά, άλλο τόσο δεν σπάει και το διαφανές ελαστικό που άντικαθιστά το τζάμι.

Έννοείται ότι το νέο τζάμι γαιρετίσθηκε με έιθουσιασμού απ' όλο τον κόσμο και μάλιστα απ' τους ιδιοκτήτες των σπιτιών. Γιατί αν τα παιδιά σπάζουν τα τζάμια, οι ιδιοκτήτες είναι εκείνοι που πληρώνουν τα σπασμένα!

Τά είδη του ζωικού βασιλείου

Όλα τα ως σήμερα γνωστά είδη του ζωικού βασιλείου άνέρχονται σε 400 χιλιάδες. Απ' αυτά τα έντομα θάβουν τις 280 χιλιάδες, τα πτηνά τις 13.000, τα έρπετα τα 1.300 και τα άραχνοειδή τα 20.000 είδη.

Τά ποδήλατα στη Σουηδία

Τά ποδήλατα, που εδώ στην Ελλάδα δεν χρησιμοποιούνται και τόσο πολύ, στη Σουηδία είναι είδος πρώτης άνάγκης. Κάθε Σουηδός έχει δύο, πολλές φο-

ρές και τρία ποδήλατα, που τα χρησιμοποιεί έιαλλάξ για να πηγαίη στην εργασία του, έκδρομές και περίπατο. Κάθε Κυριακή όλοι οι δρόμοι γεμίζουν από άνδρες, γυναίκες και παιδιά, άκούη και γέρους, που πηγαίνουν στις έξοχες με ποδήλατο.

Οι ούρανεξόστει

Ακούμε πολλά για τους περιφήμους ούρανεξόστει της Νέας Υόρκης, οι κο-

ρυφές των όποιων γάνονται πολλές φορές — αυτό είναι γεγονός — μέσα στα σύννεφα. Πρέπει όμως να άμολογηθή ότι το ύψος των ούρανεξόστει δεν δικαιολογεί την έπαφή τους αυτή με τα σύννεφα και ότι μάλλον τα σύννεφα κατέρχονται σε γαυηλό ύψος και κάμνουν τον περίπατό τους στις αίχμηρές κορυφές των οικοδομικών αυτών μεγαθηρίων. Πάντως όμως η έλξη της αυτή δεν έχει ούσιώδη σημασία, γιατί οι ούρανεξόστει δεν παύουν να

άποτελούν καταπληκτικές έπιτυχίας της τεχνικής του ανθρώπου, ο όποιος τούτη φορά κατασκεύασεν οικοδομήματα σε τέτοιο ύψος.

Η Νέα Υόρκη είναι η κατ' έξοχην πόλις των ούρανεξόστει. Ο ύψηλότερος ούρανεξόστει είναι ο «Εμπάιρ Στέιτ», του όποιου τα 102 πατώματα έχουν συνολικώς ύψος 380 μέτρων. Ο ούρανεξόστει αυτός είναι κατά 80 μέτρα ύψηλότερος του περιφήμου Πύργου του Άιφελ (Παρίσι), του όποιου η κορυφή θάβει τα 300 μέτρα.

Ακολουθεί ο «Κράιςλερ Μπύλιτιγκ» με 77 πατώματα και ύψος 318 μέτρων και έπειτα ο «Ουέλ Τάουερ» με 66 πατώματα και 259 μέτρα, ή «Μπένκ Μανχάτεν» με 65 πατώματα και 255 μέτρα. Υπάρχουν άκόμη πολλοί άλλοι ούρανεξόστει με ύψος κάτω των 200 μέτρων και άπειροι που υπερβαίνουν τα 40 μέτρα. Αυτοί βέβαια είναι άνάξιοι λόγου... για τους Νεοϋορκέζους μάλιστα... Όχι όμως και για τους Άθηναίους, των όποιων κανένα κτίριον δεν υπερβαίνει το ύψος των 30 μέτρων!

* ΠΛΟΥΤΗ ΑΠΟ ΑΥΓΑ *

Μία από τις μεγαλύτερες ηγίες πλούτου για τους άνθρώπους της έπείσης είναι και τα αυγά. Στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες της Ευρώπης και της Ασίας τα αυγά είναι το βασικό στοιχείο της διατροφής. Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Εάν ο πελάτης μένη έξω έλεύθερος να βόσκει με τις κοιλίες του, θα έβρει και τα άλλα είδη των κοιλιών. Αν μένη μέσα στην κοιλία, θα έβρει και τα άλλα είδη των κοιλιών.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

ωπού κρέατος, τον δέ χειμώνα μίγμα από σιμα βωδιό βρασμένο, βρώμη και άραβόσιτο με 15 τοίς εκατόν σίκαλη, 10 τοίς εκατόν μέλι και 5 τοίς εκατόν αλάτι.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

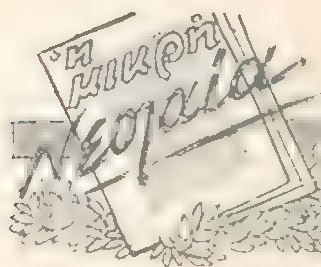
Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Τα αυγά είναι πλούσια σε πρωτεΐνες και λιπίδια, και είναι εύκολα εύπεπτα. Τα αυγά είναι επίσης πλούσια σε βιταμίνες και μέταλλα, και είναι ένα από τα καλύτερα τρόφιμα για την υγεία.

Ο Κηφισός

ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

«Ο Ἀρχηγός προχθές ἐκάλεσε τοὺς γονεῖς μας σὲ μιὰ μεγάλη αἴθουσα καὶ τοὺς μίλησε πολλή ὥρα. Τὸ λόγο του ὅλο τὸν δημοσιεύει τὸ περιοδικὸ σὲ ἄλλες σελίδες. Μὰ ἐπειδὴ ἴσως νὰ μὴν μποροῦν ὅλοι οἱ Σκαπανεῖς νὰ τὸν ἐννοήσουν, γιατί εἶναι ἀκόμη μικροὶ καὶ στὴν ἡλικία καὶ στὰ μαθήματα, θὰ σᾶς πῶ ὅσα μπόρεσα καὶ ἐγὼ νὰ ἐννοήσω.

Εἶπε λοιπὸν στοὺς γονεῖς μας πῶς πρῶτα-πρῶτα βέβαια ἀνήκομε στὴν οἰκογένεια μας — στοὺς γονεῖς μας ποὺ μᾶς ἐγέννησαν, ποὺ μᾶς ἀνατρέφουν καὶ ἔχουν ὅλη τὴ φροντίδα μας, γιὰ νὰ μᾶς κάμουν καλὰ καὶ χρήσιμα παιδιὰ.

Ὑστερα ὅμως ἀνήκομε καὶ στὴν Ἑθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας, ποὺ εἶναι κι' αὐτὴ ἓνα δευτερο σπίτι μας καὶ γι' αὐτὸ οἱ γονεῖς μας πρέπει νὰ μᾶς βοηθοῦν ὥστε νὰ κάνομε καὶ ἐκεῖνα ποὺ μᾶς λέν οἱ βαθμοφόροι μας. Πρέπει δηλαδὴ νὰ εἴμαστε: καλὰ καὶ ὑπάκουα παιδιὰ στὸ σπίτι καὶ πειθαρχικοὶ καὶ πρόθυμοι Σκαπανεῖς στὸν Τομέα μας.

Ὁ Μεγάλος Σκαπανέας

Τὸ παραμυθάκι μας

Ο ΣΟΦΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

Μιά φορὰ ζοῦσε σὲ μιὰ μακρινή πολιτεία ἓνας σπουδαῖος γέρος σοφὸς ποὺ ὅλοι τὸν θαυμάζανε γιὰ τὴ μεγάλη σοφία του καὶ τὶς πολλὲς του γνώσεις.

«Δὲν ὑπάρχει σ' ὅλο τὸν κόσμο πιο σοφὸς καὶ πιο πολύγερος ἄνθρωπος!» λέγανε ὅλοι.

καὶ τὸ πίστευε κι' ὁ ἴδιος αὐτό.

Μιά μέρα χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ σοφοῦ αὐτουνοῦ ἓνα μικρὸ κοριτσάκι καὶ γύρεψε δυὸ ἀναμμένα κάρβουνα γιὰ ν' ἀνάψῃ κι' ἡ μαμά του φωτιά....

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸ δὲν ὑπῆρχαν ἀκόμη τὰ σπέρτα καὶ ὁ ἓνας δάνειζε στὸν ἄλλο φωτιά γιὰ προσάναμμα.

Ὁ σοφὸς κύτταξε καλὰ - καλὰ

Μιά Σκαπάνισσα σὺς χαιρετᾷ.

τὸ κοριτσάκι ποὺ δὲν κρατοῦσε κανένα μέρος γιὰ νὰ βάλῃ τὰ κάρβουνα καὶ χαμογέλασε:

— Μὰ καλὸ μου κοριτσάκι, εἶπε, τὰ κάρβουνα εἰν' ἀναμμένα, πῶς θὰ τὰ πάρῃς ποὺ δὲν κρατᾷς τίποτα γιὰ νὰ τὰ βάλῃς; Ἀλλὰ ἡ μικρὴ τὸν κύτταξε μὲ τ' ἀθῶα τῆς ματάκια καὶ τοῦ εἶπε:

— Ξέρω τὸν τρόπο καλέ μου κύριε γιὰ νὰ μὴν κάψω τὰ χέ-

Κόττα - ὠαθήματα

[Συνέχεια]

Ἀφήσαμε τὸ Γιαννάκη μέσα στὴ φυλακὴ σὲ κατάστασι ποὺ μπορούσε νὰ σκοτώσῃ ἄνθρωπο ἀπ' τὸ κακὸ του...

Τὰ παιδιὰ ἀπ' ἔξω τὸν κοροϊδεύαν, τοῦ πετοῦσαν πετρίτσες καὶ τὸν γιουχαίζαν.

Ὅπου σὲ μιὰ στιγμή ὁ Γιαννάκης, βγάζει τὴν σφεντόνα ποὺ μ' αὐτὴν ἦταν πάντα ... ὠπλισμένος, μαζεύει πετραδάκια καὶ σκαρφαλώνει στὸν φεγγίτη τῆς πόρτας.

Ἀπὸ ἐκεῖ πιά μπορούσε νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς ἐχθροὺς του..

Ἐνῶ ἓναν τοὺς σημάδευε καὶ τοὺς πετοῦσε τὰ πετραδάκια. Δὲν εἶχε ταίρι στὸ σημάδι.

Ἐνῶ πιτσιφίκο τὸν χτύπησε στ'

αὐτὴ καὶ τὸν ἔκανε νὰ... ὑποχωρήσῃ. Ἄλλον ἓναν τὸν χτύπησε στὸ πόδι καὶ μὲ λίγα λόγια ὅλους τοὺς περιποιήθηκε μὲ τὸ ὄπλο του γιὰ καλὰ.

Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν εἶχε μόνον ὁ Γιαννάκης... ὠραῖες ἰδέες ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα παιδιὰ — οἱ ἐχθροὶ του!

Ἐνῶ ἀπ' αὐτὰ τὰ παιδιὰ τὴν ὥρα τῆς ... μάχης κατάφερε νὰ βρῇ ἓνα κουδᾶ νερό καὶ τὴν ὥρα ποὺ ὁ Γιαννάκης σημάδευε μὲ τὴν σφεντόνα του κάποιον ἄλλον, τὸν πλησίασε σιγὰ καὶ τοῦ πέταξε κατὰμουτρα τὸ νερό!

Ὁ Γιαννάκης τότε μούσκεμα ὡς τὸ κόκκαλο ἀναγκάσθηκε νὰ γκρεμισθῇ ἀπ' τὴν ... πολεμιστρά του.

Εἶναι σίγουρο πῶς πρώτη φορὰ στὴ ζωὴ του ὁ Γιαννάκης... πλύθηκε χωρὶς νὰ θέλῃ ἔτσι καλὰ καὶ δὲν τοῦ ἄρεσε!

Μποροῦς νὰ σκοτώτῃ ἄνθρωπο...

των ΟΚΑΘΑΝΕΩΝ

Και άλλη μιά...

Η ΛΥΓΗ

Σκορπίζει η αύγούλα
ζωή στη λαγκαδιά
και λάμπει η δροσούλα
στα πράσινα κλαδιά.

Ροδοφωτίζ' η δύσι,
λάμπ' η ανατολή
και φόρεσ' όλ' η φύσι
χαρούμενη στολή.

Νεράκι παγωμένο
τρέχει στη ρεματιά,
πουλί χαριτωμένο
τὸ λέει στήν λιτιά.

ἔξυπνε... κεντὰ

Ἡ γιαγιά τοῦ Πέτρου στὴ γιορτὴ
τοῦ:

— Καὶ τοῦ χρόνου παιδί μου, καὶ
καλὴ γινῶσι.

Κι' ὁ Πέτρος:

— Εὐχαριστῶ, γιαγιά, ἐπίσης....

— Γιατί τοτὸ ὁ γάιδαρος ἔχει τόσο
μεγάλια αὐτιά;

— Γιατί σὰν ἦταν μικρὸς δὲν θά-
κουγε τὸν πατέρα του καὶ τοῦ τὰ τρα-
βοῦσε....

Ἡ μητέρα:

— Τάσο, αὐτὴ ἡ τούρτα ἔχει πάρα
πολὺ γλυκὸ καὶ θά σέ βλάψῃ.

Ὁ Τάσος:

— Τότε μητέρα νὰ φάω μοιάχα τὸ
γλυκὸ της;

ρια μου....

Καὶ μπροστὰ στὸν κατάπλη-
κτο σοφὸ τὸ μικρὸ κοριτσάκι
προχώρησε πρὸς τὸ τζάκι, ἔβα-
λε λίγη στάκτη στὸ χέρι του καὶ
ἀπόθεσε πάνω τὰ ἀναμμένα κάρ-
βουνα.

Ἐπειτα εὐχαρίστησε κι' ἔφυ-
γε....

Ὁ σοφὸς εἶχε σταθῇ ἀμίλη-
τος.... Αὐτὸς μὲ ὅλη τὴ σοφία του
δὲν εἶχε σκεφθῇ νὰ βάλῃ στά-

χτη γιὰ νὰ μὴν τὸν κάψουν τὰ
κάρβουνα!

Καὶ τότε κατάλαβε ὅτι κανέ-
νας ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ὑπερη-
φανεύεται γιὰ τίς γνώσεις πού
ἔχει, γιατί κανένας ποτὲ δὲν
μπορεῖ νὰ τὰ ξέρῃ ὅλα.

Χτύπησε τότε τὸ μέτωπό του
καὶ εἶπε:

— Γηράσκω ἀεὶ διδασκόμενος!
Ποῦ θά πῇ: Ὅσο γερνῶ ὅλο
καὶ κάτι κάθε μέρα μαθαίνω!

Τί νὰ κάνῃ τώρα; Ἦταν σὰν βρε-
γμένη κόττα, νηστικός, διψασμένος
κι' ἄρχισε κι' ὅλας νὰ σκοτεινιάζῃ...

Οἱ ἀνησυχίες του μεγάλωναν!
Ἀρχισε νὰ σκέπτεται ὅτι ὁ θυμὸς
μας καμμιά φορὰ βλάπτει ἐμᾶς τοὺς
ἴδιους.

Μοναχὸς του εἶχε πετάξει τὸ ψωμί
του, καὶ μοναχὸς του εἶχε σπάσει τὸ
κανάτι του μὲ τὸ νερὸ καὶ εἶχε σκί-
σει τὸ στρώμά του...

Ἦταν ὅμως ἀργά πιά νὰ τὰ σκε-
φθῇ ὅλα αὐτά...

Τὸ σκοτάδι ἀπλώθηκε στὴ φυλακὴ
του, οἱ πρῶτοι φόβοι τὸν ἔξωσαν!
Τὰ ποντίκια ἄρχισαν τὸν νυκτερινὸ
τους περίπατο καὶ σκορποῦσαν μὲ τὸ
πέρασμά τους ἀνατριχίλες στὸν κα-
υμένο τὸν Γιαννάκη.

Ἐβλεπε στὸ σκοτάδι θηρία πού
πήγαιναν νὰ τὸν φάνε, φεῖδια νὰ τυ-
λιχθοῦν στὸ λαιμό του, χέρια σκε-
λετωμένα νὰ τὸν πλησιάζουν! Τὸν
εἶχε πιάσει ἀγωνία...

Καὶ σὲ μιά στιγμή τοῦ παρουσιά-
ζεται στὸν φεγγίτη τοῦ ταβανιοῦ
ἓνα μυστηριώδες κεφάλι χωρὶς
σῶμα!

— Χριστέ μου! Ἐκανε ὁ Γιαννάκης,
πού σταμάτησε ἡ ἀναπνοή του ἀπὸ
τὸν φόβο του κι' ἔτρεμε ὁλόκληρος
σὰν φύλλο!

Τὸ πρόσωπο πού τοῦ παρουσιά-
στηκε ἦταν κατακόκκινο, λαμπερό,
μὲ ἓνα μεγάλο στόμα καὶ γουρλω-
μένα μάτια.

Ὁ Γιαννάκης θυμήθηκε τοὺς δρᾶ-
κοντες τῶν παραμυθιῶν...

Δράκος θά ἦταν
κι' αὐτός ... ἀλλοί-
μόν του!

Κι' ἐκείνοι τα μά-
τια του πεθαμένους
ἀπὸ τὴν τρομὰρα
του, ἐνῶ τὸ ... φεγ-
γάρι ἀποσύρθηκε
ἀπ' τὸν φεγγίτη χα-
μογελώντας εἰρωνικά... γιατί αὐτὸ
ἦταν τὸ μυστηριώδες πρόσωπο πού
παρουσιάστηκε στὸν φεγγίτη μὲ
κατακόκκινο πρόσωπο σὰν... δρᾶ-
κος!

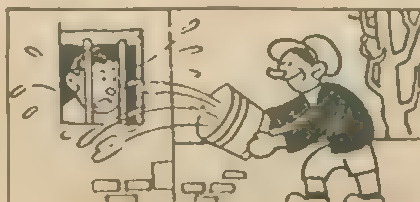
Ἔτσι, σὰν ἀνοίξε τὰ μάτια του ὁ
Γιαννάκης, δὲν εἶδε πιά τὸν... δράκο
καὶ ἀφοῦ ἡύχασε λίγο ἄφησε νὰ
τὸν πάρῃ σιγὰ σιγὰ ὁ ὕπνος πού
τόσο καλὸ θά τοῦ ἔκανε.

Καὶ ὁ Γιαννάκης πέρασε τὴ νύχτα
νηστικός, τουρτουρίζοντας καὶ κα-
τατρομαγμένος τὴν πρώτη του νύ-
χτα στὴ φυλακὴ...

(Ἡ συνέχεια στὸ προσεχές)

Ἕνα μυστηριώδες
κεφάλι...

Ἕνα πέταξε κατακοκκίνο τὸ πρό-

-ΤΙΔΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ-

ΤΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΤΩΝ ΦΑΓΗΤΩΝ

Ποικίλη άκροστιχis

Τό πρώτον γράμμα της πρώτης των κάτωθι ζητούμενων λέξεων, τό δεύτερον της δευτέρας, τό τρίτον της τρίτης και ούτω καθεξής αποτελούν πρωτεύουσαν εύρωπαϊκού κράτους.

1) Πόλις της Μακεδονίας, 2) Ποταμός της Αφρικής, 3) Αρχαίος βασιλεύς των Περσών, 4) Παράλιος πόλις της Γερμανίας, 5) Πόλις της Ελλάδος, 6) Εύρωπαϊκόν κράτος, 7) Ποταμός της Μακεδονίας, 8) Επώνυμον Αυτοκρατόρων του Βυζαντίου, 9) Αρχαίος βασιλεύς.

Μ. Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΩΡΓΙΟΥ

Βέλος

ΟΙ σταυροί
της πρώτης
στήλης καθέ-
τως : Θεός
+ των δαδων.

Της δευτέρας: Τροφή που δεν λείπει από τό τραπέζι. Οριζοντίως, πρώτη σειρά: Όρος της Βαλκανικής, δευτέρα σειρά: Εύρωπαϊκή πρωτεύουσα, τρίτη σειρά: Οικιακόν ζώον, τετάρτη σειρά: Σημείον του οριζόντος, πέμπτη σειρά: Αρχαίος νομοθέτης.

Α. ΧΑΛΑΣ

Αίνιγμα

Σε μία πρόθεσι ένώνω της Ελλάδος μία πόλι στη στιγμή σου φαερώνω τέρας που τό ξέρουν όλοι.

Γ. Α. ΚΑΠΑΚΟΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

ΜΑΣ
Τά σταυρόλεξα που μάς στέλ-
λουν οι αναγνώστες μας πρέπει
νά είναι κατά προτίμησιν διαστά-
σεων 7x7, 8x8, 9x9 και
10x10. Είς περιπτώσεις έκαιρε-
τικών έντυχών συνθέσεων, θα δη-

ρων άλλων σχημάτων, εικονογρα-
φημένα κλπ. Αι λέξεις του σταυ-
ρολέξου πρέπει νά είναι γνωστές,
νά διασταυρώνονται δε έπαρκώς.
Μαύρα τετραγωνίδια λίγα και
σκορπισμένα κατά τό δυνατόν. Αι
λύσεις δά γράφονται μέ μολύδι έ-
πάνω στό σχήμα του σταυρολέ-
ξου.

Προσωρινώς δέν δεχόμεθα ά-
κροστιχίδας, τετράγ-
ωνα και τρίγωνα. Οι άνα-
γνώστες μας μπορούν νά μάς
στέλλουν άλλων ειδών πνευματι-
κάς άσκήσεις. Αι λύσεις θα γρά-
φονται δεξιά ή κάτω από την ά-
σκηση.

Και μία γενική διάταξις: Τά
χειρόγραφα πρέπει νά είναι κα-
θαρογραμμένα από τη μία όψη του
χαρτίου, μέ μελάνη κοινή (ποτέ
κόκκινη) ή μολύδι.

Τέσσαρες φίλοι είχαν κάμει μία μακρινή έκδρομή. Κουρασμένοι οι έκδρομοί στρώθηκαν νά φάνε στη χλόη ένός μαντρωμένου λειβαδίου. Αλλά δέν ήσαν μόνοι: τούς συντρόφευαν ένας σκύλος και ένας γαίδαρος, που παρακολουθούσαν τό φαγοπότι των φίλων μέ κάποια ζήλεια... Τά παιδιά λυπήθηκαν τά ζώα. Καί έδωσαν μερικά κόκ-
καλα στό σκύλο και λίγο φρέσκο χόρτο στόν γαίδαρο.

Έπειτα ένας από τούς έκδρομείς πρότεινε νά παίξουν κάποιο παιγνίδι. Στο πρόχειρο τραπέζι τους είχαν δέκα ειδών φαγητά (ψητό, έληές, τυρί, ψωμί κλπ.). Πήραν 30 χαρτάκια και έγραψαν έπάνω σ' αυτά τά 10 φαγητά. Κάθε φαγητόν έγράφη τρεις φορές (3 x 10 = 30). Έγρα-
ψαν επίσης σ' ένα χαρτάκι τό γράμμα Α γιά τό φαγητό του γαιδάρου και σ' ένα άλλο τό Β γιά τόν σκύλο. Τά 32 χαρτάκια τά άνακάτεψαν σ' ένα καπέλλο. Έπειτα ένας από τούς έκδρομείς τράβηξε ένα-ένα, δέκα χαρτά-
κια, μέ σκοπό νά βρή τά δέκα φαγητά. Μέ τη σειρά τους έκαμαν την ίδια προσπάθεια και οι άλλοι.

Τό παιγνίδι μπορεί νά παιχθί κι από ούς.

Τά δέκα χαρτάκια βαθμολογούνται ως έξης: Κάθε φα-
γητό που βγαίνει μία φορά, παίρνει 10 βαθμούς. Όποιος
βγάλη 2 ή 3 φορές τό ίδιο φαγητό χάνει 20 βαθμούς.
Και εκείνος που θά τραβήξη τό Α ή τό Β άποκλείεται.

ΤΡΕΙΣ ΣΤΡΟΦΕΣ

Δύο ταχυδρομικοί διανομείς
είχαν βρει ένα ούτοχρημα. Έ-
σχεδιάσαν ένία ελχόχικα σπιτά-
κια, μέ την τοποθέτησι που βλέ-
πετε στην εικόνα. Υπενθίδετο ότι
σέ μία μέρα έπαιξε νά διανη-

θί άλληλογραφία μέ ποδήλατο
και στό ένία σπιτάκι.

Ό ένας διανομής ισχυρίζετο
ότι, ξεκινώντας από τό πρώτο
σπιτ. (το έντος κελύ), θα
μπορού να μορφή τά γραμ-
μάτα κάνοντας στη διαδρομή
του τρεις μόνο στρόφες.
Ό άλλος έλεγε ότι αυτό ήταν
άδύνατο και τελικώς έλασε.

Ποιά ήταν ή διαδρομή;

ΣΛΩΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ό θεός: — Κι' ως που έ-
χετε ούσους στην Γραμματική;
Ό άνεψιός: — Ός την σε-
λίδα 38, θεά μου!

Άπορίες

Γιατί λέμε Πηνειός και
όχι Πηνανειός;
Γιατί κανάτι κι' όχι κανά-
λογο;
Γιατί πινέλο και όχι τρω-
γέλο;

Ναι ή όχι;

Ό φιλόσοφος Άριστοτέ-
λης γεγεννήθη είς τά Στά-
γिरα;

Ό Άτελλής, θεωρού-
μενος ως ό μεγιστος ζω-
γράφος της, αρχαιότητας,
έζησε τόν Δ' π. Χ. αιώνα;

Ζωγραφική

Χρωματίσατε τά μέρη της
εικόνας ως έξης: 1 μαύρο,
2 καφέ, 3 κίτρινο, 4 κόκκι-
νο, 5 μπλέ, 6 βιολετί.

Πήχη ένθυμία

ΔΕΝ ΤΑ ΠΗΡΕΙ

ΤΗΝ ΘΩΤΙΣΕ...

Ό μαμά στόν μικρό που έ-

— Αι Γάργα! Μου πήρες τ'
αυτιά μου.

Κι' ό μικρός κατάπληκτος:

— Έγώ; Και τί νά τά κάνω;

ΤΟ ΠΑΛΗΟΠΑΙΔΙΟ!

Ό παλιός, ένός γ' έτος, στο
παιδί μου, έλεγε:

— Έγώ; Και τί νά τά κάνω;

Χτύπησε στό όραιο.

— Ας τό γράψω και ή
— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Ας τό γράψω και ή

— Πώς θ' άνοιξω αυτή την
κοισίδα;

— Δέν ένθυμούμαι ακριβώς,
κυρία μου, αλλά δέν είναι δύ-
σκολο. Θά βρήτε την οδηγία
μέσα...

ΠΕΜΠΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ...

Ρωτούν τόν Τοτό:
— Σε ποιά τάξι πάει ό άδελ-
φός σου;

— Στην Πέμπτη άκόμα, γιατί
δέν προδιδάσθηκε ότιο.

Και ήν προσεχώς,

— Θα πω ήν προσεχώς,

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ Ε.Ο.Ν.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΝ

ΔΙΑΤΑΓΗ
Πρὸς

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως
καὶ
Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε. Ο. Ν.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτεύουσας

Την 20ην 'Οκτωβρίου ἐγένετο εἰς τὴν 'Υποδιοίκησιν ἡ ὀρκωμοσία τῶν 'Υποτομεαρχῶν. Εἰς τὸν Α' Τομέα μετ' ἐπι κεφαλῆς τὴν Τομεάρχην ἐγένετο ὑπαίθριον μάθημα εἰς τὴν τοποθεσίαν τοῦ 'Αστεροσκοπείου.

Τὸ Σάββατον τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια εἰς τὸν Ε' 'Υποτομέα, ἐπίσης τὴν Κυριακὴν εἰς τὸν ΣΤ', Θ' καὶ Α'. Τὰ ἐγκαίνια παρηκολούθησαν οἱ Τομεάρχαι καὶ 'Υποτομεάρχαι, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ βαθμοφόροι τῶν ἄλλων 'Υποτομέων. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως ἡ τάξις καὶ ἡ πειθαρχία τῶν Φαλαγγιτιστῶν κατὰ τὴν ἐορτὴν.

Εἰς τὸν Θ' 'Υποτομέα ὠμίλησε πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσας ὁ ἱερεὺς τῆς ἐνορίας κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἁγιασμοῦ μετ' ἔθους: «Ποῖος ὁ σκοπὸς τῆς θρησκείας, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.».

Τὴν 24ην 'Οκτωβρίου ἔγινον τὰ ἐγκαίνια εἰς τὸν Γ' 'Υποτομέα. Κατ' αὐτὸν παρευρέθη ἡ 'Υποδιοικήτης.

Εἰς τὴν 'Υποδιοίκησιν Θηλέων Βορρὰ ἐγένετο ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τῆς ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήτριας, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν.

Ἡ δύναμις τοῦ Ε' 'Υποτομέως (Ν. 'Ερυθραίας) ᾗ ἐξήθη σημαντικῶς διὰ τῆς ἐγγραφῆς νέων μελῶν ἐκ τῶν χωρίων Ρωσσοχωρίου καὶ Σταμάτας παρὰ τὸν Διόνυσον. Αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανίσσαι τῆς περιφέρειας αὐτῆς μετ' ἐνθουσιασμόν ἀκούουν τὰς διδασκαλίας τῆς 'Υποτομεάρχου τῶν.

Εἰς τὸν Η' 'Υποτομέα (Φιλοθέη) ἐνεγράφησαν μετ' ἐπι γάλην χαρὰ ἑνδεκά ὄδηγοι.

Εἰς τὸν Ι' 'Υποτομέα ('Αγ. Παρασκευή), ἡ Διοικήτης ὠμίλησε μετ' ἔθους: «Οἱ σκοποὶ τῆς Ε. Ο. Ν.» εἰς τὰ νέα μέλη. Ἐπίσης ἐγένοντο αἱ ἐξῆς ὁμιλίαι περὶ τῶν σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν.: «Περὶ πειθαρχίας», «Περὶ σημαίας», «Περὶ οἰκονομικῆς αὐταρκείας».

Εἰς τὴν 'Υποδιοίκησιν Θηλέων Νότου αἱ συγκεντρώσεις ἔγινον κανονικὰ εἰς ὅλους τοὺς 'Υποτομέας. Κατὰ τὰς τοιαύτας τοῦ ΣΤ' καὶ Ζ' ἔλαβον χώραν διαφωτιστικαὶ ὁμιλίαι.

Τὴν Κυριακὴν 22αν 'Οκτωβρίου ὁ Ι' 'Υποτομέας ἐξέδραμεν εἰς τὸ «Στρατόπεδον 'Ιωάννης Μεταξᾶς» παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν. Αἱ Φαλαγγίτισσαι ἀφοῦ ἐξετέλεσαν τὸ καθορισθὲν ἐκ τῶν προτέρων πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς, εἶχαν τὴν ἔμπνευσιν νὰ παρουσιάσουν μίαν πρωτότυπον ψυχαγωγίαν ἡ ὁποία τὰς κατενεθούσας. Αἱ Φαλαγγίτισσαι αἱ ὁποῖαι παρηκολούθησαν τὴν παράστασιν «Πέρσαι» εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον μεταμφιεσθεῖσαι καταλλήλως ἀπέδωσαν αὐτὴν ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον.

Αἱ ὁποῖαι ἔπαιζον τὴν ἐκδρομὴν ὑπερῶς ποιεῖται καλὰ, τὸσον τῶν Φαλαγγιτιστῶν καὶ Σκαπανιστῶν, ὅσον καὶ τῶν ὑπευθύνων.

Ὁ Δ' 'Υποτομέας ἐξέδραμεν εἰς Μαραθῶνα. Τὸ πρόγραμμα ἐξετελέσθη μετ' παραδειγματικῆς τάξεως. Ἐγένετο ἀνάπτυξις τοῦ λόγου τοῦ Κ. Ε. Ν. ἐκ μέρους τοῦ Τομεάρχου.

Ἐπίσης εἰς τὸν Β' 'Υποτομέα κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν Φαλαγγιτιστῶν ἔγινε περίπατος εἰς τὸ Φαληρικόν Δέλτα ὅπου ἔγινον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς 'Υποτομεάρχου — εἰς τὴν πρωτοδουλίαν τῆς ὁποίας καὶ ὠφείλετο ὁ περίπατος — διάφοροι παιδιὰ καὶ τραγοῦδια.

Εἰς τὰς 23 'Οκτωβρίου ἐγένετο ἐπιθεώρησις τοῦ Ι' 'Υποτομέως ἐκ μέρους τῆς καθηγητρίας τῶν οἰκοκυρῶν. Ὁ 'Υποτομέας εὐρέθη ἀπὸ ἀπόψεως τάξεως καὶ καθαριότητος εἰς καλὴν κατάστασιν.

Εἰς τὴν 'Υποδιοίκησιν Θηλέων Πειραιῶς ἡ ἐξόρμησις τῶν Φαλαγγιτιστῶν πρὸς ἐνστατικὴν καλλιέργειαν ἐξωτερικεῦθη μετ' ἐπιπλέον ἐθουσιασμόν. Μέσα εἰς τὸ πρόσταγμα τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἡ δυναμικὴ ἐνέργεια τῆς νεότητος ζωντανεῖται, ἐνθουσιάζεται καὶ ρίχνεται στὴ δουλείαν, στὴν καλλιέργειαν, μετ' τραγοῦδια καὶ χαρὲς γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Κυβερνήτου μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνους μας μίαν ὕψηλὴν ἀνάγκην, νὰ ζήσωμεν μετ' ἰδίαν τὰ προϊόντα. Καθημερινῶς φυτεύονται εἰς τοὺς

σχολικοὺς κήπους ἀπὸ τὰς Φαλαγγιτίσας καὶ Σκαπανίσσας πατάτες καὶ ἄλλα φυτὰ.

Εἰς τὸν Ι' 'Υποτομέα τὴν 22αν 'Οκτωβρίου ἐγένετο ὥραια ἐορτὴ παρουσία τοῦ Δημάρχου, τῆς Διοικήτριας καὶ τοῦ Ἐπιτελείου τῆς. Κατ' αὐτὴν ἐψάλη ἁγισμός, ἔγινον ἑκπαιδεύσεις τῆς σημαίας καὶ ὠμίλησεν ὁ Δήμαρχος περὶ τῆς σημαίας τῆς ἐντατικῆς καλλιέργειας κατὰ τὰς ἐκδρομὰς περιστάσεις τῆς σημερινῆς περιόδου. Ἐπικολούθησε φύτευμα πατάτας εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Γ' Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἡ 'Υποδιοίκησις ἐργάζεται μετ' δραστηριότητα καὶ ἅπαντα τὰ μέλη προσπαθοῦν διὰ παντός τρόπου νὰ συμμορφωθῶν πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ἀρχηγοῦ, τοῦ Κ. Ε. Ν. καὶ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήτριας ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐορτασμόν τῆς ἐπετείου τῆς Ἰδρύσεως τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐπὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ΙΙΙ Γραφείου προεκηρύχθη διαγωνισμὸς μετ' ἔθους «Ἡ σημαία τῆς Ἰδρύσεως τῆς Ε. Ο. Ν.».

Οἱ 'Υποτομεῖς λειτουργοῦν κανονικῶς καὶ ἀθροῖα προσέρχονται αἱ Φαλαγγίτισσαι εἰς τὰς τακτικὰς συγκεντρώσεις τῶν.

ΔΙΟΙΚ. ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ (ΘΗΛΕΩΝ)

Ἀπὸ τῆς 1ης 'Οκτωβρίου ἡ Διοίκησις Θηλέων Ἀνωτάτων Σχολῶν μεταφέρθη εἰς τὰ νέα της Γραφεῖα, Μαυρομυχαλὶ 3. Ὑποταξὶς ἐδωγίαις τῆς Διοικήτριας ἀπασα αἱ βαθμοφόροι τῇ βοηθείᾳ τῶν Φαλαγγιτιστῶν ἐπεδόθησαν εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν νέων Γραφείων.

Ζωηρὰ κινήσις παρατηρεῖται κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Δ. Α. Σ. Θ. Φαλαγγίτισσαι ἐγγράφονται καθημερινῶς, τακτοποιοῦνται δὲ αἱ προσερχόμεναι μετ' ὅλῳ μεταβάσεως ἐξ ἄλλων Περιφερειῶν.

Ἄπαντα τὰ Ἐπιτελικά Γραφεῖα τῆς Διοικήσεως ὡς καὶ αἱ Διευθύνσεις συνεπληρώθησαν καὶ λειτουργοῦν κανονικῶς.

Ἡδὴ ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος εἰς τῆς 'Υποτομῆς τῆς Δ. Α. Σ. Θ. ἔγινον αἱ συγκεντρώσεις μετ' ἐπιπλέον τῶν μαθημάτων. Το προπαρῆλθο, Σάββατον 14ην ταχυντος εἰσῆλθε χώραν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διοικήσεως ἡ πρώτη συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτιστῶν πρὸς τὰς ὁποίας ὠμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Διαφωτιστικῆς. Ἡ συγκέντρωσις ἔληξε μετ' ὅν «Ὕμνον τῆς Νεολαίας, ἐν μέσῳ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Ἐπίσης τὰ συμβούλια τῶν ἀνωτάτων γίνονται τακτικά.

Τὴν προπαρῆλθοσαν Κυριακὴν 15ην τρ. Βαθμοφόροι τῆς Δ. Α. Σ. Θ. παρευρέθησαν εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ Κυβερνήτου, τῆς ἐξῆς εἰσῆλθε χώραν εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια». Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, 100 καὶ πλέον Φαλαγγίτισσαι παρηκολούθησαν τὴν παράστασιν τῆς «Πέρσαι» εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον.

Τὴν Κυριακὴν 22αν Ἀθήνας ἐγένετο ἐκδρομὴ τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Κασσαρῆς. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς ὑπῆρξε τοῖς αἰς καὶ διασκεδαστικόν. Βαθμοφόρος τοῦ ΙΙΙ Γραφείου ὠμίλησε πρὸς τὰς Φαλαγγίτισσας σχετικῶς μετ' ἱστορίαν τοῦ Μοναστηρίου. Συνεργᾶτις δὲ, εἰδικὴ ἐπὶ τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐδίδασκε περὶ Ἀντισκηνῶν μετὰ ἐφαρμογῆς καὶ Ἀνιχνεύσεως. Τὴν ἐσπέραν αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας μετ' ἁλὺς ἐντυπώσεις, ἐν μέσῳ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ (ΑΡΡΕΝΩΝ)

— Ἡ ἐργασία τῶν στελεχῶν τῆς Δ. Α. Σ. διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν νέων Συναγωνιστῶν εἰς τὰς Φαλαγγας τῆς Ε. Ο. Ν. ἐξακολουθεῖ μετ' ἁλὺς ἀποτέλεσματα. Οἷτω, ἀθροῖα ἐσημειώθη προσέλευσις νέων μελῶν εἰς τὰς 'Υποδιοικήσεις Παιδοσχημίου, Παιτείου, Πολυτεχνείου κλπ.

Παραλλήλως εἰς τὰς διαφόρους 'Υποδιοικήσεις γίνονται τακτικαὶ συγκεντρώσεις, ὅπου ἀναπτύσσονται ἐπὶ τῶν Διοικητῶν αἱ νέα κατευθύνσεις, καὶ χαράσσονται οἱ νέοι

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν διενεργουμένου διαγωνισμοῦ, καθιερώνει τὴν στήλην αὐτὴν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν διαγωνισθόντων.

Εἰς τὴν στήλην τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς Δ.Α.Σ. θὰ ἀναγράφεται κάθε λεπτομέρεια, ἐπίσης θὰ ἀναφέρονται καὶ αἱ ἐργασίαι αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν, βεβαίως ὅχι διὰ τοῦ ἐπωνύμου τοῦ ἀποστολέως, ἀλλὰ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ ρητοῦ ὡς ὀρίζει ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ.

Υπενθυμίζομεν εἰς τοὺς Φαλαγγίτας μας, ὅτι ἡ προθεσμία ἀποστολῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν λήγει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἔ. ἔ.

Ἔργασίαι ποὺ ἐλήφθησαν:

1) Ὁ Βασιλικὸς θεσμὸς παρ' ἡμῖν. Χαρακτηριστικὸν ρητόν: «Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς».

2) Ἑλλάς τῆς 4ης Αὐγούστου. Χαρακτηριστικὸν ρητόν: «Ἡ Ἑλλάς ἡνωμένη θὰ μεγαλουργήσῃ».

3) Ἡ Νεολαία καὶ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου. Χαρακτηριστικὸν ρητόν: «Ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλὰ κάρρονες».

4) Κλασσικὴ Ἑλλάς — Βυζαντινὴ Ἑλλάς — Ἑλλάς τῆς 4ης Αὐγούστου. Χαρακτηριστικὸν ρητόν: «Εἰς οἶκόν σου ἀριστος ἀμύνεσθαι περὶ πατρὸς».

(Ἐκ τοῦ III Γραφείου Δ.Α.Σ.)

δρόμοι ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ βαδίσῃ ἡ Δ.Α.Σ. Καθωρίσθησαν οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι μὲ ζῆλον ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των.

— Εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν βαθμοφόρων τῆς Παντείου Σχολῆς ὁ κ. Διοικητὴς τῶν ἔδωκε τὰς νέας κατευθύνσεις καὶ καθώρισε λεπτομερῶς τὸ πρόγραμμα τῆς μελλούσης ἐργασίας.

ΛΑΡΙΣΑ. — Μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων περιβάλλεως, ἅτινα παρηκολούθησαν 30 Φαλαγγίταις τῆς Λαρίσης, ἤρχισεν ἡ πρακτικὴ ἐξάσκησις αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀδελφῆς Νοσοκόμου. Πρὸς τοῦτο ἅπαντες αἱ παρακολούθησαι τὰ θεωρητικὰ μαθήματα φοιτῶσι τακτικὰ εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον τῆς πόλεως, ὅπου ὑπὸ τῶν ἱατρῶν καὶ ἀδελφῶν τοῦ Νοσοκομείου γίνεται ἀρτιωτέρα ἡ ἐκπαίδευσις αὐτῶν.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἅπασα ἡ δύναμις τῆς Ε.Ο.Ν. Θηλέων Λαρίσης παρηκολούθησε τὴν προβολὴν τῆς ταινίας, ἥτις ἐλήφθη κατὰ τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου εἰς τὴν πόλιν μας.

Μὲ ἐνθουσιασμόν ἐχαιρετίσθη ἡ ἐναρξίς τῆς ἐξορμῆς πρὸς ἐντατικὴν καλλιέργειαν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Πρὸς τοῦτο ἐγένετο συγκέντρωσις ἀπάσης τῆς δυνάμεως εἰς τὴν ἐκ 300 στρεμμάτων ἑκτασίον, ἥτις προσεφέρθη ὑπὸ τοῦ Δήμου Λαρίσης εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. πρὸς καλλιέργειαν. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐορτῆς ἦτο τὸ ἑξῆς:

Παράταξις τῆς δυνάμεως, ἐπιθεώρησις ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου, ὁμίλια ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρέλασις πρὸ αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως. Τὸ πρόγραμμα ἐξετελέσθη μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας καὶ ἐνεποίησεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν τὸ πειθαρχημένον σύνολον, τὸ ὁποῖον ἐνεφάνισεν τόσοι αἱ Φαλαγγίταις ὅσον καὶ οἱ Φαλαγγίταις τῆς πόλεως Λαρίσης. Μετὰ τὴν παρέλασιν ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης, αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ καὶ ἅπασα ἡ δύναμις τῆς Ε.Ο.Ν. μετέβησαν εἰς τὸν καλλιεργηθσομενον χώρον. Τρακτέρ ὁδηγούμενον ὑπὸ Φαλαγγίτου καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνῆλθον κατὰ πρώτων ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης, ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία καὶ ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ὑπὸ τὰς οὐρανομή-

κεις ζητωκραυγὰς τῶν συναγωνιστριῶν καὶ συναγωνιστῶν ἤρξατο ὀργῶνον τὴν γῆν.

ΤΥΡΝΑΒΟΣ. — Τὴν ἐβδομάδα ἔλαβε χώραν εἰς Τύρναβον ἐορτὴ ἀπονομῆς τῶν βραβεύων τοῦ Χαροκοπέιου διαγωνισμοῦ πρὸς τοὺς βραβευθέντας χωρικοὺς. Κατ' αὐτὴν ἐγένετο παρέλασις τῶν Τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου. Τὴν ἐορτὴν παρηκολούθησε καὶ ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία μετὰ τοῦ ἐπιτελείου τῆς.

Ἡ Περιφερειακὴ Διοικητρία ὡς καὶ ἡ Ὑποδιοικητρία Λαοίσης μετέβησαν εἰς ἅπαντα τὰ ἐργοστάσια τῆς πόλεως καὶ ὁμίλησαν πρὸς τὰς ἐργατρίδας Φαλαγγίτισσας. Εἰς ἀπάσας τὰς Ὑποδιοικήσεις τοῦ κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου Ἀθανασίου, ριφθῆς εἰς τὴν θάλασσαν, ὁπόθεν ἀνέσσυρε τὴν κοραϊίδα ἀναισθητόν καὶ ἐπανεφέρει ταύτην εἰς τὴν ζωὴν, ἐφαρμόσας τὰς ἐνδεειγμένας προχείρους ἱατρικὰς περιβάσεις.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ. — Ἡ Περιφερειακὴ Διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας, δι' ἡμερησίας διαταγῆς τῆς, ἀπένευμεν ἔπαινον εἰς τὸν Σκαπανέα τοῦ 4ου Λόχου Σκαπανέων Μεσολογγίου Τσάλαν Χρ., διότι ἔσωσεν ἐκ βεβαίου πνιγμοῦ τὴν μικρὰν θυγατέρα τοῦ Ἰωάννου Ἀθανασίου, ριφθῆς εἰς τὴν θάλασσαν, ὁπόθεν ἀνέσσυρε τὴν κοραϊίδα ἀναισθητόν καὶ ἐπανεφέρει ταύτην εἰς τὴν ζωὴν, ἐφαρμόσας τὰς ἐνδεειγμένας προχείρους ἱατρικὰς περιβάσεις.

ΧΑΛΚΙΣ. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν μετέβησαν οἰδηροδρομικῶς εἰς Θεσ/νίκην πρὸς ἐπισκεψιν τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως πεντήκοντα Φαλαγγίταις τῆς δυνάμεως Χαλκίδος, ὑπὸ τὸν Ὑποφαλαγγάρχην κ. Γ. Λιαρόπουλον, Ὑποδιοικητὴν τῆς 45ης Φάλαγγος.

Οἱ ἐκδρομῆς ἐπισκέψθησαν τὸν Περιφερειακὸν Διοικητὴν Θεσ/νίκης κ. Ἀρ. Λιμπόσην, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Περιφερ. Διοικήσεως καὶ ὁρῶν τὰ στίβη τῶν. Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας συγκετρωθέντας ἐν τῷ περιέλει τῶν γραφείων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως, ὁμίλησε καταλλήλως, ἐκφράσας τὴν χαρὰν τοῦ διὰ τὴν ἐπισκεψιν ταύτην τῶν Φαλαγγιτῶν τῆς ἰδιαίτερας τοῦ Πατρίδος, καταχειροκροτήσας.

Οἱ Φαλαγγίται Χαλκίδος ἐπισκέψθησαν τὰ περίπτερα τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως καὶ ἰδιαίτερος τὸ Κρατικὸν Περίπτερον, τῆς Ἑθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας καὶ τῆς Ὑγιεινῆς, ἀποθαυμάσαντες τὸ καταλλήλως ἀναπαραστέλλον γιγάντιον ἔργον ὅπερ συντελεῖται εἰς ὅλους τοὺς Τομεῖς τῆς Ἑθνικῆς μας ζωῆς, ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπίσης ἐπισκέψθησαν τὸ Περίπτερον τοῦ Νομοῦ Ἑδοσίας, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ οὐλοῦ παρέχε διαφόρους χρήσιμους πληροφορίες.

Τὴν ἐπομένην οἱ Φαλαγγίται προηγούμενης τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Θεσ/νίκης μετέβησαν εἰς τὴν πλατεῖαν Διοικητηρίου καὶ κατέβησαν διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν εἰς τὴν ἐκεῖ ἐπιδητικὸν Μνημεῖον τῶν παίδων τῶν, μεγαλοπρεπὴ ἐκ φυσικῶν ἀνθέων στίβανον.

Κατὰ τὴν τελευτὴν ταύτην καρίταντο ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Θεσ/νίκης κ. Ἀρ. Λιμπόσης, ὁ Ἐπιτελετὴς Θεσ/νίκης κ. Γκόνης, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Γραφείων Τύπου Θεσσαλονίκης καὶ Χαλκίδος κ.κ. Στάγκος καὶ Παπαγιαννοῦ, Ὑποφαλαγγάρχαι, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀντιερ. τήτου Τετραρχίας Χαλκίδος κ. Χρονιάς κ. ἀ. ἀνώτεροι βαθμοὶ.

Ἀκολούθως ἡ Φιλαρμονικὴ ἀνέκρουσε τὸν ἔθνικόν ὕμνον καθὼς ἐπίσης καὶ τῆς Νεολαίας καὶ 4ης Αὐγούστου.

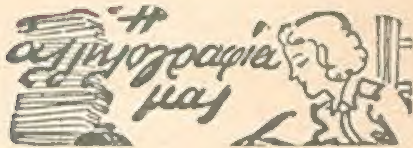
Τὸ ἀπόγευμα οἱ ἐκδρομῆς Φαλαγγίται ἐπισκέψθησαν τὴν Ἀμερικανικὴν καὶ Γεωργικὴν Σχολὴν, ἡ Διεύθυνσις τῆς ὁποίας μετὰ προθυμίας τοὺς ὑπέδεξε καὶ ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δύο Καθηγητῶν ὅπως ἐπιδείξουν καὶ ἐπιξηγήσουν διὰς τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Σχολῆς. Ἰδιαίτερον ἐντύπωσιν ἐπροκάλεσεν εἰς τοὺς Φαλαγγίτας μας, τὸ Ζωολογικὸν καὶ Πτηνολογικὸν Μουσεῖον τῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπιστημονικῆς ἀναπτύξεως καὶ παρακολούθησιν τῶν κτηνοτροφικῶν καὶ γεωργικῶν ἐλαδων τῆς. Ἐπίσης ἐπισκέψθησαν διάφορα ἔργοστάσια καὶ τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως.

Μετὰ τριήμερον παραμονὴν ἐν Θεσσαλονικῇ ἐπέστρεψαν ἐνταῦθα, πλήρως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν εὐχάριστον διαμονὴν τὴν καὶ τὰς ἀρίστους ἐντυπώσεις των.

ΚΑΡΥΣΤΟΣ. — Ἐν γενικῇ συγκέντρωσιν τῶν μελῶν τῆς Τετραρχίας Καρύστου ὁ Φαλαγγάρχης κ. Ἰωάν. Σέρλες, ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς, τὸ ἐν Ἀγίᾳ Ἀννῇ τελεσθὲν ἐπιδητικὸν μνημόσυνον τοῦ Φαλαγγίτου Σκουρτανιώτου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του ἐληρωκόσασεν ὑπὲρ τοῦ κ. Προβυποργοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἐξήγησε τὰς αἰτίας μὲ τὴν στήλην τοῦ Φαλαγγίτου καὶ ἀνέγνωσε τὸν συγκινητικὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξέφωλησεν ὁ κ. Περιφερ. Διοικητὴς κατ' αὐτὸ, καθὼς καὶ τὰ ἀνταλλογμένα τηλεγραφήματα μετὰ τοῦ κ. Περιφερ. Διοικητοῦ Ἑδοσίας καὶ τοῦ κ. Προβυποργοῦ.

ΣΤΥΡΑ. — Συνεπείρ αὐτοκινητικὸν δυστυχήματος ἐξουδένθη ὁ νεαρός Σκαπανέος Θεόδ. Π. Δράκος, ἀνήκων εἰς τὴν Α' Ὁμάδα Στύρων.

Τὴν κηδείαν παρηκολούθησαν Σκαπανεῖς τῆς Ὁμάδος τοῦ μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Διοικητὴν τῆς Τετραρχίας. Κατετάφη στέφανος καὶ ἐγένετο συγκινητικὴ προσφώνησις. Εἰς τὴν οἰκονομικὴν τὸν ἀτυχὸς Σκαπανέως, ἐξεδράστησαν ὑπὸ τῆς Περιφ. Διοικήσεως συλλυπητήρια.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΝΙΚΟΝ ΤΖΑΝΝΑΤΟΝ. Έδωε για το όρατο γράμμα σου. Γράφεις: «...σάν 'Ελληνόπουλο αναβρεμένο μέσα στα Ιδανικά της πατρίδος μας και ενθουσιασμένο από την δράση του μεγάλου 'Αρχηγού μας κ. 'Ιωάννου Μεταξά...». Το ποιήματί σου «Λογάρια της φυλής μου» έχει πολλή ποιήσι και μερικούς στίχους αρκετά καλούς:

Χιζόνω φωλιές στη στέγη μας
γκυστά χελιδονάκια
κι' ή βγόνια μου είναι πάντοτε
να 'δούν πως τ' αγαπώ.
'Αλλά και άλλους καλούς:
'Αγάπη' τα, τραγούδι' τα
και γίνε τους προστάτη!
'Αρνάκια δέν ζεστάνανε μικρούλη
στην σπηλιά
τόν αγαθό Χριστούλη μας
τόν ήλιο της αγάπης:

Τό ποιήμα πάλι εφ' Αδούσους είναι πολυσύνθετο και υπερβολικά εκτενές. Γράψε το απλούστερα και συντομότερο. Θα κερδίσει όσο δεν φαντάζεσαι. 'Εχεις πραγματικά ποιητική διάθεση κι' αξίζει να καταγίνης με την ποιήσι. Γράψε και κανένα πεζό—ένα σύντομο διήγημα, καμιά περιγραφή, τίποτε επιτυχερό από τη ζωή του σπιτιού και του σχολείου και στείλε μίας το. Χρέος μας να σε προσέξωμε. Τα ποιήματά σου έχουν το πρώτο αριθμό Σ28 και το δεύτερο Σ29. — **ΜΗΝΑΝ ΜΑΤΣΑΚΗΝ.** 'Ελάσαμε το τραγούδι σου «Τό νησί μου». 'Ετοιμότητα το διαβάζωμε έγινε καλύτερα. Το υπέβαλαμε στην 'Επιτροπή. — **ΣΤΑΜΑΤΙΟΝ ΚΑΛΑΪΤΖΗΝ.** 'Ακριτή. 'Η φωτογραφία, που μας έστειλες θα δημοσιευθ. Το όρασίτο και ενθουσιώδες γράμμα σου εδιδάσθηκε εις έκδοσιν του συντακτικού προσωπικού του περιοδικού. Επειδή δεν ήμπορεί να δημοσιευθ., πράγμα αλλιώστε που ούτε σ' ζητεί. — **ΔΥΣΑΝΑΓΝΩΣΤΟΝ.** Μας γράφεις «Τά δύο ποιήματάκια, τα οποία έδωγα από μνήμης μου τα δωρίζω στην αγαπητή Ε.Ο.Ν. και σε παρακαλώ, αγαπητή Ε.Ο.Ν. να μου αποσπηση, διότι αν δεν μου απαντήσης θα μ'ε περιφρονήσης βαθύτατα διά το δώρον το όποιον σου στέλνω». Και από κάτω μία... τίφρα! 'Αν δέν θέλεις να σε περιφρονούν οι άλλοι οφείλεις να μη τους περιφρονείς κι' εσύ. Διότι περιφρονούμε εκείνον στον οποίο στέλλουμε ένα γράμμα και αντί να το υπογράψωμε με τ' όνομά μας φαρδύ-πλατύ τραβήξωμε μία τίφρα. Πρόσεξε την υπογραφή του 'Αρχηγού της Κυβερνήσεως κ. 'Ιωάννου Μεταξά. 'Ανοίξει την «Νεολαία» φύλλο 1 της 7ης 'Οκτωβρίου στην πρώτη σελίδα. 'Ενα-ένα τα γράμματα. Και όμως, σάν 'Αρχηγός Κράτους θα μπορούσε να υπογράψη με μία μονοκονδυλιά και να ξέρωμε όλα ότι είναι ή υπογραφή του κ. 'Ιωάννου Μεταξά. Πάντως δέν σε περιφρονούμε και σου απαντούμε ότι τα ποιήματά δέν τα εδιδάσκαμε επειδή είναι γραμμένα και στις δύο όψεις του χαρτιού. — **ΣΕΡΓΙΟΝ ΛΙΓΑΙΟΝ.** Πρόσεξε την απάντην μας στην Μαίρη Λυριτοάκι. — **ΝΕΟΦΥΤΟΥ.** Το ποιήμα σας όρατο ως ιδέα, αλλά όστερη πολύ στην τεχνική. Δημοσιεύουμε εδώ το δεύτερο τετράστιχο.

Παιδί μου από ποῦ έρχεσαι
και ποιά είναι ή Πατρίς σου
και πῶς την όπρητθες
και πότε; άποκρισού.

'Αν θέλτε αναγράφετέ το και στείλατέ το πάλι. Σημειώστε σ'ε μία γωνία του χαρτιού Σ 32. — **ΑΘ. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΝ.** Δέν εδιδάσθηκε. 'Επιστολή, διήγημα και ποιήμα στο ίδιο χαρτί και το χειρότερο γραμμένα και στις δύο όψεις. Γράψατέ το όπως πρέπει και στείλατέ τα σημειώνοντας Σ33. — **ΕΛΛΗΝ Π.** Πολύ καλό, αν και πρωτόλειο, όπως μας γράφεις. Θα ήταν άουγκρίτως καλύτερο αν τού έλειπε τ' ιστορικός όρος. 'Ιδού μία περικοπή: «... μάχεται, μάχεται ή Σπαρτιάτριά! Μπροστά του βλέπει τόν έχθρό, τόν άδίσταχτο τύραννο, τόν βάναυσον κατακτητή, που είναι έτοιμος σάν λυσσασμένο και πεινσμένο λιοντάρι να χυθί και να έλσολή τα σπλάγχνα της μητέρας Πατρίδας». 'Αξίζει όμως να δημοσιευθί κι' έτσι που είναι. 'Ετίθεσ' ότι θ'ην της 'Επιτροπής. 'Η δημοσίευσίς του θα καθυστερήσῃ λίγο, επειδή είναι πολύ μακρό και περιμένουν πολλά άλλα προηγούμενα να 'δούν τό φῶς της δημοσίότητος. 'Υπομονή. — **Κ. ΠΑΠ.** Ταχυδρομικός. — **Α. ΚΑΡΡΑΝ.** Το γραπτό σου «Προσχή στη μελέτη» πολύ καλό, αλλά δέν είναι δυνατόν να δημοσιευθῇ στη σελίδα «Τό βήμα τών νέων». Σ'ού συνιστούμε να τό διαβάσης ως διάλει-

σέ καμιά συγκέντρωσι της διάθεσός σας. — **ΝΙΚΟΛ. ΚΟΥΛΟΥΡΗΝ.** 'Υπεβλήθη στην 'Επιτροπή. 'Αν στείλεις άλλο, φρονίσι το περισσότερο. — **ΠΑΝ. ΚΕΧΡΑΝ.** 'Η φωτογραφία θα δημοσιευθ. Σ' ευχαριστούμε για όσα γράφεις στο γράμμα σου. — **ΚΩΝΣΤ. ΛΙΑΚΟΥΡΑΝ.** Το διήγημα, για τό όποιο μας γράφεις και στο προηγούμενο και στο τελευταίο σου γράμμα, δέν τό ελάσαμε. 'Αν θέλεις ξαναστείλε. — **ΔΗΜ. ΜΥΙΛΛΑΣΟΝ.** 'Ελάσαμε τό γραμματάκι σου και σε συγχάρουμε για την αγάπη σου στη «Νεολαία». Πρέπει, αλήθεια, να την αγαπάτε και πολύ μάλιστα άφού τό ζητεί και ό ίδιος ο 'Αρχηγός κ. 'Ιωάννης Μεταξάς. Μεταξύ τών άλλων μας γράφεις: «... το μυθιστόρημα «Με τό Νικηφόρο Φωκά» μ' άρέσει τόσο πολύ που σταμάτησα να τό διαβάσω (αυτό μας εξέληξε και έλπομε: εμά γιατί να διακόψῃ την ανάγνωσί του άφού τό άρέσει πολύ;». Παρακάτω όμως μας έζηγίσε νοσημάτα: «... άφρα να μου στείλουνε κάμποσα τεύχη να τ' άπλώσω στο τραπέζι μου και να έχω να διαβάσω όση ώρα θέλω. Το διαβάσαν όλοι στο σπίτι μας, άκούη κι' ο πατέρας, που δέν άγαπά τό μυθιστόρημα. Τού άρέσει όμως γιατί είναι ιστορικό. 'Η μητέρα μου βρήκε τώρα μία καινούργια τιμωρία για μένα. 'Απόσεξε μήν τό ξανακάησα από, άδημητράκι, μου λέγει, γιατί θα σε δώσω στα σίδερα του κρεβάτιου και θα σου πω όλη τη συνέχεια του Νικηφόρου Φωκά από κει που έχεις σταματήσει. 'Ετσι θα σου χαλάσω τό σχέδιο...». Ξεσηκώνω τις εικόνες με τοιγαρόχαρτο, τις ζωγραφίζω στο χοντρό χαρτί και τις χρωματίζω με κραγιόνια. Είναι τό πιο όμορφο μυθιστόρημα, που έγω διαβάσει ως τώρα. — **ΛΕΩΝ. ΣΑΡ.** 'Ελάσαμε τα δύο ποιήματά σας, τα όποια βρίσκομε κι' έμεις «εραυδοτούχα» όπως τα χαρακτηρίζετε ό ίδιος. Δέν τα εδιδάσκαμε άπλως, αλλά τα έμελετήσαμε. 'Εν τούτοις δέν καταγράψαμε να καταλάβωμε τί άκριβώς θέλτε να έκφράσετε. Γράσατέ σ'ε άπλό όρος, με λιτότητα και σαφήνεια, τουλάχιστον προς τό παρόν. Και όταν γίνετε με γάλλος ποιητής και άποκτήσετε όμήν τότε — έ! τί να γίνη; — γράφατε και άσ' αυτά τα λεγόμενα βαθυδύχα, τα όποια πάντως λίγο απέχουν από τις κατασκευαστικές. Σ'ας συνιστούμε να διαβάσετε τόν «Άδρος» τού Παλαμά. — **ΜΑΡΙΑΝ ΚΟΥΡΜΟΠΟΥΛΟΥ.** Στείλατε τό διήγημα και αν είναι καλό θα δημοσιευθ. — **ΒΑΣ. ΜΑΡΚΟΓΛΟΥ.** Πολύ όραία ιδέα, πρόχειρα όμως γραμμένο. Αυτό πρέπει να γίνη ποιήμα και όχι στιχούργημα. Μερικές λέξεις σάν κι' αυτές: έννοους, ταπεινός, ένθους και άλλες χαλούν τη ομορφ. του. Προσπαθήσατε άλλη μία φορά, χωρίς να έχετε διάλογο π' όθην σας την πρώτη γράσῃ. — **ΑΝΝΑΝ ΠΕΤΡΑΚΗ.** Μπράβο σας και πάλι μπράβο σας. Μπορείτε πάντως να κάνετε και τό ένα και τό άλλο. Δέν νομίζωμε ότι τό έργόγχειρο είναι σπατάλη χρόνου. 'Ισα-ίσα κατέγινε μία περίεργη θέσι μέσα στο «νιοκοκυρίδι». Μπορείτε να πλίκετε ή να κινάτε και να καλλιργήτε τόν κρητικό σας. Κατάλληλα για να σπείρετε τώρα είναι: σπανάκι, ραδικία, σινάπι, κοκκινόψωλλια, ροσάνια, κουκιά, κοκκάρι για κρεμμύδια και όσολοκλα. Καλό είναι να συμβουλευθήτε κανένα κηπουρό. Και ή δουλειά αυτή έχει τό μουσικά της, που δέν τα ξέρει ό κατ'εί. — **ΑΝΤ. ΒΙΓΛΑΚΗΝ.** Το ποιήμα σου τόχεις γραμμένο σ'ε υψηλότερο χαρτί, με καλλιγραφικά γράμματα και βαλμένο σ'ε περιπλοκάδες χρωματιστές είναι αληθινά για κορινθίωμα. Δυστυχώς όμως όχι και για διάβαση. Θέμα χυλοτραγουδιόμνο και έκτάλειος μάλλον κακή. 'Ομοιοκαταληξίς σάν κι' αυτή: καλή-μικρή. — **ΑΧΙΛΛΕΑ ΣΥΝΑΚΗΝ.** Λέγεται και δίσκετο και βίσεκτο. Το πρώτο είναι τό όρθότερο. Λέγει και τό τραγούδι:

«Κι' ήρθανε χρόνοι δίσεκτοι
μήνες καταραμένους.

ΑΠΟΣΤ. ΤΣΑΚ. Ταχυδρομικός. — **ΓΕΩΡΓ. ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΝ.** Σ'ε συγχάρουμε για τό όρατο γράμμα σου. Μεταξύ τών άλλων μας γράφεις: «... εσύ, αγαπημένο μας περιοδικό, έβωσες και σ'ε μας τούς νέους ένα ανάγνωσμα ήθρολαστικό και όφελίμνο. Για όλους τούς νέους της 'Ελλάδος έχει μεγάλη σημασία ή κυκλοφορία σου, όλοι οι νέοι σ'ε περιμένουν με λαχτάρα. 'Ιδιαίτερη όμως χαρά, αγαπητή «Νεολαία», προέβινεσ' εμάς τ' άγροτόπουλα, που βρίσκομαστε μακριά από τά κέντρα. Τα ποιήματά σου «Στόν Κυβερνήτη μας» και «Στήν 4ην Αδούσους» είναι πολύ πρόχειρα γραμμένα. Νά τό τετράστιχο «Στόν Κυβερνήτη μας»:

Και την ήμέρα π' άστραπές, άστροπέλεια
την ένδοξη 'Ελλάδα μας έμελλε να κρη-
και στης σκλαβιάς τό βόρβορο με τις
θηρσικεία, δόξα, τιμή, Πατρίδα να πατή-
[και βροντές
[μνίσουν
[φώνες
[ισουν.

Τό πεζό «Τό όραμα της 4ης Αδούσους» καλό, αλλά πολύ μεγάλο. Το έμετρήσαμε και πιάει

δυόμιση στήλες του περιοδικού. Συντόμευσί το και ξαναστείλε το. Μη λησθήσῃ να περικόψης. Σημείωσε στην έπάνω πλευρά του χαρτιού Π13. 'Αν ξαναστείλεις τα ποιήματα διαρδωμένα βάλε στο πρώτο Σ34 και στο δεύτερο Σ35. — **ΝΙΚ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΝ.** Ταχυδρομικός. Καλό και θα δημοσιευθ. — **Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΝ.** Όσα μας γράφεις για τό σταυρούλεκα από τό παιγνίδι θα τα διαβιάσωμε στην άρμόδιον συνάκτην, ό όποιος θα σ'ού απαντήσῃ. 'Από τά τραγούδια, που μας έστειλες, θα δημοσιευθῇ τό «Στό νησί μου». Δέν έχεις δικαίω να παραπονήσαι, άφού σου απαντήσαμε ήδη σχετικώς. Στείλε δ'τι άλλο έχεις έτοιμο. — **ΧΑΡ. ΚΟΝΤΕΚΑΚΗΝ.** 'Εστάλη άπόδειξις συνδρομής. Μας γράφεις: «Έίμεθα ενθουσιασμένοι, διότι βάλαμεν το συμπέρασμα ότι μόνον έτσι τό 'Εθνος μας θα προχωρήσῃ. 'Αλλά' έχρεάζονται και οι κατάλληλοι όδηγοί, οι όποιοι και έλευθήσαν εις τό πρόσωπον του Σεπτ'ου μας Βασιλέως και τού Μεγάλου μας 'Αρχηγού κ. 'Ι. Μεταξά». — **Ε. ΣΑΠΟΡΤΑΝ.** 'Ελάσαμε την έπιστολήν σου. Σ' ευχαριστούμε για τίς εύχες σου. Γράφεις: «'Επ' τη εοκάρια της εισόδου σου εις τό 2ον έτος σού άκούω να τά χιλιάσης. Και μεις οι άναγνώσται σου με δυνατό ενθουσιασμό θα έξακολουθήσωμε να σε διαβάσωμε για να γίνωμε τέτοιοι όπως μάς θέλει ο 'Αρχηγός μας κ. 'Ι. Μεταξάς. Τό γραπτό σου «Τό 'Αρχηγό και ή 4η Αδούσους» είναι λαμπρόν, κρινόμενον ως έκθεσις. Φύλαξέ το να τό διαβάσης σ'ε καμιά συγκέντρωσι. Για δημοσίευσί στείλε τίποτε άλλο. — **ΠΑΝΟΝ ΚΟΤΣΙΚΟΝ.** 'Ακατάλληλον.

ΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 139)

κάστης νήσου τά συναχθέντα δοσίματτα, διά να τά παραδίδωσιν εις την κάσσαν της 'Υδρας και να διαμοιράζονται αναλόγως.

2. Όδοι οι τρείς έκκελεγμένοι να δίδωσιν εις τούς δύο έφόρους των νήσων έγγραφον της χρηματοληψίας και να λαμβάνωσιν άλλον έγγραφον χρηματοδοσίας έκ μέρους αυτών, και τά έγγραφα της χρηματοδοσίας να τά έγχειρίζωσιν εις την κάσσαν.

3. Όποιος θέλει να άρματούσῃ καράβι και να έκδή εις κούρρος, πρέπει να πέρινη από τούς έφόρους τού τόπου τό άποδεικτικόν της τιμιότητος του άξιότητός του, και με τό άποδεικτικόν τούτο να έρχεται εις μίαν τών τριών άνωτέρω νήσων, διά να λαμβάνη την άδειαν.

4. Όποιος έξ έναντίας ήθελεν πιασθή χωρίς να έχη την προειρημένην άδειαν, ό τοιούτος να κρίνεται και να παιδεύεται κατά τούς νόμους από την 'Εθνικήν Βουλήν.

5. Όποιος δέ, άφ' οδ λάθη την άδειαν να έκδή εις τις κούρρος, ήθελε παρασθῇ τόξ εις διαταγάς και νόμους όπου τού δίδονται από την γενικήν έφορίαν, ό τοιούτος θέλει κρίνεται και παιδεύεται από την αυτήν 'Εθνικήν Βουλήν κατά τούς νόμους.

6. Αί πρέζαι να διατάσσονται εις τό έξῃς κατά τούς νόμους τούς όποιους έδωκεν ό άρχιστρατήγος τού έθνους διά τού πληρεξουσίου του.

7. Έκάστη νήσος θέλει κατασκευάσει μίαν βούλαν έθνικήν, εις κομμάτια τέσσαρα διηρημένην, δι' ής να σφραγίζονται όλοι αι τοπικά ύποθέσεις.

Δημήτριος 'Υψηλάντης

'Υστερα από την έκδοσι της παραπάνω διαταγής νέες έπλίδες άνησαν στα πνεύματα τών άρχηγών της 'Ελληνικής 'Επαναστάσεως για τό μέλλον και όλοι έπίστευαν πως ετόν άλλο έχθρό της 'Ελλάδος, την έλλειψί τού χρήματος, θα άντιμετώπιζαν με επιτυχία.

Κωστής Γουναλάκις

Τόποις: «ΠΥΡ ΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 Ἰουνίου 1939) » 10.665.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Δέχεται καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς δραχμάς. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ μετοχὰς καὶ ὁμολογίας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Χρηματιστήριον διὰ λογαριασμὸν τρίτων. Παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχυρῶ δημοσίων χρεωγράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἑταιρειῶν. Δέχεται πρὸς φύλαξιν χρηματόγραφα παντὸς εἴδους. Ἐκμισθοὶ χρηματοκιβώτια πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε. ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 2ης κ. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὰ Σπυριδελίου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρου καὶ Σπυρίδωνος Τρικούπη

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:
ΣΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας
Πρόκτορά μας νὰ σὺς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, διὰ διακανονίζει ταχέως
καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν
Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἰδιά σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθήναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21-144, 29-331.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἑσωτερικοῦ ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.—

Ἐξωτερικοῦ » » 1 » 500.000.—

Κεφάλαιον καταθετῶν Δραχ. 3.760.000.000.—

Πᾶς κάτοχος βιβλίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ ἑαυτοῦ καὶ δι' ὅλων τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν.—Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιεῖται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.—Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καταθέσεων, ἥτοι δραχ. 33.500, δὲν κατισχύονται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.—Ἰὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον διαθέτει εἰδικὰ καλλιτεχνικὰ κομμάτια, πωλουμένας εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους.—Ὅταν ἔχετε ἓνα κομμάτι δύνασθε νὰ ἐξυπηρετήσετε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνηθίζετε εὐκολώτερα στὴν ἀποταμίευσιν.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ πρὸς 3%—μέχρι δραχμῶν 125.000.—

ΟΥΕΩΣ πρὸς 3% ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ πρὸς 3%—4%

Ὁ τόκος τοῦ Ταμιευτηρίου ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως. Ἀπασα αἱ καταθέσεις εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἡγγυημένα ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπληθαγμένα τελῶν χαρτοσήμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Νεολαίας πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποταμίευσιν.

ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ καὶ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΑΙ! Ἀποταμιεύετε καὶ καταθέτετε τὰς οἰκονομίας σας εἰς τὸ:

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ὅπως προετοιμάζετε μίαν καλλιτέραν αὔριον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ συμβάλλετε συγχρόνως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας τῆς Χώρας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 31
56 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ 72 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΘ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα

